

ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΑΝΕΚΔΟΣΕΙ

ΤΑΧ. ΤΕΛΟΣ ΚΑΤΕΒΛΗΘΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1985

ΕΤΟΣ ΛΕ' — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 802-803

Τιμή φύλλου Δρχ. 20 — Γραφεία Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι Τ. 106 22 Τηλ. 36.28.280

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΛΞΕΙΣ!

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» ἐπανεκδίδεται μετὰ ἀναγκαστικὴν διακοπὴν μιᾶς διετίας περίπου, εἰς στιγμὰς ἰδιαίτερα κρίσιμους διὰ τὸν Ἱερὸν ἡμῶν Ἀγῶνα, ὁ ὁποῖος τὸν τελευταῖον καιρὸν ἔζησε μερικὰς ἀπ' τὰς δραματικωτέρας στιγμὰς του. Αἰτία τῆς καταστάσεως αὐτῆς ὑπῆρξεν ἡ ἀνεύθυνος καὶ ἀντι-ἐκκλησιαστικὴ συμπεριφορὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Αὐξεντίου, τὸν ὁποῖον τελικῶς ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἠναγκάσθη νὰ καθαιρέσῃ, μαζί με ἄλλους τέσσερεις ἀρχιερεῖς (τὸν Κεφαλληνίας Μάξιμον, τὸν Θηβῶν Γερσσίμον, τὸν Αἰολίας Γερμανὸν καὶ τὸν Λαρίσης - Ἀθανασίου) καὶ ἐπαναφέρῃ

εἰς τὴν τάξιν τῶν μοναχῶν διότι οἱ μὲν τρεῖς πρῶτοι ἐχειροτόνησαν ἐν ἀγνοίᾳ τῆς τὸν καθηρημένον ἀπὸ τὴν κρατοῦσα «Νεοσημερολογικῆς Ἐκκλησίας» Δωρόθεον Τσάκον εἰς ἐπίσκοπον, ἅπαντες δὲ ἐκάλυψαν τὴν τοιαύτην ἀντικανονικὴν καὶ ἐκνομον χειροτονίαν καὶ ἀκολούθως προέβησαν εἰς σχίσμα, συγκροτήσαντες ἀντι-Σύνοδον.

Θλιβόμεθα ἰδιαίτερα καὶ ἡμεῖς διὰ τὴν τοιαύτην ἐξέλιξιν τῶν παρ' ἡμῖν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων. Ἄν ἡ καθαίρεσις ἐνὸς οἰουδήποτε κληρικοῦ, ἀποτελεῖ δυσάρεστον γεγονός, πολὺ περισσότερον ἀποτελεῖ τραγικὸν γεγονός, ἡ καθαίρεσις ἐπισκόπων, καὶ

μάλιστα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Ἀλλ' ὑπάρχουν ὁμῶς περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας παρ' ὅλην τὴν καλὴν διάθεσιν τῶν Σεβ. Ἱεραρχῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἡ καθαίρεσις τῶν ὑπαίτιων σοβαρῶν ἐκκλησιαστικῶν παραπτωμάτων καθίσταται πλέον ἀναπόφευκτος καὶ ἐπιβεβλημένη. Καὶ μία τοιαύτη περίπτωσις ἦτο τοῦ πάλαι ποτὲ Ἀρχιεπισκόπου Αὐξεντίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἀρχιερέων, οἱ ὁποῖοι καίτοι διέπραξαν τὸ πρῶτο ἐγκλημὰ των ἦτοι προέβησαν εἰς τὴν ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἡμῶν, πραξικοπηματικὴν χειροτονίαν εἰς ἐπίσκοπον τοῦ Δωροθέου Τσάκου, εἶτα ὄχι μόνον δὲν μετενόησαν διὰ τὴν ἀντικανονικὴν αὐτὴν πράξιν των, ἀλλὰ δι' ὅρκου τὴν ἠρνήθησαν (φεῦ, τῆς βλασφημίας των κατὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος!) καὶ ἔτι πλέον, ἐν συνεχείᾳ ἔσχισαν τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν, γεγονός τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν Ἱερὸν Χρυσόστομον δὲν δύναται νὰ ἀποπλύνῃ οὐδὲ αἷμα μαρτυρίου!

Παρὰ ταῦτα, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, οὐχὶ ἄπαξ, ἀλλὰ πολλάκις ἐκάλεσε, καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ καλῇ, τοὺς καταδικασθέντες εἰς τὴν ποινὴν τῆς καθαιρέσεως αὐτοὺς πρῶην ἀρχιερεῖς καὶ ἤδη μοναχοὺς, εἰς μετάνοιαν, ἡ ὁποία ὁμῶς δυστυχῶς οὐδέποτε μέχρι σήμερον ἐξεδηλώθη.

Ἐντεῦθεν, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, δὲν εἶχε πλέον οὐδεμίαν ἄλλην διέξοδον, παρὰ νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν ὑπὸ τῶν θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων τάξιν. Δι' αὐτὸ, ἐτιμώρησεν τοὺς δράστας τῶν ἐγκλημάτων αὐτῶν, διὰ τῆς ποινῆς τῆς καθαιρέσεως ἐκ παντὸς βαθμοῦ τῆς Ἱερωσύνης των.

Ἡ καθαίρεσις τῶν πέντε αὐτῶν Ἱεραρχῶν ἀποτελεῖ ἀσφαλῶς μίαν τραγικὴν δοκιμασίαν τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν τῶν Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, διότι πολλοὶ ἐκ τῶν ἀσθενῶν τῇ πίστει ἀδελφῶν ἐνδέχεται νὰ σκανδαλισθοῦν, πολλοὶ ἐκ τῶν ἀντιπάλων τοῦ Ὁρθοδόξου (παλαίου) Ἑορτολογίου ἐνδέχεται νὰ χαιρεκακήσουν καὶ νὰ ἐκφρασθοῦν περὶ ἡμῶν χλευαστικῶς. Ἡ καθαίρεσις αὕτη ἀποδεικνύει ὁμῶς καὶ τὴν σθεναρὰν ἀπόφασιν πάντων τῶν Ἱεραρχῶν τῶν συγκροτούντων τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἐπιτέλους νὰ ἐπιβάλλουν τὴν κανονικὴν τάξιν πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν, προπαντὸς δὲ νὰ προβοῦν εἰς τὴν τόσον ἀναγκαίαν καταστάσαν πλέον κάθαρσιν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος ἐκ προσώπων, τὰ ὁποῖα εἶτε ἠελημένως, εἶτε ἀελητῶς ὑπονομεύουν αὐτόν. Καὶ ἀτυχῶς, ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἐν ἐκ τῶν προσώπων αὐτῶν ἀπεδείχθη καὶ ὁ πάλαι ποτὲ

Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἤδη μοναχὸς Αὐξέντιος Πάστρας, ὁ ὁποῖος ἐπὶ μίαν εἰκοσιπενταετίαν περίπου, κατὰ τὴν ὁποίαν ἠγήθη τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, διάδοχος ὢν ἐνὸς ἁγίου ἀνδρὸς τοῦ πρῶην Φλωρίνης Χρυσοστόμου, τὸ μόνον τὸ ὁποῖον κατώρθωσεν ἦτο, ἀγνωστον διὰ ποίους λόγους, νὰ πλαισιωθῇ ἀπὸ τὰ πλέον ἀκατάλληλα πρόσωπα, ἄσχετα πρὸς τὸν Ἱερὸν ἡμῶν Ἀγῶνα, τὰ ὁποῖα τὸν ἐδυσφήμησαν, τὸν ἀπεδυνάμωσαν καὶ τὸν ἐξέθεσαν εἰς τὸν μέγιστον κίνδυνον τῆς αὐτοδιαλύσεως, πρὸς χαρὰν τῶν καινοτόμων νεοημερολογιτῶν, τῶν οἰκουμενιστῶν καὶ τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων.

Κατέστη πλέον πανθομολογουμένη διαπίστωσις ὅτι ὁ πάλαι ποτὲ Ἀρχιεπίσκοπος Αὐξέντιος δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰ καθήκοντά του ὡς ἡγέτου τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος. Ἀπεδείχθη κατώτερος τῶν περιστάσεων. Δὲν ὑπῆρξεν γνήσιος Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς, ὁ ὁποῖος νὰ μὴν ἔκαμεν τὴν διαπίστωσιν αὐτὴν. Καὶ δὲν ὑπῆρξεν γνήσιος ὀρθόδοξος Χριστιανὸς ὁ ὁποῖος νὰ μὴν ἠύχετο ἀλλαγὴν ἐπὶ τῆς ἡγεσίας ἡμῶν. Διότι οὐδεὶς γνήσιος ὀρθόδοξος Χριστιανὸς δύναται νὰ ἐξακολουθῇ νὰ ἀνέχεται νὰ ἡγεῖται τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, πρόσωπον περὶ τοῦ ὁποῖου ἐγράφετο ὅτι «Ζητοῦμεν ἄνδρα Ἀρχιεπίσκοπον» καὶ νὰ διασύρεται τόσον πολὺ τὴν ὑπόληψίν του. Οὐδεὶς γνήσιος Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς δύναται νὰ ἐξακολουθῇ νὰ ἀνέχεται νὰ ἡγεῖται τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ψεύδεται, ὅπως εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς πράγματι γενομένης χειροτονίας τοῦ Δωροθέου Τσάκου. Οὐδεὶς γνήσιος ὀρθόδοξος Χριστιανὸς δύναται νὰ ἐξακολουθῇ νὰ ἀνέχεται νὰ ἡγεῖται τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος πρόσωπον, τὸ ὁποῖον χάριν τῶν προσωπικῶν αὐτοῦ ἐπιδιώξεων, δὲν διστάζει νὰ ποδοπατῇ τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ νὰ σχιζῇ τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ νὰ δημιουργῇ ἀντι-Σύνοδον, πλανώντων καὶ πλανωμένων. Καὶ ὄχι μόνον αὐτοὶ ἀλλὰ νὰ μὴ διστάζῃ νὰ χρησιμοποιεῖ ἐναντίον ἀδελφῶν του, τῶν Σεβ. Ἱεραρχῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τὰς πλέον βδελυκτὰς καὶ ἀηδεῖς συκοφαντίας.

Θλιβόμεθα διὰ τὸ κατάντημα αὐτὸ ἐνὸς Ἀρχιεπισκόπου, ἀλλὰ ἔπρεπε κάποτε νὰ θέσωμεν τέρμα εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν. Καὶ ἐτέθη σὺν Θεῷ, τὸ τέρμα αὐτὸ μετὰ τὴν καθαίρεσιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, Αὐξεντίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ στασιασάντων ἀρχιερέων.

Θῆμα τῆς ἀλλοπροσάλλου, ἀνευθύνου καὶ ἀντεκκλησιαστικῆς αὐτῆς τακτικῆς τοῦ καθαιρεθέντος

Ἀρχιεπισκόπου Αὐξεντίου ὑπῆρξεν καὶ ἡ «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» τὴν ἔκδοσιν τῆς ὁποίας παρεκώλυεν ὡς Πρόεδρος τοῦ «Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος», τὸ ὁποῖον καλύπτει τὰς δαπάνας ἐκδόσεως αὐτῆς. Καὶ αὐτὸς ἦτο ὁ λόγος τῆς ἐπὶ μακρὸν διακοπῆς τῆς ἐκδόσεως. Ἦδη, ὁμως, μετὰ τὴν νόμιμον ἀπομάκρυνσιν τούτου καὶ ἐκ τῆς Προεδρίας τοῦ «Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου», ἡ «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» ἐφεξῆς θὰ ἐκδίδεται τακτικῶς, συνεχῶς ἐμπλουτιζομένη καὶ βελτιωμένη, εἰς τρόπον ὥστε ὅλοι μας, κληρὸς καὶ λαὸς, Ἱεραρχία καὶ ποιμνιον, ἱστάμενοι φρυκτωροὶ ἀκοίμητοι ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῆς ἀγωνιζομένης Ὁρθοδοξίας, νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν κατατρόπωσιν ὅλων τῶν ὑπεναντίων δυνάμεων αἱ ὁποῖαι ἐπιβουλεύονται τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν καὶ νὰ ἐπαναφέρωμεν εἰς τοὺς κόλπους τῆς μαρτυρικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας τὴν εἰρήνην καὶ γαλήνην, τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν ἀγιότητα, τὴν μαχητικό-

τητα καὶ τὸν ζῆλον, τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὸ ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ αὐτὸ, τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων ἀγῶνος, καλοῦμεν ὅλον τὸν εὐσεβῆ λαὸν τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ὁ ὁποῖος ἐπὶ μίαν ἐξηκονταετίαν πείραν ἔλαβεν «ἐμπυσμῶν καὶ μαστίγων, διωκόμενος, θλιβόμενος, κακουχοῦμενος», ἵνα λάβῃ μέρος.

Ἡ δοκιμασία τῶν ἡμερῶν αὐτῶν πιστεύομεν ὅτι παρεωρήθη ἀπὸ τὸν ἅγιον Θεὸν, διὰ νὰ ἀφυπνισθοῦν αἱ συνειδήσεις ὅλων μας, διὰ νὰ καθαρῇ ὁ Ἱερὸς ἡμῶν Ἀγὼν ἀπὸ ἀκατάλληλα καὶ ἀνάξια πρόσωπα καὶ ὑπὸ τὴν Ἡγεσίαν τῆς κανονικῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου ὁ ὁποῖος συντόμως θὰ ἐκλεγῇ, αὐτὴ τὴν φορὰ συμφῶνως πρὸς τοὺς θείους καὶ Ἱεροὺς Κανόνας, νὰ προχωρήσῃ διὰ νέας νίκας, πρὸς δόξαν τῆς ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 ΤΗΛ. 36.28.280

Ἀριθ. } Πρωτ. 2043
Διεκπ.

ΑΘΗΝΗΣΙ

ΑΘΗΝΗΣΙ 22α Ὀκτωβρίου 1985

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρὸς

τὸν Ἱερὸ Κληρὸ, τοὺς Μοναχοὺς καὶ τὸ Λαὸ
τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος

Πατέρες καὶ ἀδελφοὶ ἐν Κυρίῳ ἀγαπητοί.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ ὅλα τὰ μέλη της, Κληρικοὺς καὶ Λαϊκοὺς, καὶ νὰ σᾶς καταστήσῃ κοινωνοὺς τῶν δυσκόλων προβλημάτων τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζει εἰς τὸν δύσκολον ἔργον τῆς διαποιμάνσεως τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου καὶ διαφυλάξεως ἀλυμάντου τῆς Παρακαταθήκης τῆς Ὁρθοδόξου πίστεώς μας.

Ἐνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα προβλήματα ποὺ ἀντιμετώπισε κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἦτο ἡ διάδοσις μιᾶς πληροφορίας ὅτι τρεῖς ἡμέτεροι Ἀρχιερεῖς, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Αὐξεντίος καὶ οἱ Μητροπολίται Κεφαλληνίας Μάξιμος καὶ Θηβῶν Γεράσιμος, εἶχον προβῇ εἰς πρᾶξικοπηματικὴν χειροτονίαν εἰς «Ἐπίσκοπον» τοῦ Δωροθέου Τσάκου, ὁ ὁποῖος οὐδέποτε εἶχεν οἰανδήποτε σχέσιν μὲ τὴν ἰδικὴν μας Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Ὁ Δωρόθεος Τσάκος ἦτο παλαιότερον ἱερεὺς τῆς Ἐκκλησίας τῶν Νεοημερολογιτῶν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους τὸ ἔτος 1968 καθιρέθη διὰ πολὺ σοβαροὺς λόγους. Ἀκολουθῶς ἐνεφανίζετο ὡς παλαιοημερολογίτης, χωρὶς ὁμως νὰ ἔχει ὅποιανδήποτε σχέσι μᾶς. Ὁ ψευδεπίσκοπος Βενεζουέλας Νικόλαος Κατσουνάκης τὸν ἐχειροτόνησε γιὰ πρώτη φορὰ «ἐπίσκοπο». Ἀκολουθῶς, ὁ ἄλλος

ψευδεπίσκοπος εἰς τὴν Ἀμερικὴ Θεόκλητος Καντάρης τὸν χειροτόνησε διὰ δευτέραν φοράν «ἐπίσκοπο», μὲ τὸν τίτλο «Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης».

Πολλὲς φορές ἐπεδίωξε νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν ἀλλ' ἡ Ἱερὰ Σύνοδος πάντοτε ἀπέρριψε τὸ αἴτημά του αὐτὸ. Ὅταν ὅμως τὸν παρελθόντα Ἰούλιον διεδόθησαν οἱ πληροφορίες αὐτὲς, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔκρινε ὅτι τὸ ζήτημα αὐτὸ ἦτο ἰδιαίτερα σοβαρὸν, δι' αὐτὸ καὶ ἀνέθεσε ἀνακρίσεις εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Πενταπόλεως κ.κ. Καλλιόπιον, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἀπεδείχθη ὅτι πράγματι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Αὐξέντιος καὶ οἱ Μητροπολίται Κεφαλληνίας Μάξιμος καὶ Θηβῶν Γεράσιμος εἶχαν πραξικοπηματικῶς χειροτονήσει, μᾶλλον τὴν περίοδον τοῦ Πάσχα 1985, ὡς «ἐπίσκοπον Πατρῶν καὶ πάσης Πελοποννήσου» τὸν Δωρόθεον Τσάκον. Τὴν χειροτονίαν αὐτὴν προσεπάθησαν μὲ ψευδολογίας νὰ ἀρνηθοῦν (ὁ Κεφαλληνίας Μάξιμος μάλιστα μεθ' ὅρκου), διὰ νὰ ἐξαπατήσουν τὴν Ἱερὰν Σύνοδον καὶ τὸν Λαὸν τοῦ Θεοῦ.

Κατόπιν ὅλων αὐτῶν τῶν τόσων δυσαρέστων γεγονότων, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐξηναγκάσθη νὰ συνέλθῃ ὡς Δικαστήριον τὴν 4/9/1985 π. ἡ καὶ μὲ μεγάλην λύπην καὶ βαθεῖαν ὀδύνην ψυχῆς νὰ καταδικάσῃ τοὺς τρεῖς πραξικοπηματίες Ἀρχιερεῖς, ἥτοι τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Αὐξέντιον καὶ τοὺς Μητροπολίτας Κεφαλληνίας Μάξιμον καὶ Θηβῶν Γεράσιμον εἰς τὴν ποινὴν τῆς καθαιρέσεως. Ἀπεφάσισεν ὅμως νὰ μὴ δημοσιεύσῃ ἀμέσως τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν, ἀλλὰ νὰ καλέσῃ τοὺς τοὐλάχιστον δύο φορές ἔχουσα πάντοτε τὴν ἐλπίδα ἐκφράσεως ἐκ μέρους των τῆς εἰλικρινοῦς μεταμελείας, οὕτως ὥστε νὰ μετερρυθμίσῃ τὴν καταδικαστικὴν αὐτὴν ἀπόφασιν.

Οἱ κατηγορούμενοι, παρ' ὅλο πού ἐκλήθησαν δύο φορές ἀκόμη, τὴν 18/9/1985 π. ἡ καὶ τὴν 18/10/1985 π. ἡ καὶ πάλιν δὲν προσῆλθον. Παρὰ ταῦτα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος μετέβαλεν τὴν καθάρισιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Αὐξέντιου καὶ τοῦ Μητροπολίτου Θηβῶν Γερασίμου εἰς ἔκπτωσιν. Παρὰ τὴν οὕτω πως ἐκφρασθεῖσαν ἐπιείκειαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἡμῶν, οἱ κατηγορούμενοι ἐδημιούργησαν ἀντι-Σύνοδον καὶ προέβησαν εἰς ἀντικανονικὰς «καθαιρέσεις(!)» τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, παρασύραντες καὶ δύο ἀκόμη Ἀρχιερεῖς τὸν Αἰολίας Γερμανὸν καὶ τὸν Λαρίσης Ἀθανάσιον. Ὡς ἐκ τούτου ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἠναγκάσθη τὴν 22/10/1985 π. ἡ νὰ προβῇ εἰς τὴν καθάρισιν ἀπάντων τῶν περὶ τὸν

Ἀρχιεπίσκοπον Αὐξέντιον δημιουργησάντων τὴν λιστρικὴν ἀντι-Σύνοδον Ἀρχιερέων, ἥτοι 1) Ἀρχιεπισκόπου Αὐξέντιου, 2) Μητροπολίτου Αἰολίας Γερμανοῦ, 3) Μητροπολίτου Λαρίσης Ἀθανασίου καὶ 4) Μητροπολίτην Θηβῶν Γερασίμον εἰς δὲ τὸν Μοναχὸν Μάξιμον Βαλλιανάτον, τὸν ποτὲ Μητροπολίτην Κεφαλληνίας, ἐπέβαλεν τὴν ποινὴν τῆς ἀκωνησιᾶς. Ἔτσι, οἱ πέντε τιμωρηθέντες πρῶην ἀρχιερεῖς καὶ ἤδη μοναχοὶ Αὐξέντιος Πάστρας, Γερμανὸς Ἀθανασίου, Ἀθανάσιος Ποστάλας, Μάξιμος Βαλλιανάτος καὶ Γεράσιμος Βράκας ἀπογυμνωθέντες παντὸς βαθμοῦ τῆς ἱερωσύνης των, δὲν ἔχουν πλέον κανένα δικαίωμα, ὅπως τελοῦν οἰονδήποτε μυστήριον ἢ ἐκκλησιαστικὴν τελετὴν. Ἐάν, δὲ παρὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τολμήσουν νὰ ἱεροπρακτήσουν ἢ Ἱερὰ Σύνοδος θὰ ἀναγκασθῇ ν' ἀποκόψῃ αὐτοὺς τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, μαζί δὲ μὲ αὐτοὺς καὶ κάθε ἄλλον, ὁ ὁποῖος θὰ μετάσχη εἰς τοιαύτην ἱεροπραξίαν. Διακατέχεται ὅμως ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπὸ τὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ πρῶην Ἀρχιερεῖς καὶ ἤδη μοναχοὶ Αὐξέντιος Πάστρας, Γερμανὸς Ἀθανασίου, Ἀθανάσιος Ποστάλας, Μάξιμος Βαλλιανάτος καὶ Γεράσιμος Βράκας θὰ μετενοήσουν εἰλικρινῶς, πράγμα τὸ ὁποῖον εὐχεται ὀλοψύχως εἰς τὸν Θεὸν νὰ γίνῃ συντόμως, ὥστε νὰ μετερρυθμίσῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν τοιαύτην κατ'οικαστικὴν ἀπόφασιν Της.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ὥρισεν Τοποτηρητὴν εἰς τὸν οὕτω χρεύσαντα Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον Ἀθηνῶν, τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ.κ. Γερόντιον, ὅστις καὶ ἀνέλαβε καθήκοντα Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Διὰ τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις: Λαρίσης ὥρισε Τοποτηρητὴν τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Μαγνησίας καὶ Δημητριάδος κ.κ. Μάξιμον, Θηβῶν ὥρισε Τοποτηρητὴν τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ἀχαρνῶν κ.κ. Ἀθανάσιον, Αἰολίας ὥρισε Τοποτηρητὴν τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Χίου κ.κ. Στέφανον καὶ Κεφαλληνίας ὥρισε Τοποτηρητὴν τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ἀχαΐας κ.κ. Καλλίνικον. Ἐντέλλονται δὲ πάντες οἱ κληρικοὶ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων αὐτῶν, ὅπως ἐφεξῆς μνημονεύουν κανονικῶς εἰς τὰς Ἱερὰς Ἀκολουθίας τὸ ὄνομα τοῦ οἰκείου Τοποτηρητοῦ, οἱ δὲ λαϊκοὶ ν' ἀναγνωρίζουσι τοῦτον ὡς κανονικὸν προσωρινὸν Ποιμενάρχην.

Ἐξ ἄλλου ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος ἀσχοληθεῖσα καὶ μὲ τὸ κύρος τῆς γενομένης χειροτονίας εἰς «Ἐπίσκοπον» τοῦ Δωροθέου Τσάκου ἀπὸ

τοὺς πραξικοπηματίας πρώην Ἀρχιερεῖς, νῦν δὲ Μοναχοὺς, Αὐξέντιον Μάξιμον καὶ Γεράσιμον, ἐκήρυξεν ταύτην ἄκυρον, ἀντικανονικὴν, ἀνυπόστατον καὶ θεωρεῖ ταύτην ὡς μηδέποτε γενομένην.

Ἐπίσης Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος εἰς τὴν σημερινὴν συνεδρίασίν Της, ἐκάλεσε τοὺς διὰ διαφόρους αἰτίας ἀπομακρυνθέντας ἐξ αὐτῆς κατὰ τὸ παρελθὸν τέσσαρας Ἀρχιερεῖς ὅπως παραμερίσουν πᾶσαν τυχὸν πικρίαν καὶ ἐνωθοῦν μετ' αὐτῆς, ἵνα ὑπὸ πάντων «ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζεται τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος».

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος παρακαλεῖ τὸν Θεὸν ὅπως μὴ ἐπιτρέψῃ ποτὲ πλέον εἰς τὸ μέλλον νὰ δοκιμάσῃ ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν παρομοίαν δοκιμασίαν, διότι ἂν ἡ πτῶσις οἰουδήποτε ἀδελφοῦ εἶναι γεγονὸς φοβερὸν, πολὺ περισσότερον ἡ πτῶσις τοῦ ποιμένος, ὅπως εἶναι ὁ Ἐπίσκοπος, εἶναι γεγονὸς τὸ ὅποιον ἔχει συνταρακτικὴν διὰ τὴν Ἐκκλησίαν σημασίαν.

Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,

Ἄς ἐπαναλάβωμεν τὰ λόγια τὰ ὅποια εἶπον οἱ ἅγιοι Ἀγγελοι μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ δεκάτου ἀγγελικοῦ τάγματος «στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου»!

Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν, Ἀμήν.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

+ Ὁ Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος Πρόεδρος

ΤΑ ΜΕΛΗ

- + Ὁ Φθιώτιδος καὶ Θαυμακοῦ Καλλίνικος
- + Ὁ Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος Ἀντώνιος
- + Ὁ Μαγνησίας καὶ Δημητριάδος Μάξιμος
- + Ὁ Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου Καλλίνικος
- + Ὁ Οἰνός Ματθαῖος
- + Ὁ Πενταπόλεως Καλλιόπιος
- + Ὁ Δωδεκανήσου Καλλίνικος
- + Ὁ Θεσσαλονίκης Εὐθύμιος
- + Ὁ Χίου Ψαρρῶν καὶ Οἰνουσσῶν Στέφανος
- + Ὁ Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας Ἀθανάσιος
- + Ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας Ἰουστίνος

Ἀκριβὲς Ἀντίγραφον

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

+ Ὁ Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος Γερόντιος

ΠΩΣ ΕΦΘΑΣΑΜΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΘΑΙΡΕΣΙΝ ΤΩΝ ΠΕΝΤΕ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ

1. Ἡ ἐνωσις τῶν ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Σεβ. Πειραιῶς κ. Γεροντίου Ἀρχιερέων μετὰ τῶν ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ τότε Ἀρχ/που κ. Αὐξεντίου λοιπῶν Ἀρχιερέων.

Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1985 (4/17-1-1985) ἐνώθησαν ὅλοι οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ἀποτελέσαντες μίαν ἐνωμένην Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας ἔχουσας οὕτω:

1. Ἀρχ/πος Ἀθηνῶν καὶ ἡδὴ μοναχὸς Αὐξέντιος
2. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος Γερόντιος ἡδὴ Πρόεδρος τῆς Ἱ. Συνόδου

3. Μητροπολίτης Φθιώτιδος καὶ Θαυμακοῦ Καλλίνικος

4. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος Ἀντώνιος

5. Μητροπολίτης Μαγνησίας καὶ Δημητριάδος Μάξιμος

6. Μητροπολίτης Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου Καλλίνικος
7. Οἰνόης Ματθαῖος
8. Μητροπολίτης Αἰολίας Γερμανός
9. Μητροπολίτης Πενταπόλεως Καλλιόπιος
10. Μητροπολίτης Δωδεκανήσου Καλλίνικος
11. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης Εὐθύμιος
12. Μητροπολίτης Χίου Ψαρρῶν καὶ Οἰνουσσῶν Στέφανος
13. Μητροπολίτης Λαρίσης Ἀθανάσιος
14. Μητροπολίτης Κεφαλληνίας Μάξιμος
15. Μητροπολίτης Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας Ἀθανάσιος
16. Μητροπολίτης Θηβῶν καὶ Βοιωτίας Γεράσιμος
17. Μητροπολίτης Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας Ἰουστίνος
18. ὡς καὶ ὁ Μητροπολίτης Ἀμερικῆς Παῖσιος καὶ βοηθὸς ἐπίσκοπος Αὐλῶνος Βικέντιος.

Εἰς τὴν δεκαοκταμελῆ αὐτὴν ἐνωμένην Ἱερὰν Σύνοδον, δὲν ἀπετέλεσαν πατέ μέλη οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ εὐρισκόμενοι Πορτογάλλοι Ἐπίσκοποι Λισσαβῶνος Γαβριήλ, Κοϊμπρα Ἰάκωβος, Ἐβούρα Θεόδωρος καὶ Ἀκουελίας Γρηγόριος, μετὰ τῶν ὁποίων ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος ἀπὸ τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει.

2. Πόρισμα ἀνακρίσεως ἐπὶ τῆς υποθέσεως χειροτονίας Δωροθέου Τσάκου.

Ι. ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ

Κατὰ τὴν ρηθεῖσαν Συνεδρίασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος τὴν 6/10 Ἰουλίου 1985, καθ' ἣν παρευρέθησαν οἱ 1) Ἀρχ/πος Ἀθηνῶν Αὐξέντιος, Πρόεδρος, 2) Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος Γερόντιος, 3) Φθιώτιδος καὶ Θαυμακοῦ Καλλίνικος, 4) Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος Ἀντώνιος, 5) Δημητριάδος καὶ Μαγνησίας Μάξιμος, 6) Ἀχαΐας καὶ Πελοποννήσου Καλλίνικος, 7) Οἰνόης Ματθαῖος, 8) Αἰολίας Γερμανός, 9) Πενταπόλεως Καλλιόπιος, 10) Θεσσαλονίκης Εὐθύμιος, 11) Ἀχαρνῶν καὶ Νέας Ἰωνίας Ἀθανάσιος, 12) Χίου, Ψαρρῶν καὶ Οἰνουσσῶν Στέφανος, 13) Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος Ἀθανάσιος, 14) Κεφαλληνίας Μάξιμος 15) Θηβῶν καὶ Βοιωτίας Γεράσιμος καὶ 16) Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας Ἰουστίνος ἐπ' εὐκαιρία τῆς συζητήσεως θεμάτων τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, ὁ Σεβασμ. Πενταπόλεως Καλλιό-

πριος ἤρωτησε τὸν Μακαριώτατον Πρόεδρον καὶ Αὐξέντιον, ἂν ἐγνώριζε τι περὶ τῆς φημολογουμένης χειροτονίας τοῦ Δωροθέου Τσάκου. Ἀπαντῶν εἰς τὸ τεθὲν ἐρώτημα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐδήλωσε κατηγορηματικῶς ὅτι οὐδὲν γνωρίζει περὶ τῆς τοιαύτης χειροτονίας τοῦ διαληφθέντος προσώπου. Ἐπηκολούθησε ζωηρὰ συζήτησις, λαβόντων τὸν λόγον πολλῶν Ἀρχιερέων, οἱ ὅποιοι ὑποστήριζαν ὅτι βοᾷ τὸ Πανελλήνιον περὶ τῆς χειροτονίας αὐτῆς, δεδομένου ἄλλωστε ὅτι ὁ Δωροθέος Τσάκος ἐπέδειξεν εἰς διάφορα πρόσωπα χειροτονικόν, φέρον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Μακαριωτάτου καὶ ἀναφέρων ὅτι οἱ Σεβασμιώτατοι Κεφαλληνίας Μάξιμος καὶ Θηβῶν Γεράσιμος ἐχειροτόνησαν αὐτὸν εἰς ἐπίσκοπον Πατρῶν καὶ πάσης Πελοποννήσου.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἡ ὁποία συνεδρίασεν τὴν 6/19 Ἰουλίου 1985 ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ τότε Ἀρχιεπισκόπου καὶ ἤδη μοναχοῦ Αὐξεντίου Πάστρα ἠσυχολήθη μετὰ τὰς διατάξεις αὐτάς, τὰς ὁποίας τότε εἶχον διαψεύσει ἀναληθῶς οἱ πρωταῖτιοι τῆς χειροτονίας αὐτῆς. Παρὰ ταῦτα ὅμως, ὁ ἕνας ἐκ τῶν χειροτονησάντων τότε Ἀρχιερέων καὶ νῦν μοναχὸς Γεράσιμος Βράκας μετὰ τὴν λήξιν τῆς συνεδριάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὡμολόγησεν τὴν χειροτονίαν αὐτὴν, ὑπέγραψε μάλιστα καὶ τὴν σχετικὴν δήλωσιν. Κατόπιν ἀνακρίσεως, τὴν ὁποίαν διενήργησεν μετὰ ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πενταπόλεως κ. Καλλιόπιος συνετάχθη αὐτοῦ Πόρισμα, τὸ ὁποῖον ὑπεβλήθη εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον. Τὸ Πόρισμα ἔχει οὕτω:

πριος ἤρωτησε τὸν Μακαριώτατον Πρόεδρον καὶ Αὐξέντιον, ἂν ἐγνώριζε τι περὶ τῆς φημολογουμένης χειροτονίας τοῦ Δωροθέου Τσάκου. Ἀπαντῶν εἰς τὸ τεθὲν ἐρώτημα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐδήλωσε κατηγορηματικῶς ὅτι οὐδὲν γνωρίζει περὶ τῆς τοιαύτης χειροτονίας τοῦ διαληφθέντος προσώπου. Ἐπηκολούθησε ζωηρὰ συζήτησις, λαβόντων τὸν λόγον πολλῶν Ἀρχιερέων, οἱ ὅποιοι ὑποστήριζαν ὅτι βοᾷ τὸ Πανελλήνιον περὶ τῆς χειροτονίας αὐτῆς, δεδομένου ἄλλωστε ὅτι ὁ Δωροθέος Τσάκος ἐπέδειξεν εἰς διάφορα πρόσωπα χειροτονικόν, φέρον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Μακαριωτάτου καὶ ἀναφέρων ὅτι οἱ Σεβασμιώτατοι Κεφαλληνίας Μάξιμος καὶ Θηβῶν Γεράσιμος ἐχειροτόνησαν αὐτὸν εἰς ἐπίσκοπον Πατρῶν καὶ πάσης Πελοποννήσου.

Λαβὼν τὸν λόγον ὁ Μακαριώτατος ἐδήλωσε μετ' ὀργῆς ὅτι δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐχορήγησε ποτὲ χειροτονικόν εἰς τὸν Δωροθέον Τσάκον, δὲν ἀπέκλεισε ὅμως τὸ ἐνδεχόμενον ὁ ἀνωτέρω νὰ ἐχρη-

σιμοποίησε την υπογραφήν Του, την οποίαν ενίστε ο Ἀρχιεπίσκοπος χάριν τοῦ καλοῦ τοῦ Ἀγῶνος θέτει ἐν λευκῷ, δηλαδή εἰς λευκὰ ἐπιστολόχαρτα. Ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος τοῦ Μακαριωτάτου κ. Αὐξεντίου προεκάλεσε κατάπληξιν εἰς τὰ Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, τὰ ὁποῖα παρετήρησαν ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν ποτὲ ἓνας Ἀρχιεπίσκοπος νὰ ὑπογράψῃ ἐν λευκῷ ἐπιστολόχαρτα καὶ νὰ δίδῃ ταῦτα εἰς τρίτα πρόσωπα, δι' ὃ καὶ δὲν ἔπεισε τὰ Μέλη τῆς Ἱεραρχίας, ὅτι δὲν ὑφίσταται θέμα Δωροθέου Τσάκου. Κατόπιν τούτων ὁ Μακαριώτατος ὑπέγραψεν δῆλωσιν μετὰ τῶν φερομένων Σεβασμ. Κεφαλληνίας Μάξιμου καὶ Θηβῶν Γερασίου ὡς λαβόντων μέρος εἰς τὴν χειροτονίαν τοῦ Δωροθέου Τσάκου ἔχουσα οὕτω:

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19ῃ Ἰουλίου 1985 ν. ἡμ.,

Δ Η Λ Ω Σ Ι Σ

Διὰ τῆς παρουσίας δηλοῦμεν πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν, ὅτι ὁ φερόμενος ὡς «ἐπίσκοπος Πατρῶν καὶ Πελοποννήσου» κ. Δωρόθεος Τσάκος οὐδέποτε ὑπῆρξε μέλος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Ὡς ἐκ τούτου τὰ διαδιδόμενα παρ' αὐτοῦ περὶ χειροτονίας του ὡς ἐπισκόπου ὑφ' ἡμῶν ἢ ἐτέρων Ἀρχιερέων τῆς Ἐκκλησίας μας τυγχάνουν πάντι ἀσύστολα ψεύδη. Τὸ δὲ παρ' αὐτοῦ παρουσιαζόμενον πιστοποιητικὸν χειροτονίας του εἰς ἐπίσκοπον τυγχάνει πλαστὸν.

Ο ΔΗΛΩΝ

- + Ὁ Ἀθηνῶν Αὐξέντιος
- + Ὁ Κεφαλληνίας καὶ Ἐπτανήσου Μάξιμος
- + Ὁ Θηβῶν καὶ Βοιωτίας Γεράσιμος

Αὕτη ἐδημοσιεύθη εἰς τὰς ἐφημερίδας. Ὡσαύτως ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ὑπεσχέθη ὅτι θὰ καταθέσῃ μῆνυσιν κατὰ τοῦ Δωροθέου Τσάκου ἐπὶ πλαστογραφία. Ἐξ ἄλλου ὁ Κεφαλληνίας Μάξιμος λαβὼν τὸν λόγον διαβεβαίωσε ἐπὶ τῇ Ἀρχιερωσύνῃ του τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ὅτι οὐδέποτε ἐχειροτόνησεν τὸν Δωρόθεον Τσάκον, ἐκρησιμοποίησε δὲ σκληροῦς χαρακτηρισμοὺς περὶ αὐτοῦ. Ἐν τέλει ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐζήτησέ τὴν σύστασιν τριμελοῦς ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἐξῆς θεμάτων: α) τῆς φημολογουμένης χειροτονίας εἰς ἐπίσκοπον Πατρῶν καὶ πάσης Πελοποννήσου τοῦ Δωροθέου Τσάκου ὑπὸ τῶν Κεφαλληνίας Μάξιμου καὶ Θηβῶν Γερασίου, β) τῆς κυκλοφορησάσης ὑπ' ἀγνώστων καταγγελίας Γιοσάκη, καὶ γ) τῶν διαφό-

ρων λιβελλογραφημάτων ἐναντίον κληρικῶν, τὰ ὁποῖα κυκλοφοροῦν ἀγνωστα πρόσωπα. Κατόπιν προτάσεως τοῦ Σεβασμ. Εὐρίππου κ. Ἰουστίνου, ὁμοφώνως ὠρίσθησαν οἱ Σεβασμιώτατοι Πενταπόλεως Καλλιόπιος, Οἰνόης Ματθαῖος καὶ Ἀχαρνῶν Ἀθανάσιος ὡς Μέλη τῆς τριμελοῦς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς συνεδριάσεως, ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος ἔλαβεν κατ' ἰδίαν ἐν ἀρχῇ τὸν Σεβασμ. Ἀχαρνῶν κ. Ἀθανάσιον, εἶτα δὲ καὶ τοὺς Θηβῶν κ. Γεράσιμον καὶ Ἀχαΐας κ. Καλλίνικον, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνεκοίνωσεν ἐμπιστευτικῶς ὅτι ὁ Σεβ. Θηβῶν Γεράσιμος πράγματι ὑπέγραψεν τὸ χειροτονικὸν τοῦ Δωροθέου Τσάκου, διότι παρεπλανήθη οὗτος ὅταν εἶδε τὴν ὑπάρχουσαν υπογραφήν του εἰς τὸ χειροτονικὸν διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἐζήτησε τότε συμβουλὴν, τί πρέπει νὰ γίνῃ διὰ νὰ μὴν ἐκτεθῇ ὁ Σεβ. Θηβῶν Γεράσιμος, ἐφ' ὅσον ἡ κοινὴ δῆλωσίς των ἐπρόκειτο νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον. Ὁ Σεβασμ. Αχαΐας ἐπρότεινε εἰς τὸν Μακαριώτατον νὰ ὑπογράψῃ ὁ ἅγιος Θηβῶν μίαν νέαν δῆλωσιν εἰς τὴν ὁποίαν ν' ἀναφέρῃ τὰ γεγονότα αὐτὰ, συγχρόνως δὲ ν' ἀποστείλῃ πρὸς τὸν Δωρόθεον Τσάκον ἐξώδικον διαμαρτυρίαν διὰ τὴν ἐξαπάτησίν του. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀπεδέχθη τὴν πρότασιν αὐτὴν, ἀνέθεσε δὲ εἰς τοὺς παρισταμένους Ἀρχιερεῖς τὴν σύνταξιν τῆς νέας δηλώσεως, τὴν ὁποίαν θὰ ὑπέγραψεν ὁ Θηβῶν Γεράσιμος. Μετὰ δὲ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Αὐξεντίου, ὁ Σεβασμ. Θηβῶν Γεράσιμος καὶ ἐκεῖ που συνετάσσετο τὸ κείμενον τῆς δευτέρας δηλώσεως κατὰ τ' ἀνωτέρω ἔλαβε κατ' ἰδίαν τὸν Σεβασμ. Ἀχαρνῶν Ἀθανάσιον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκμυστηρεύθη ὅτι ἡ χειροτονία εἰς ἐπίσκοπον τοῦ Δωροθέου Τσάκου πράγματι ἐγένετο. Ἀκολουθῶς, τὸ γεγονὸς τοῦτο ἀνεκοινώθη καὶ εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Σεβασμ. Αχαΐας Καλλίνικον, ὅστις συνέταξεν πλέον καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ Σεβ. Θηβῶν Γερασίου τὴν κατωτέρω τρίτην δῆλωσιν, τὴν ὁποίαν προσυπέγραψαν οἱ ὑπάρχοντες ἀκόμη εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιερεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐκλήθησαν καὶ ἔλαβον γνῶσιν πάντων τῶν ἀνωτέρω διαμειφθέντων. Ἡ νέα δῆλωσις αὕτη τοῦ Σεβασμ. Θηβῶν Γερασίου ἔχει οὕτω:

6/19 Ἰουλίου 1985

Δ ἡ λ ω σ ι ς

Τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θηβῶν καὶ Βοιωτίας κ.κ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

Πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.

Διὰ τῆς παρουσίας θέλω νὰ δηλώσω πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τὰ κάτωθι:

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1984 κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ.κ. Αὐξεντίου, εἰς τὸν ἡμέτερον Ἱερὸν Ναὸν Ἀγ. Ἀντωνίου Ν. Ἡρακλείου ἐχειροτονήσαμεν μετὰ τοῦ Σεβασμ. Κεφαλληνίας κ.κ. Μαξίμου τὸν Δωροθέου Τσάκον εἰς Ἐπίσκοπον Πατρῶν καὶ πάσης Πελοποννήσου. Κατὰ τὴν Ἀγρυπνίαν καθ' ἣν ἐγένετο ἡ χειροτονία ὡς ψάλλης παρίστατο ὁ κ. Περικλῆς Τσακίρης.

Τὸν ἐν λόγῳ Ἐπίσκοπον κατὰ προτροπὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὠρκίσαμε νὰ μὴν ἀποκαλύψῃ τὸ γεγονός τῆς χειροτονίας του εἰς οὐδένα λόγῳ τοῦ ὅτι ἦτο αὕτη μυστικωτάτη.

Ἐπίσης ἔχθες τὴν 5/18ην Ἰουλίου 1985 ὁ ἐν λόγῳ ἐπίσκοπος παρέθεσεν τιμητικῶς γεῦμα πρὸς τὸν Ἀρχ/πον κ. Αὐξέντιον, ἐμὲ, τὴν Καν Ἰωάννα Ζερβάκου καὶ τὸν κ. Περικλῆν Τσακίρην ὡς καὶ τὴν Καν Βασιλικὴ Μπαλλῆ. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος ἐγένετο προτροπὴ ὑπὸ τοῦ Σεβ. κ. Δωροθέου καὶ τὴν Καν Βασιλικὴ Μπαλλῆ πρὸς τὸν Μακαριώτατον καὶ ἐμὲ ὅπως τὸ ταχύτερον ἀποκαλύψωμεν τὴν ἀλήθειαν διότι ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώνει τὸν ἄνθρωπον.

Ὁ Δηλῶν - + Ὁ Θηβῶν καὶ Βοιωτίας Γεράσιμος

Ταῦτα ἐδηλώθησαν καὶ ὑπεγράφησαν μετὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 6/19 Ἰουλίου 1985 ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου - Κάνιγγος 32 Ἀθήναι, ἐνώπιον ἡμῶν.

- + Ὁ Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος Γερόντιος
- + Ὁ Φθιώτιδος καὶ Θαυμακοῦ Καλλίνικος
- + Ὁ Εὐβοίας Ἰουστίνος
- + Ὁ Οἰνός Ματθαῖος
- + Ὁ Χίου Στέφανος
- + Ὁ Θεσσαλονίκης Εὐθύμιος
- + Ὁ Ἀχαρνῶν καὶ Νέας Ἰωνίας Ἀθανάσιος
- + Ὁ Ἀχαΐας καὶ Πελοποννήσου Καλλίνικος

Ἀκολουθῶς ὁ Σεβασμ. Πενταπόλεως Καλλιόπιος ἀναλαβὼν τὰ καθήκοντά του ὡς ἀνακριτοῦ ἐξήτασε τοὺς ἐξῆς μάρτυρας:

1) Τὴν 2/15 Αὐγούστου 1985 τὸν Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀζαρίαν Ὁρολογᾶ Ἐφημέριον Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγ. Νικολάου Κορυδαλλοῦ,

2) Τὴν 3/19 Αὐγούστου 1985 τὸν Πανοσ. Ἀρχιμ. π. Ἀνθιμον Καραμῆτρον, Ἐφημέριον Ἱεροῦ Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ - Σπάτα Ἀττικῆς.

3) Τὴν 23ην (5/8 ν. ἡμ.) Ἰουλίου 1985 τὸν Πανοσ. Ἀρχιμ. π. Ἀντώνιον Μούτσιον Ἐφημέριον Ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος - Γλυκὰ Νερά Ἀττικῆς,

4) Τὴν 23ην (5/8 ν. ἡμ.) Ἰουλίου 1985 τὸν Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Χρυσόστομον Κουσκουσόπουλον, κατοικοῦ Ἀχαρνῶν ὁδὸς Πτολεμαίου 28,

5) Τὴν 3/18 Αὐγούστου 1985 τὸν Πανοσ. Ἀρχιμ. π. Ἱερόθεον Κινδύνην, Ἐφημέριον Ἱεροῦ Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας Νικαίας

6) Τὴν 7/20 Αὐγούστου 1985 τὸν Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Εὐθύμιον Μπαρδάκα, Ἐφημέριον Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου,

7) Τὴν 8/21 Αὐγούστου 1985, τοὺς Πανοσ. Ἀρχιμ. π. Ἀντώνιον Γεωργαντᾶ καὶ τὸν Μοναχὸν π. Νικόδημον, οἱ ὅποιοι καὶ κατέθεσαν.

Σημειωτέον ὅτι ὁ Σεβασμ. Κεφαλληνίας Μάξιμος ἀνεζητήθη πρὸς ἐξέτασιν, οὗτος ἐκρύβη καὶ οὐδαμοῦ ἀνευρέθη. Τέλος ὁ Μακαριώτατος Ἀρχ/πος Αὐξέντιος, ὁ Θηβῶν Γεράσιμος, καὶ ὁ Περικλῆς Τσακίρης ἠρνήθησαν νὰ καταθέσουν, συνετάγη δὲ ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ ἔκθεσις τῆς διαμειφθείσης συνομιλίας μετ' αὐτῶν.

II. ΑΠΟΔΕΙΧΘΕΝΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

Ἐκ τῆς διεξαχθείσης ἀνακρίσεως καὶ δὴ τόσον ἐκ τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων ὅσον καὶ τῶν λοιπῶν ἐγγράφων προέκυψαν τὰ ἀκόλουθα:

Α) Δύο Ἀρχιερεῖς, ὁ Σεβ. Κεφαλληνίας Μάξιμος καὶ ὁ Θηβῶν Γεράσιμος κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Αὐξεντίου, νύκτωρ εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγ. Ἀντωνίου Πεύκης (Ν. Ἡρακλείου) Ἀττικῆς, προέβησαν εἰς τὴν χειροτονίαν ὡς «ἐπισκόπου» Πατρῶν καὶ Πάσης Πελοποννήσου τοῦ Δωροθέου Τσάκου. Εἰς τὴν χειροτονίαν ταύτην πλὴν τῶν συμμετασχόντων Ἀρχιερέων Κεφαλληνίας Μαξίμου καὶ Θηβῶν Γερασίου παρίστατο καὶ ὁ λαϊκὸς Περικλῆς Τσακίρης, ὁ ὁποῖος ἐξετέλεσε χρὴ ἱεροψάλτου. Κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ Θηβῶν Γερασίου «ὁ Ἀρχ/πος Αὐξέντιος μὲ εἶχε πάρει τηλέφωνον καὶ ἐξήτησε τὴν γνώμην μου διὰ τὴν χειροτονίαν τοῦ Τσάκου. Μετὰ μὲ ξαναπῆρε τηλέφω-

νον και μου ειπεν οτι απεφασισε να τον χειροτονήσωμεν και τον στέλνη εκεί (στον Θηβών Γεράσιμον) μαζί με τον Κεφαλληνίας Μάξιμο και με τον Περικλή Τσακίρη να σās ψάλη και να τον χειροτονήσετε σήμερα την νύκτα. Πράγματι μετά από λίγο ήλθαν και κλειδώσαμε τις πόρτες του Ναού του Αγίου Αντωνίου και περί την 12ην μεσονυκτίου άρχισαμε την ακολουθίαν. Ο μὲν Δωρόθεος Τσάκος (ὁ ἐψηφισμένος) ὡς ἱερεὺς και ἡμεῖς ὡς Τελετάρχαι Ἀρχιερεῖς και Ψάλτης ὁ Περικλῆς Τσακίρης και τελειώσαμε την 4.30 πρωινήν» (κατάθεσις Ἀρχιμ. Ἀντωνίου Γεωργαντά). Τὸ γεγονός τῆς ἀνωτέρω ὁμολογίας τοῦ Θηβών Γερασίου ἐπιβεβαιοῦν εἰς τὴν κατάθεσιν των και οἱ ἀρχιμ. Εὐθύμιος Μπαρδάκας και Ἀνθιμος Καραμήτρος και ὁ Μοναχὸς π. Νικόδημος.

Ἐξ ἄλλου πάντα ταῦτα εἶναι ἀπολύτως σύμφωνα με τὴν τρίτην δήλωσιν τοῦ Θηβών Γερασίου κατὰ τὴν ὁποίαν «κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Μακαρ. Ἀρχ/που Ἀθηνῶν κ.κ. Αὐξεντίου εἰς τὸν ἡμέτερον ἱερὸν Ναὸν Ἀγ. Ἀντωνίου Ν. Ἡρακλείου ἐχειροτονήσαμεν μετὰ τοῦ Σεβ. Κεφαλληνίας κ.κ. Μαξίμου τὸν Δωρόθεον Τσάκον εἰς ἐπίσκοπον Πατρῶν και πάσης Πελοποννήσου. Κατὰ τὴν ἀγρυπνίαν καθ' ἣν ἐγένετο ἡ χειροτονία ὡς ψάλτης Παρίστατο ὁ κ. Περικλῆς Τσακίρης. Τὸν ἐν λόγῳ ἐπίσκοπον κατὰ προτροπὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὠρκίσαμε νὰ μὴν ἀποκαλύψῃ τὸ γεγονός τῆς χειροτονίας εἰς οὐδένα, λόγῳ τοῦ ὅτι ἦτο μυστικωτάτη».

Τὸ γεγονός τῆς χειροτονίας τοῦ Δωροθέου ἐπιβεβαιοῖ και ὁ Περικλῆς Τσακίρης, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῆς διαμειφθείσης συνομιλίας του μετὰ τοῦ Ἀνακριτοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐδήλωσε σαφῶς ὅτι «ἐγινε ἡ χειροτονία εἰς ἐπίσκοπον τοῦ Δωροθέου Τσάκου ὑπὸ τῶν Θηβῶν και Κεφαλληνίας».

Κατόπιν τούτου ἡ δήλωσις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Αὐξεντίου, τὴν ὁποίαν προσυπέγραψαν και οἱ Σεβ. Κεφαλληνίας Μάξιμος και Θηβῶν Γεράσιμος, κατὰ τὴν ὁποίαν διεβεβαίωσαν τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ὅτι «τα διαδιδόμενα παρ' αὐτοῦ περὶ χειροτονίας του ὡς ἐπισκόπου ὑφ' ἡμῶν ἢ ἐτέρων Ἀρχιερέων τῆς Ἐκκλησίας μας τυγχάνουν πάντῃ ἀσύστολα ψεύδη» εἶναι ἐξ' ὁλοκλήρου ψευδῆς, ἐγένετο σκοπίμως πρὸς παραπλάνησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον, ὡς ἀναφέρει α) στὴν γ' δήλωσιν του (6/19 Ἰουλίου 1985) ὁ Σεβ. Θηβῶν Γεράσιμος τὴν

προτέραίαν «χθὲς 5/18 Ἰουλίου 1985 ὁ Δωρόθεος Τσάκος παρέθεσεν τιμητικῶς γεῦμα εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Αὐξέντιον, ἐμὲ, τὴν Καν. Ἰωάννα Ζερβάκου και τὸν κ. Περικλῆν Τσακίρη και τὴν Καν. Βασιλικὴ Μπαλλῆ. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος ἐγένετο προτροπὴ ὑπὸ τοῦ Σεβ. κ. Δωροθέου και τῆς Κας Βασιλικῆς Μπαλλῆ πρὸς τὸν Μακαριώτατον και ἐμὲ ὅπως τὸ ταχύτερον ἀποκαλύψωμεν τὴν ἀλήθειαν διότι ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώνει τὸν ἄνθρωπον».

Ὡσαύτως ἡ διαβεβαίωσις τοῦ Σεβ. Κεφαλληνίας Μαξίμου ἐπὶ τῇ ἀρχιερωσύνῃ αὐτοῦ ὅτι δὲν ἐχειροτόνησεν τὸν Δωρόθεον Τσάκον, συνιστῶσα εἶδος ὁρκου τυγχάνει ψευδῆς, καθ' ὅσον πράγματι ὁ ἐν λόγῳ Ἀρχιερεὺς ἔλαβεν μέρος εἰς τὴν χειροτονίαν τοῦ διαληφθέντος Δωροθέου Τσάκου, γεγονός ἀλλωστε τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύεται και ἐκ τοῦ ὑπάρχοντος «χειροτονικοῦ». Τὴν πράξιν αὐτὴν τοῦ Κεφαλληνίας Μαξίμου ἐπέκρινε και ὁ Θηβῶν Γεράσιμος, ὁ ὁποῖος ὡς λέγει ὁ Ἀρχιμ. π. Ἀντώνιος Γεωργαντάς στὴν κατάθεσιν του, «εἶπεν: "Ὅτι ἐγινε, ἐγινε ἀλλ' ὄχι και νὰ ἀρνούμεθα και νὰ ὀρκιζόμεσθε εἰς τὴν Ἀρχιερωσύνῃν μας, ὡς ἐπραξαν ὁ Κεφαλληνίας Μάξιμος εἰς τὴν τελευταίαν Συνεδρίασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας ὅτι δὲν ἐκάμαμε τὴν χειροτονίαν τοῦ Τσάκου και τάχα ὅτι δὲν τὸν γνωρίζομεν κἄν. Καὶ πρόσθεσε: αὕτη εἶναι μεγάλη ἁμαρτία». Διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἡμερομηνίας τῆς χειροτονίας θ' ἀσχοληθῶμεν ἐν συνεχείᾳ.

Β) Ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Αὐξέντιος ἔδωκεν εἰς τὸν χειροτονηθέντα Δωρόθεον Τσάκον χειροτονικὸν εἰς τὸ ὁποῖον ἀναγράφει ὅτι ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος ὁ Δωρόθεος Τσάκος, ἀπὸ τῶν Κεφαλληνίας Μαξίμον και τῶν Θηβῶν Γεράσιμον. Τὸ χειροτονητήριον τοῦτο ὁ διαληφθεὶς Δωρόθεος Τσάκος ἐπέδειξεν εἰς διάφορα πρόσωπα μεταξὺ τῶν ὁποίων και εἰς τοὺς Ἀρχιμανδρίτας Χρυσόστομον Κουσκούτοπουλον και Ἀντώνιον Μούτσιον. Γράφει εἰς τὴν κατάθεσιν του ὁ Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Κουσκούτοπουλος: «τὸν ἐν λόγῳ κληρικὸν (τὸν Δωρόθεον Τσάκον) ὅλως τυχαίως συνάντησα εἰς τὸν Ὑπουργεῖον Παιδείας. Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ συνάντησιν μου αὐτοσυστήθηκε ὡς Μητροπολίτης τῶν Γ.Ο.Χ. Εἰς ἐρώτησίν μου ὑπὸ ποίων ἐχειροτονήθη και εἰς ποίαν ἐκκλησιαστικὴν παράταξιν ἀνήκει, μου εἶπεν ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν παράταξιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Αὐξεντίου. Τὴν ἰδίαν στιγμὴν μου ἐπέδωκε και μίαν κάρταν εἰς τὴν ὁποία ἀνεγράφετα και ὁ τίτλος του ὡς

μητροπολίτου. Έξεπλάγην όταν είδα ότι είναι Μητροπολίτης Πατρῶν καὶ πάσης Πελοποννήσου, ἐνῶ κάποτε ἄλλοτε ὅταν ἐπαρουσιάσθηκε εἰς τὸν Ναὸν ὅπου ὑπερετοῦσα σ' ἓνα γάμο μου αὐτοσυστήθηκε ὡς Μητροπολίτης Σπάρτης. Δυσκολεύθηκα νὰ τὸ πιστεύσω καὶ αὐτὸς τὴν ἰδίαν ὥραν δὲν ἐδίστασε νὰ ἐπιδείξῃ ἓνα φωτοτυπικὸν ἀντίγραφον «χειροτονικοῦ». Ἀμέσως τὸ μάτι μου ἔπεσεν εἰς τὴν ὑπογραφήν καὶ μετ' ἐκπλήξεως εἶδον ὅτι ὑπεγράφετο ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Αὐξεντίον, γνωστῆς οὐσῆς εἰς ἐμέ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Αὐξεντίου».

Ἐξ' ἄλλου ὁ Ἀρχιμ. Ἀντώνιος Μούτσιος καταθέτει σχετικῶς:

«τὴν 3/16 Ἰουλίου 1985 ἐπεσκέφθην τὸν Δωρόθεον Τσάκον εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βασταξῆ 6 ἐν Ἀθήναις οἰκία του. Εἰς ἐρώτησίν μου, ὡς διαδίδεται, ἐὰν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Αὐξεντίος τὸν χειροτόνησεν ἐπίσκοπον, δὲν τὸ ἠρνήθη, ὁ ὁποῖος προκειμένου νὰ μὲ πείσῃ μου ἔδειξε «χειροτονητήριον» τὸ ὁποῖον γράφει ὅτι ἡ «χειροτονία» του ἐγένετο εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Ἀντωνίου Ἡρακλείου, τὴν ὁποίαν ἔκαμον οἱ Ἀρχ/πος Αὐξεντίος, Θηβῶν Γεράσιμος καὶ Κεφαλληνίας Μάξιμος. Εἰς τὸ «χειροτονητήριον» ποῦ μου ἔδειξεν εἶδα τὰς ὑπογραφὰς τοῦ Ἀρχ/που Αὐξεντίου καὶ τοῦ Θηβῶν καὶ Βοιωτῆς Γερασίμου. Εἰς ἐρώτησίν μου διατὶ δὲν ὑπογράφει καὶ ὁ τρίτος Ἀρχιερεὺς μου δικαιολογήθηκε ὅτι ἐπειδὴ βιαζόταν νὰ φύγῃ δὲν ὑπέγραψε, ἀλλὰ θὰ τὸ ὑπογράψῃ ἀργότερα».

Ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Αὐξεντίου ὁ γενόμενος ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατὰ τὴν 6/19 Ἰουλίου 1985 καὶ περιεχόμενος ἐν τῷ ὑπὸ ἰδίαν ἡμερομηνίαν δήλωσίν του ὅτι τὸ «χειροτονικὸν» τοῦ Δωροθέου Τσάκου εἶναι «πλαστὸν» δὲν εἶναι ἀληθές. Ἄλλωστε, οὐδέποτε ὁ Αρχ/πος ἰσχυρίσθη τὴν μὴ γνησιότητα τῆς ὑπογραφῆς του. Ἰσχυρίσθη βεβαίως, ὅτι πιθανὸν ὁ Δωρόθεος Τσάκος νὰ ἐχρησιμοποίησεν ἐπιστολόχαρτον εἰς τὸ ὁποῖον εἶχε θέσει τὴν ὑπογραφήν του ἐν «λευκῷ». Ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος τοῦ Αρχ/που Αὐξεντίου εἶναι ὁμολογουμένως παιδιαριώδης καὶ δὲν συνιστᾷ ἓναν Ἀρχιεπίσκοπον, διότι δὲν εἶναι δυνατόν ποτὲ ἓνας Ἀρχιεπίσκοπος νὰ διακατέχεται ὑπὸ τοιαύτης εὐηθείας, ὥστε νὰ ὑπογράψῃ ἐν λευκῷ καὶ νὰ ἐπιτρέπῃ στο οἰονδήποτε νὰ συμπληροῖ τὰ λευκὰ ταῦτα ἐπιστολόχαρτα μετὰ τὴν ὑπογραφήν του, μετὰ οἰονδήποτε ὑποπτον κείμενον.

Εἶναι λοιπὸν σαφές, ὅτι δὲν τυγχάνει ἀληθῆς ὁ

ἰσχυρισμὸς οὗτος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Αὐξεντίου, ὅτι δῆθεν ὑπέγραψεν ἐν λευκῷ τὸ ἐπιστολόχαρτον καὶ ὅτι ὁ Δωρόθεος Τσάκος ἐχρησιμοποίησεν τοιοῦτον ἐπιστολόχαρτον διὰ νὰ συντάξῃ τὸ πλαστὸν «χειροτονικὸν» του.

Γ) Κρίσιμον θέμα περὶ τὸ ὁποῖον περιστράφη ἡ ἀνάκρισις τυγχάνει τὸ ζήτημα τῆς ἡμερομηνίας περὶ τὴν ὁποίαν ἔλαβε χώραν ἡ χειροτονία αὐτῆ τοῦ Δωροθέου Τσάκου.

α) Ὁ Σεβ. Θηβῶν Γεράσιμος εἰς τὴν γ' δήλωσίν του (6/19 Ἰουλίου 1985) γράφει: «Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1984, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Μακαριωτάτου Αρχ/που Ἀθηνῶν κ. Αὐξεντίου ἐχειροτονήσαμεν μετὰ τοῦ Σεβασμ. Κεφαλληνίας κ. Μαξίμου τὸν Δωρόθεον Τσάκον εἰς ἐπίσκοπον Πατρῶν καὶ πάσης Πελοποννήσου». Ὁ αὐτὸς ὅμως μητροπολίτης ἐρωτηθεὶς ὑπὸ Ἱερέων εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἀγίου Νικοδήμου Γορτυνίας, ὡς ἀναφέρει εἰς τὴν κατάθεσίν του ὁ Ἀρχιμ. Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς, προφασίσθη ἄγνοιαν περὶ τοῦ ἂν ἡ χειροτονία ἐγένετο πρὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1985 ὅτε ἐγένετο ἡ ἔνωσις τῶν Ἀρχιερέων Αὐξεντίου καὶ Γεροντίου ἢ μετ' αὐτὴν. Εἶναι δὲ χαρακτηριστικὸν καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἡ κατάθεσις τοῦ π. Ἀντωνίου Γεωργαντᾶ, ὁ ὁποῖος λέγει: «Ἐρωτηθεὶς ὁ Σεβ. Θηβῶν Γεράσιμος ὑπὸ τῶν παρευρεθέντων Ἱερέων διὰ τὸν χρόνον χειροτονίας ἐπροφασίσθη ὅτι δὲν θυμᾶται. Κατόπιν ὅμως ἐπιμόνου ἐρωτήσεως τουλάχιστον ἂν ἡ χειροτονία ἐγένετο πρὸ ἢ μετὰ τὴν ἔνωσιν τῶν Ἀρχιερέων εἶπεν: «Βρὲ, παιδί μου, δὲν θυμᾶμαι».

β) Ὁ Σεβ. Λαρίσης Ἀθανάσιος εἰς τηλεφωνικὴν συνομιλίαν μετὰ τοῦ ἀνακριτοῦ, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς συνταχθείσης σχετικῆς ἐκθέσεως δηλοῖ πλήρη ἄγνοιαν.

«Λαρίσης: Ἀγίε Πενταπόλεως δὲν θυμᾶμαι ἐγὼ πότε ἐγίνε ὁ Τσάκος...

Ἀνακριτῆς: Πότε τὸ μάθατε ἐσεῖς; Ἐμένα μὲ ἐνδιαφέρει καὶ πότε τὸ μάθατε.

Λαρίσης: Ἐγὼ σᾶς λέω ὅτι δὲν θυμᾶμαι τὰ γεγονότα... δὲν θυμᾶμαι...»

γ) Ὁ Σεβασμ. Καλύμνου Καλλίνικος εἰς τηλεφωνικὴν συνομιλίαν μετὰ τοῦ Ἀνακριτοῦ ἐδήλωσε ὅτι: «ἀπὸ τοῦ 1983 (Ἰούλιον) ποῦ ἀνήκεν εἰς τὴν Σύνοδον τοῦ Αρχ/που Αὐξεντίου οὐδέποτε ὁ Αρχ/πος ἐν Συνόδῳ ἔθεσε θέμα χειροτονίας Τσάκου. Καὶ χαρακτηριστικῶς πρόσθεσε ὅτι ἂν ἔθετε θὰ τὸν ἠμπόδιζε. Ἐρωτηθεὶς ἂν μέχρι σήμερον τὸ ἔχει μάθει, ἀπήντησεν ὅχι!»

δ) Ὁ Περικλῆς Τσακίρης ὁστις παρέστη εἰς τὴν χειροτονίαν τοῦ Δωρόθεου Τσάκου, ἰσχυρίσθη εἰς τηλεφωνικὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ Ἀνακριτοῦ ὡς περιγράφεται εἰς σχετικὴν ἔκθεσιν τῆς συνομιλίας ταύτης, ὅτι ἡ χειροτονία ἐγίνε τὸν Νοέμβριον τοῦ ἔτους 1983, τὸ δὲ σχετικὸν ἀπόσπασμα ἔχει οὕτω:

«Συνεχίζων ὁ Περικλῆς Τσακίρης παρεδέχθη ὅτι ἐγίνε ἡ χειροτονία ὡς ἐπισκόπου τοῦ Δωροθέου Τσάκου τὸν Νοέμβριον τοῦ 1983 ὑπὸ τῶν Σεβ. Θηβῶν Γερασίου καὶ Κεφαλληνίας Μαξίμου. Ἐρωτηθεὶς πῶς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ ἐντολὴ νὰ γίνῃ μία τοιαύτη χειρονομία ἐρήμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μοῦ ἀπήντησε ὅτι «τότε ὁ Ἀρχ/πος ἦταν χωρισμένος ἀπὸ τοὺς λοιποὺς Ἀρχιερεῖς καὶ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἀποτελοῦσαν αὐτὸς μαζί με τοὺς ἐν λόγῳ Ἐπισκόπους Γεράσιμον καὶ Μάξιμον. Τὸν ἐρωτῶ: Ἀφοῦ ὅπως λέγεις ὅτι ἦταν αὐτοὶ οἱ τρεῖς ἡ Σύνοδος, γιατί τότε ἀπέκρυψαν ἀπὸ τὸν κληρὸν καὶ τὸν λαὸν τὴν χειροτονίαν; τί ἐφοβοῦντο; Μοῦ ἀπήντησε: «Δὲν πρόλαβε διότι μετὰ ἀπὸ ἓνα μῆνα, δηλ. τὸν Δεκέμβριον, ἐνώθησαν μετὰ τοῦ Ἀρχ/που, ὁ Ἀμερικῆς Παῖσιος καὶ ὁ Αἰολίας Γερμανός, ὁπότε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐφοβήθη νὰ ἀποκαλύψῃ τὴν γενομένην χειροτονίαν».

ε) Ἐκ τοῦ χειροτονικοῦ οὐδὲν στοιχεῖον περὶ τῆς ἡμερομηνίας τῆς χειροτονίας προκύπτει, δεδομένου ὅτι οἱ δύο μάρτυρες οἱ ὁποῖοι εἶδαν τὸ ἐν λόγῳ χειροτονικὸν καταθέτουν, ὁ μὲν Ἀρχιμ. Κουσκούτοπουλος «δὲν πρόσεξα λόγῳ ταραχῆς τὴν ἡμερομηνίαν», ὁ δὲ Ἀρχιμ. Ἀντώνιος Μούτσιος λέγει: «Κατὰ τὴν ἐπίδοξιν εἰς ἐμὲ τοῦ χειροτονητηρίου ὁ Δωρόθεος Τσάκος μοῦ ἔκρυβεν ἐπιμελῶς τὴν ἡμερομηνίαν τῆς «χειροτονίας» του. Εἰς τὴν ἐπιμονὴν μου νὰ μάθω πότε ἐχειροτονήθη μοῦ ἀπήντησε ἀσαφῶς λέγων ὅτι ἐχειροτονήθη προτοῦ ἐνωθῆ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος με τοὺς λοιποὺς Ἀρχιερεῖς, καὶ ὅπως χαρακτηριστικῶς εἶπεν: «μὲ ἔχει βάλῃ εἰς τὴν κατάψυξιν καὶ μάλιστα πρόσθεσε ὅτι πάντοτε τὸν ἐνοχλῶ λέγοντάς του «βγάλτε με Μακαριώτατε ἀπὸ τὴν κατάψυξιν διότι παραπάγωσα».

Ἐκ τῶν στοιχείων τούτων ἀποδεικνύεται ὡς ἐκ μέρους τῶν μετасσχόντων εἰς τὴν χειροτονίαν Τσάκου καταβάλλεται ἐργὴ ὁ ὅς προσπάθεια συσκοτήσεως τῆς ἡμερομηνίας τῆς χειροτονίας. Δι' αὐτὸ ἄλλωστε ἠρνήθησαν νὰ καταθέσουν οἱ πρωταίτιοι τῆς χειροτονίας ταύτης, καὶ δὴ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Αὐξεντίος ὁστις ἡ μ π ὁ δ ι σ ε καὶ τοὺς λοιποὺς νὰ καταθέσουν!

Καὶ γεννᾶται ἐντεῦθεν τὸ ἐρώτημα: Διὰ τί δὲν τολμοῦν εὐθαρσῶς νὰ ὑποστηρίξουν πάντες μίαν σταθερὰν ἡμερομηνίαν; Ἀσφαλῶς, διότι ὑφίσταται σοβαρὸς λόγος. Οὕτω ὁ Θηβῶν Γεράσιμος ὑποστηρίζει ἄλλοτε μὲν ὅτι ἐγένετο κατὰ Νοέμβριον 1984 καὶ ἄλλοτε δὲν ἐνθυμεῖται ἂν ἐγένετο πρὸ ἢ μετὰ τὴν ἐνωσιν τῶν Ἀρχιερέων τὴν 4/17-1-1985.

Ὁ Λαρίσης δὲν ἐνθυμεῖται. Ὁ Δωρόθεος Τσάκου ἀποκρύπτει τὴν ἡμερομηνίαν ἀπὸ τὸ χειροτονικὸν του, ἂν πράγματι εἰς τὸ χειροτονικὸν ὑφίσταται τοιαύτη ἡμερομηνία.

Ἐντεῦθεν τὸ κρίσιμον θέμα ἂν ἡ χειροτονία τοῦ Δωροθέου Τσάκου ἔλαβε χώραν πρὸ τῆς 4/17 Ἰανουαρίου 1985 ὅτε ἠνωθήσαν οἱ Ἀρχιερεῖς ἢ μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην.

Ἐχομεν σοβαροὺς λόγους νὰ πιστεύομεν ὅτι ἡ χειροτονία ἐγένετο μετὰ τὴν 4/17 Ἰανουαρίου 1985, δεδομένου ὅτι:

αα) Ἐὰν εἶχε λάβει πρὸ τῆς 4/17 Ἰανουαρίου 1985 τότε πάντες οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Παρατάξεως Αὐξεντίου θὰ ἐγνώριζον τοῦτο καὶ θὰ ἐφάνερωνον τὴν ἀκριβῆ ἡμερομηνίαν τῆς χειροτονίας ταύτης. Εἶναι δὲ χαρακτηριστικὸν ὅτι ὁ Σεβασμ. Καλύμνου Καλλίνικος ὁ ὁποῖος μετεἶχεν τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Παρατάξεως Αὐξεντίου ἀπὸ τὸν Ἰούλιον 1983 ἐδήλωσεν εἰς τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ Ἀνακριτοῦ, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὴν σχετικὴν ἔκθεσιν, ὅτι οὐδέποτε ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Παρατάξεως Αὐξεντίου ἡ χειροτονία εἰς ἐπίσκοπον τοῦ Δωροθέου Τσάκου.

ββ) Ἐπίσης, ἐὰν πράγματι εἶχε λάβει χώραν ἡ χειροτονία τοῦ Δωροθέου Τσάκου πρὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1985, τότε ὁ Δωρόθεος Τσάκος δὲν θὰ ἐχρησιμοποιοῖ μέχρι τῶν τελευταίων μηνῶν, περίπου μέχρι τοῦ Πάσχα 1985, τοῦ παλαιοῦ τίτλου του ὡς Μητροπολίτης Σπάρτης καὶ Μονεμβασίας, διότι ἡ χρησιμοποίησις τοῦ παλαιοῦ τίτλου του σημαίνει ἄρνησιν τῆς νέας χειροτονίας του.

Ἐὰν δὲ πράγματι, ὡς συμπεραίνομεν ἔλαβε χώραν ἡ χειροτονία τοῦ Δωροθέου Τσάκου μετὰ τὴν ἐνωσιν τῶν Ἀρχιερέων κατ' Ἰανουάριον 1985, τὸ καὶ πιθανώτερον, γεννᾶται θέμα σοβαρωτάτης εὐθύνης τῶν συμμετασχόντων Ἀρχιερέων, οἱ ὁποῖοι ἠγνόησαν τὴν Προϊσταμένην αὐτῶν Ἀρχὴν, ἥτοι τὴν Ἱερὰν Σύνοδον.

Ἀλλὰ καὶ ἂν υποθέσωμεν ὅτι ἡ χειροτονία τοῦ Δωροθέου Τσάκου ἔλαβεν χώραν πρὸ τῆς ἐνώσεως τῶν Ἀρχιερέων, ἥτοι πρὸ τῆς 4/17 Ἰανουαρίου

1985 καὶ πάλιν ὠφείλαν οἱ τρεῖς συμπράξαντες Ἀρχιερεῖς, ἀφ' ἑνὸς μὲν, νὰ εἶχον θέσει ὑπ' ὄψιν καὶ ἐνημερώσει τὰ ἕτερα δύο Μέλη τῆς Συνόδου των, δηλ. τοὺς Σεβασμ. Μητροπολίτας Λαρίσης Ἀθανάσιον, Καλύμνου Καλλίνικον καὶ Αἰολίας Γερμανόν, καὶ ἀφ' ἑτέρου, κατὰ τὴν ἑνωσιν, τοὺς λοιποὺς Ἀρχιερεῖς καὶ τοῦ Σεβασμ. Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος Γερωντίου, τὴν οὕτω γενομένην χειροτονίαν τοῦ Δωροθέου Τσάκου, διὰ νὰ μὴ κατηγορηθοῦν ἐκ τῶν ὑστέρων διὰ παραπλάνησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Εἶναι εὐνόητον, ὅτι ἂν τοῦτο θεωρηθῇ οὐχὶ ἐπιλήψιμος πρᾶξις, ἐναντι αὐτοῦ τοῦ σκεπτικοῦ θὰ δύναται ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Αὐξέντιος μετὰ τῶν λοιπῶν δύο Ἀρχιερέων του ν' ἀποκαλύπτῃ καθ' ἑκάστην καὶ μίαν ὑποπτον χειροτονίαν ἐπισκόπου, τὴν ὁποίαν δῆθεν ἐπραγματοποίησαν ὅταν ἦσαν χωρισμένοι. Δύναται, λοιπόν, πᾶς τις ν' ἀντιληφθῇ ὅτι οὕτω μπορεῖ νὰ εὐρεθοῦν οἱ μισοὶ Ἕλληνες χειροτονημένοι ἐπίσκοποι ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Αὐξέντιον. Διὰ τὸν λόγον αὐτόν, καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι πράγματι ἡ χειροτονία τοῦ Δωροθέου Τσάκου ἔλαβε χώραν πρὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1985 συνιστᾷ δεινὴν παράβασιν ἐκ μέρους τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Αὐξέντιου ἢ τοιαύτη χειροτονία.

δδ) Ἀπεδείχθη ὡσαύτως ὅτι ἡ χειροτονία τοῦ Δωροθέου Τσάκου ἀπεκρύβη ἀπὸ τοὺς συμπράξαντας εἰς ταύτην, λόγῳ τῶν δικαιολογημένων ἀντιδράσεων τὰς ὁποίας θὰ προεκάλεῖ ἡ ἀνακοινώσις τῆς, λόγῳ τοῦ ποιοῦ τοῦ προσώπου του. Εἶναι χαρακτηριστικὸν ὅτι οἱ συμπράξαντες εἰς τὴν χειροτονίαν ἐδέσμευσαν δι' ὅρκου τὸν χειροτονηθέντα ὅτι δὲν θ' ἀνεκοίνωνε ταύτην εἰς οὐδένα. Λέγει εἰς τὴν τρίτην δὴλωσίν του ὁ Σεβασμ. Θηβῶν Γεράσιμος «τὸν ἐν λόγῳ ἐπίσκοπον (τὸν Δωρόθεον Τσάκον) κατὰ προτροπὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὥρκισαμεν νὰ μὴ ἀποκαλύψῃ τὸ γεγονὸς τῆς χειροτονίας του εἰς οὐδένα, λόγῳ τοῦ ὅτι ἦτο μυστικωτάτη».

Ὁ Περικλῆς Τσακίρης εἰς τηλεφωνικὴν συνδιάλεξιν μετὰ τοῦ Ἀνακριτοῦ ὡς ἐμφαίνεται ἀπὸ τὴν σχετικὴν ἔκθεσιν, ἰσχυρίσθη ὅτι «ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐφοβήθη ν' ἀποκαλύψῃ τὴν γενομένην χειροτονίαν... ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἶχε σκοπὸν νὰ φέρῃ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν εἰς πρώτην συνεδρίασιν τῆς Ἱεραρχίας μετὰ τὴν ἑνωσιν τὸν περασμένον Ἰανουάριον, καὶ ἤθελε νὰ τὴν συνδυάσῃ μὲ τὴν πραξικοματικὴν χειροτονίαν τοῦ ἐπισκόπου Βικεντίου εἰς Ἀμερικὴν ἀλλ' ἐφοβήθηκε».

Εἶναι λοιπὸν φανερόν ὅτι οἱ συμπράξαντες εἰς τὴν χειροτονίαν τοῦ Δωροθέου Τσάκου ἐφοβοῦντο ν' ἀποκαλύψουν τὴν πρᾶξιν τοὺς αὐτὴν. Διὰ ποῖον λόγον; Διότι προφανῶς ἐγνώριζον ὅτι ὁ ὑπ' αὐτῶν χειροτονηθεὶς ἦτο πρόσωπον ἀκατάλληλον δι' ἀνάδειξιν του εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἐπισκόπου, τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐὰν ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν εἶχεν ἀνάγκην νέων Ἀρχιερέων, εἶχε σοβαρὸν ἀριθμὸν Ἱερομονάχων, οἱ ὅποιοι παιδιόθεν ἐργάσθησαν καὶ ἐργάζονται ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, καὶ οἱ ὅποιοι δύνανται ἀξίως νὰ λάβουν τὸ Ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα. Διὰ ποίους λόγους, ὁ Δωρόθεος Τσάκος ἦτο ἀκατάλληλον πρόσωπον νὰ προκριθῇ διὰ τὸ ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα;

α.) Διότι οὐδέποτε ἀνήκεν εἰς τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Ἦτο σχισματικὸς.

β.) Διότι εἶχεν καταδικασθῇ ὑπὸ τῆς κρατούσης νεοημερολογιτικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 63/16-12-1968 ἀποφάσεως εἰς τὴν ποινὴν τῆς καθαιρέσεως διὰ σοβαροὺς ἠθικοὺς λόγους. Ὁ Σπ. Καρτζαφέρης εἰς τὸ βιβλίον του «Φάκελος Ἐκκλησίας» καὶ εἰς τὴν σελίδα 99 γράφει:

«142) Ἀρχιμανδρίτης Δωρόθεος Τσάκος τῆς «Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σιδηροκάστρου. Παράπτωμα: Κιναιδισμός. Ποινὴ Καθαίρεσις ἐπ' ἀναφορὰ στὴν ταξὶ των λαϊκῶν. Ἀριθμ. 63) 16-12-68».

γ.) Διότι δὶς (2) προηγουμένως εἶχε λάβει ψευδῆ ἀλλ' ἀληθῆ δι' αὐτὸν χειροτονία «ἐπισκόπου», πρῶτον μὲν ἀπὸ τὸν ἐγγαμὸν ψευδεπίσκοπον Νικόλαον Καλτσουμάκη, εἶτα δὲ ἀπὸ τὸν δις καθηρημένον ἐπίσκοπον Σαλαμίνος Θεόκλητον Καντάρην. Ὡς ψευδεπίσκοπον κατήγγειλεν τὸν Δωρόθεον Τσάκον ἡ Σύνοδος τῆς Κρατικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διὰ σχετικῆς ἀνακοινώσεώς της, δημοσιευθεῖσης εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον, ἔχουσα οὕτω:

«Η Ι. ΣΥΝΟΔΟΣ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ ΚΑΘΗΡΗΜΕΝΟΥΣ ΚΛΗΡΙΚΟΥΣ - Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἡσυχολήθη διὰ μακρῶν μὲ τὸ ζήτημα τῶν καθηρημένων πρῶην, κληρικῶν, οἱ ὅποιοι ὡς τονίζεται εἰς σχετικὴν ἀνακοίνωσιν, φέροντες τὰ ἱερὸν σχῆμα καὶ τὰ διάσημα τοῦ Ἀρχιερέως καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα, ὅτι ἀνήκουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Παλαιοημερολογιτῶν, παραπλανοῦν τὰ πλήθη καὶ τὰς Ἀρχάς. Ὀνομαστὶ δέ, ἀναφέρεται ὁ καθηρημένος πρῶην ἀρχιμανδρίτης

«Δωρόθεος Τσάκος ό όποϊός έμφανίζεται ως «έπίσκοπος Μονεμβασίας και Σπάρτης», ό Πρώην «Αρχιμανδρίτης Αγαθάγγελος Λουμίδης, ως «Θηβών και Λεβαδείας», ό πρώην Ιερεύς Νικόλαος Κατσουνάκης, ως «Βενεζουέλας, ό Πρώην Ιερεύς Κ. Βόρζος ως Έπιδάυρου και Έρμιονίδος «κ.ά.» («Όρθόδοξος Τύπος» αριθ. Φύλ. 358 25 Μαΐου 1979).

Και ναι μέν τώ έργον τής παρούσης άμακρίσεως δέν έπεξετάθη είς τήν διερεύνησιν του ήθικου ποιού του Δωροθέου Τσάκου, όμως πάντα τά άνωτέρω στοιχεία είναι τοσοούτον δημοσίως γνωστά, ώστε ούτε ό Αρχιεπίσκοπος Αύξέντιος έπετρέπετο νά τ' άγνοήση, ουδέ ή άνάκρισις νά τά άποσιωπήση.

Είναι χαρακτηριστικόν έν προκειμένω ή μαρτυρία του Αρχιμ. Χρυσοστόμου Κουσκούτοπουλου, ό όποϊός άπαντών είς τώ έρώτημα τής άνακρίσεως «διατί έταράχθη όταν διέπίστωσε ότι χειροτονήθη ό Δωρόθεος Τσάκος από τόν Αρχιεπίσκοπον Αύξέντιον;» απήντησε: «Διότι, κατά τώ παρελθόν, και πριν προχωρήσω είς τώ Πάτριον Έορτολόγιον, δηλονότι είς τήν τάξιν των Παλαιοημερολογιτών, εγνώριζον ύπηρεσιακώς ότι είχε άπασχολήση ό έν λόγω κληρικός πολλάκις τά Συνοδικά Δικαστήρια τής κρατικής Έλλαδικής Έκκλησίας και ότι ήτο καθηρημένος». Είς έρώτησιν τής άνακρίσεως δια τούς λόγους τής καθαιρέσεως του απήντησε ό π. Χρυσόστομος: «Είναι ήθικά παραπτώματα».

III. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Έκ πάντων των άνωτέρω έπαρκείς προέκυψαν άποδείξεις ένοχής είς βάρος των:

Α) Αρχιεπισκόπου Αθηνών Αύξέντιου, ό όποϊός έδωκε έντολήν είς τούς Μητροπολίτας Κεφαλληνίας Μάξιμον και Θηβών Γεράσιμον όπως χειροτονήσουν πραξικοπηματικώς είς επίσκοπον δι' έπαρχίαν είς τήν όποϊαν ύπάρχει έτερος κανονικός επίσκοπος, ήτοι ό Σεβασμ. Αχαΐας και Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος, άτομον σχισματικόν, καθηρημένον, άσεβή πρός τώ Μυστήριον τής Ιερωσύνης καθ' ό τι με έλαφρά επιπολαιότητα έδέχθη νά χειροτονηθή τρείς φορές, βαρυνόμενον υπό σοβαροτάτης κατηγορίας ήθικής φύσεως, είς επίσκοπον, ήτοι τόν Δωρόθεον Τσάκον τόν όποιον έδωσε έντολήν έν συνεχεία νά ό ρ κ ί σ ο υ ν οι χειροτονήσαντες Αρχιερείς ότι είς ουδένα θ' άποκαλύψη τήν γενομένην ταύτην χειροτονίαν.

Έπαρκείς ένδειξεις προέκυψαν ότι ή χειροτονία

αύτη έλαβε χώραν μετά τόν Ιανουάριον 1985, ότε είχεν συντελεσθή ή ένωσις των Αρχιερέων. Ακολούθως ό Αρχιεπίσκοπος Αύξέντιος προσπάθησεν ένώπιον τής Ιερᾶς Συνόδου τής Ιεραρχίας τής Έκκλησίας των Γ.Ο.Χ. Ελλάδος κατά τήν συνεδρίασιν αύτής τήν 6/19 Ιουλίου 1985 νά παραπλανήση ταύτην, ισχυριζόμενος ψευδώς ότι ουδέν εγνώριζεν περί τής τοιαύτης χειροτονίας του Δωροθέου Τσάκου, χαρακτηρίσας τώ χειροτονικόν αυτού ως πλαστόν, σχετική δήλωσις του όποϊου έδημοσιεύθη είς τόν ήμερήσιον τύπον, ένω τώ άληθές ήτο ότι όχι μόνον εγνώριζεν ταύτην, αλλά και ό ίδιος έδωκε έντολήν είς τήν τέλεσιν ταύτης, ό ίδιος δε έν γνώσει υπέγραψε τώ σχετικόν χειροτονικόν.

Αί άνωτέρω πράξεις του Αρχιεπισκόπου Αύξέντιου προβλέπονται και τιμωρούνται υπό των Ιερών Κανόνων τής Έκκλησίας, ήτοι:

1. Του 19ου Κανόνος τής έν Αντιοχεία Συνόδου, όρίζοντος ότι ό Επίσκοπος εκλέγεται υπό τής Σύνοδου, εάν δε είς ταύτην δέν δύναται νά είναι παρόντες όλοι οι Επίσκοποι, στέλνουν γράμματα, άλλως είναι άκυρος και ή εκλογή και ή χειροτονία.

Τά αύτά διακελεύουσιν και ό 4ος κανών τής Α' Οικουμενικής Συνόδου και ό 13ος τής έν Καρθαγένη.

2. Του 3ου κανόνος του Θεοφίλου επιτάσσοντος νά μη χειροτονούνται οι άνάξιοι, προβλέπει δε τήν καθαιρέσιν των χειροτονούντων, και έφ' όσον έξ άγνοίας χειροτόνησαν άνάξιον. Τά αύτά διακελεύει και ό 9ος κανών τής Α' Οικουμενικής Συνόδου.

3. Του 16ου τής Πρωτοδευτέρας Συνόδου, όρίζοντας ότι ζώντος Επισκόπου δέν χειροτονείται δια τήν αύτην έπαρχίαν έτερος Επίσκοπος, και

4. Του 133ου κανόνος τής έν Καρθαγένης Συνόδου προβλέποντος τήν καθαιρέσιν του επισκόπου ό όποϊός ψεύδεται.

Αλλά και άν έτι ή χειροτονία αύτη εγένετο πρό τής ένώσεως των Αρχιερέων, ήτοι πρό του Ιανουαρίου 1985, ό Αρχιεπίσκοπος δέον νά κατηγορηθή δια παράβασιν των ως άνωτέρω Ιερών Κανόνων.

Β) Του Σεβασμ. Μητροπολίτου Κεφαλληνίας Μαξίμου και του Σεβασμ. Μητροπολίτου Θηβών και Βοιωτίας Γερασίμου, οι όποιοι έλαβον μέρος είς τήν πραξικοπηματικήν χειροτονίαν του σχισματικού και ήδη ψευδεπισκόπου Δωροθέου Τσάκου, ήτοι επί παραβάσει των άνωτέρω Ιερών Κανόνων: 19ου τής Αντιοχείας, 3ου κανόνος του Θεοφίλου και του

16ου κανόνος της Πρωτοδευτέρας. Ὡσαύτως ἐπὶ παραβάσει τοῦ 33ου Κανόνος τῆς Λαοδικείας καὶ τοῦ 11ου Ἀποστολικοῦ, οἵτινες ἀπαγορεύουν τὴν συμπροσευχὴν μὲ σχισματικοὺς καὶ καθηρημένους διὰ γνωστὰ ἐγκλήματα, πολὺ δὲ περισσώτερον τὴν χειροτονίαν αὐτῶν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἐπισκόπου. Ἐπὶ πλέον ὁ Σεβασμ. Κεφαλληνίας Μάξιμος δέον νὰ δικασθῇ διότι ὠρκίσθη ψευδῶς, διαβεβαιοῦντος ἐπὶ τῇ ἀρχιερωσύνῃ του ὅτι δὲν ἐχειροτόνησε τὸν Δωρόθεον Τσάκον, ἐπὶ παραβάσει τοῦ 133ου Κανόνος τῆς ἐν Κερθαγένη Συνόδου.

Γ) Τοῦ Περικλῆ Τσακίρη, ὁ ὁποῖος ἔλαβε μέρος ὡς ἱεροψάλτης κατὰ τὴν τέλεσιν τῆς χειροτονίας τοῦ Δωρόθεου Τσάκου συμπροσευχηθεὶς μετ' αὐτοῦ, ἦτοι ἐπίπαραβάσει τοῦ 33ου κανόνος τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Συνόδου καὶ τοῦ 11ου Ἀποστολικοῦ Κανόνος.

Δ) Ὁ Δωρόθεος Τσάκος, ἐπειδὴ οὐδέποτε ἀνῆκεν εἰς τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, δέον νὰ μὴ εἰσαχθῇ εἰς δίκην. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος ἔχει ὁμως τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ἀσχοληθῇ εἰδικῶς μὲ τὸ κύρος τῆς χειροτονίας ταύτης, δυναμένη νὰ ἀκυρώσῃ ταύτην, ὡς γενομένης κατὰ παράβασιν τῶν Ἱερῶν Κανόνων 19ου Ἀντιοχείας 4ου Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου 13ου Κερθαγένης, 16ου Πρωτοδευτέρας, 57ου Κερθαγένης, 3ου Θεοφίλου, 2ου τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, 62ου Μεγ. Βασιλείου, 25ου Ἀποστολικοῦ, 9ου Νεοκαισαρείας, 35ου Ἀγίου Νικηφόρου, 61ου Ἀποστολικοῦ, 8ου τῆς ἐν Γάγγρα καὶ 33ου τῆς ἐν Λαοδικείᾳ.

IV. ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἡ ἀπαγγελία κατηγορίας εἰς βάρος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, Προέδρου ὄντος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας, δὲν δημιουργεῖ πρόβλημα διὰ τὴ συγκρότησιν τοῦ Συνοδικοῦ Δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον δικάζει αὐτόν. Διότι ναὶ μὲν τὴν Ἱερὰν Σύνοδον συγκαλεῖ πάντοτε ὁ Πρόεδρος ταύτης, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τοῦτο ὁμως ὡς παρατηρεῖ ὁ Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος εἰς τὸ βιβλίον του «Ἡ ἐν Κύπρῳ Μείζων Σύνοδος καὶ τὰ ἔργα αὐτῆς» (σελ. 8-11).

«Εἶναι αὐτονόητον ὅτι τοῦτο οὐχὶ ἀπλῶς δὲν ἀπαιτεῖται ἀλλ' ἀποκλείεται εἰς δύο περιπτώσεις: α) Ὄταν ἡ Σύνοδος χρεουούσης τῆς Ἐπισκοπῆς τοῦ Πρώτου, συνέρχεται, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ πρώτου τῇ τάξει ἐκ τῶν λοιπῶν, ἵνα προβῇ εἰς ἐκλογὴν

διαδόχου. Μήπως εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν θὰ ἔδει νὰ... ἀναστηθῇ ὁ Πρῶτος, ἵνα συγκαλέσῃ τὴν Σύνοδον, προεδρεύσῃ αὐτῆς, ψηφίσῃ μετὰ τῶν ἄλλων τὸν νέον Πρῶτον, καὶ ἀκολουθῶς... ἀποθάνῃ ἐκ νέου; Ἡ μήπως θὰ ἔπρεπε ζῶντος τοῦ Πρώτου νὰ ἐκλέγηται ὁ διάδοχος, ὥστε νὰ εἶναι «κανονικὴ» ἡ σύγκλησις καὶ ἡ προεδρία τῆς Συνόδου; β) Ὄταν ὁ Πρόεδρος ἔχῃ τεθῇ ἐν ὑποδικίᾳ καὶ ἡ Σύνοδος συγκροτῇται ἵνα ἐκδικάσῃ τὰς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας. Ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἀναφέρονται ἀναρίθμητα περιστατικά δίκης καὶ καταδίκης Πρώτων (Μητροπολίτων, Ἀρχιεπισκόπων, Πατριαρχῶν) ὑπὸ Συνόδων. Δύνασθε νὰ εὑρῇτε περιπτώσεις, καθ' ἃς, ἐπικειμένης τῆς ἑαυτῶν δίκης, οἱ Πρῶτοι συνεκάλουν τὰς κατ' αὐτῶν Συνόδους καὶ προήδρευον αὐτῶν καὶ κατεδικάζοντο καθήμενοι οὐχὶ εἰς τὸ «εἰδώλιον τοῦ κατηγορουμένου», ἀλλ' εἰς τὴν προεδρικὴν ἔδραν; Ἡ δύνασθε νὰ εὑρῇτε περιπτώσεις, καθ' ἃς καταδίκαι Πρώτων ἠκυρώθησαν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι αἱ καταδικάσαι αὐτοὺς Σύνοδοι δὲν συνεκλήθησαν ὑπ' αὐτῶν οὐδ' ἔσχον αὐτοὺς ὡς Προέδρους; οὐχὶ Θεολόγοι, Ἱεράρχαι, ἀλλ' οὐδὲ πρωτοετείς Φοιτηταὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς δὲν θὰ ἐπεκαλοῦντο τοιαῦτα ἐπιχειρήματα....

Παραλείπω ὅτι καὶ εἰς πάσαν περίπτωσιν, καθ' ἣν ὁ Πρῶτος ἀμελεῖ ἢ ἀρνήται νὰ συγκαλέσῃ τὴν Σύνοδον, αὕτη οὐ μόνον συνέρχεται αὐτοδικαίως ἀνευ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ δύναται νὰ τιμωρήσῃ αὐτόν διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἀμέλειαν περὶ τὴν σύγκλησιν τῆς Συνόδου. Ἰδετε π.χ. τὸν ΣΤ' Κανόνα τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου ὁρίζοντα ὅτι: ἂν ὁ Πρῶτος, ἀνευ σοβαροῦ λόγου, ἀμελῇ νὰ συγκαλέσῃ τὴν Σύνοδον, «τοῖς ἐπιτιμίοις ὑποκείσθω». Τὰ αὐτὰ ὁρίζει («ὑποκείσθαι ἐκκλησιαστικοῖς ἐπιτιμίοις») καὶ ὁ ΚΕ' Κανὼν τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς διὰ τοὺς Πρώτους, οἵτινες, ἀνευ σοβαρᾶς ἀνάγκης, «ἀναβάλλουν τὰς χειροτονίας τῶν Ἐπισκόπων» πέραν τοῦ τριμήνου μενουσῶν οὕτω τῶν Ἐπισκοπῶν ἐν μακροχρονίῳ χρεία. Ποῖος ὁμως θὰ κρίνῃ τὴν σοβαρότητα τῶν λόγων καί, ἐν ἀδικαιολογήτῳ περιπτώσει, θὰ ἐπιβάλλῃ τὰ ἐπιτίμια ταῦτα; Ποῖος εἶναι ἀρμόδιος πρὸς τοῦτο; Βεβαίως οὐχὶ ἡ Ἀστυνομία οὐδὲ τὸ Πλημμελειοδικεῖον. Μόνη ἡ Σύνοδος! Ἀλλ' ἂν αὕτη ἐκωλύετο παντελῶς καὶ ἀπολύτως νὰ συνέλθῃ ἀνευ τοῦ Πρώτου, τότε ἦτο ἀδύνατος ἡ τιμωρία αὐτοῦ διὰ τὴν εἰρημένην ἀμέλειαν καὶ ἡ περὶ ἐπιβολῆς ἐπιτιμίων ἀπειλὴ τῶν δύο ὡς ἄνω Κανόνων θὰ ἦτο κενὸς λόγος».

Ἐξ' ἄλλου ὁ Καθηγητὴς τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἀποθανών Μητροπολίτης Νουβίας Ἀνθιμος γράφει εἰς τὸ βιβλίον του «Ἡ κυριαρχικὴ ἐξουσία ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ» τὰ ἑξῆς:

«Καὶ πάλιν: ὁ Πρῶτος προεδρεῖ πάντοτε τῆς Συνόδου, «ἐκτὸς ἐὰν τὰ συζητηθησόμενα ἀφορῶσιν αὐτὸν» (σελ. 42). Καὶ πάλιν: «Ἐὰν ὁμῶς ὁ Πρῶτος ἀρνήται νὰ καλέσῃ τὴν Σύνοδον, εἴτε διότι κατέστη ὑπόλογος ἐνώπιον αὐτῆς ὁ ἴδιος καὶ ἔχει πάντα λόγον καὶ συμφέρον νὰ μὴ θέλῃ τὴν σύγκλησιν αὐτῆς, εἴτε αὐθαίρετως, τί δέον γενέσθαι; Πῶς θὰ ἀναγκασθῇ εἰς τοῦτο; Ἡ ποῖος θὰ λάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συγκλήσεως αὐτῆς, ἵνα ἐπιβάλῃ τὰς κυρώσεις αὐτῇ; Καὶ εἶναι ἀρμοδία; Ὅτι βεβαίως καθισταμένου τοῦ Πρώτου δοσιλόγου ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Συνόδου διὰ σοβαρὸν κανονικὸν παράπτωμα, ἡ Σύνοδος καθίσταται αὐτοδικαίως ἀρμοδία νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐκδικάσεως τοῦ παραπτώματος αὐτοῦ, εἶναι ἀφ' ἑαυτοῦ φανερόν. Τὸ ἐναντίον θὰ ἐδημιούργη ἀτιμωρησίαν τῶν ἐνόχων, ἀκυβερνησίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ χάος. Οὐδεὶς εἶναι ἀσύδοτος εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν» (σελ. 44). Καὶ πάλιν: «Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δύναται νὰ συνέλθῃ αὐτοδικαίως αὐτῇ, ὑπὸ τὸν ἔχοντα τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης, καλουμένη ὑπ' αὐτοῦ, ὡς Πρώτου τῇ τάξει, καὶ νὰ δικάσῃ αὐτὸν (τὸν Πρῶτον), διότι τοῦ Πρώτου καταστάντος ὑποδίκου καθ' ὃ προείπομεν, ἡ ἀρμοδιότης περιέχεται εἰς τὴν Σύνοδον νὰ δικάσῃ αὐτὸν» (σελ. 45). Καὶ ἀκόμη «Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως αὐθαίρετου τοῦ Πρώτου νὰ καλέσῃ αὐτὴν, δύναται ἡ Σύνοδος συνερχομένη αὐτοδικαίως νὰ καταστήσῃ αὐτὸν πειθαρχικῶς ὑποδίκον, δι' ἀρνήσιν ὑπηρεσίας, καὶ νὰ τιμωρήσῃ αὐτὸν» (σελ. 45).

Ἐπίσης ὁ προαναφερθεὶς Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος εἰς τὸ βιβλίον του «Ἡ ἐν Κύπρῳ «Μεῖζων Σύνοδος» καὶ τὰ ἔργα αὐτῆς» καὶ εἰς τὴν σελίδα 10 γράφει τὰ ἑξῆς:

«Υποθεθῆσθω ὅτι οἰοσδήποτε Προκαθήμενος Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας κατηγγέλλετο ὡς κλέπτης, ὡς μέθυσος, ὡς βλάσφημος, ὡς μοιχὸς, ὡς..., ὡς..., αἱ δὲ κατηγορίαι ἦσαν συντριπτικῶς ἀποδε-

δειγμένοι. Πῶς θὰ ἐδικάζετο οὗτος, ἀφοῦ ἡ Σύνοδος ΜΟΝΟΝ ὑπ' αὐτοῦ δύναται, καθ' ὑμᾶς, νὰ συγκληθῇ; Φρονεῖτε ὅτι θὰ εὐρίσκετο Προκαθήμενος, γνωρίζων ὅτι ἡ ἐνοχὴ αὐτοῦ εἶναι κατάδηλος, ὅστις θὰ συνεκάλει Σύνοδον, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως κατατομηθῇ πνευματικῶς ὑπ' Αὐτῆς; Δὲν θὰ συνεκάλει λοιπὸν τὴν Σύνοδον τῶν Ἐπισκόπων; αὕτη πάλιν, καθ' ὑμᾶς, δὲν ἡδύνατο ἀφ' ἑαυτῆς νὰ συνέλθῃ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ. Ὅποτε ὁ ἐνοχος, ἀσύδοτος καὶ ἀπαραβίαστος, θὰ συνέχιζε τὰ «ἔργα καὶ τὰς ἡμέρας» αὐτοῦ, λοιδορῶν καὶ χλευάζων καὶ μυκτηρίζων τοὺς πάντας καὶ ὑπ' οὐδενὸς ἐνοχλούμενος. Τοιαῦτα ὁμῶς δὲν ἰσχυρίσθησαν οὐδ' οἱ Παπικοὶ διὰ τὸν Ποντίφηκα τῆς Ρώμης».

Ἐντεῦθεν ὁ πρῶτος τῇ τάξει κέκτηται τὸ κανονικὸν δικαίωμα ὅπως συγκαλέσῃ εἰς συνεδρίσιν τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ὡς Δικαστήριον, καὶ ἐκδικάσῃ τὰς κατὰ τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Αὐξεντίου κατηγορίας διὰ τὴν ἀκυρὸν καὶ πρᾶξικοπηματικὴν χειροτονίαν τοῦ Δωροθέου Τσάκου καὶ τῶν συμπραξάντων εἰς αὐτὴν Ἀρχιερέων Κεφαλληνίας Μαξίμου καὶ Θηβῶν Γερασίου, ὡς καὶ τοῦ Ἱεροφάλτου Περικλῆ Τσακίρη.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17ῃ Αὐγούστου 1985 π. ἑορτ.

Ὁ Ἀνακριτὴς

(30 Αὐγ. ν. ἡμ.)

Ὁ Πενταπόλεως Καλλιόπιος

Ἀκολουθῶς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιος, ὡς Πρῶτος τῇ τάξει Συνοδικὸς, ἐκτελῶν καθήκοντα Προέδρου τοῦ Συνοδικοῦ Δικαστηρίου, λόγῳ ὑποδικίας τοῦ τότε Ἀρχιεπισκόπου καὶ ἤδη μοναχοῦ Αὐξεντίου Πάστρα, ἀνέθεσεν εἰς τὸν Ἀρχιγραμματέα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Σεβ. Μητροπολίτου Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικου, τὴν Εἰσήγησιν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς γενομένης χειροτονίας τοῦ Δωροθέου Τσάκου. Ὁ Σεβ. Ἀχαιοὺς κ. Καλλίνικος ἀφοῦ ἐμελέτησε ὅλον τὸν φάκελλον τῆς σχηματισθείσης οικογραφίας εἰς βάρος τῶν τριῶν κατηγορουμένων τότε Ἀρχιερέων καὶ ἤδη μοναχῶν, ὑπέβαλλεν εἰς τὸ Συνοδικὸν Δικαστήριον τὴν ἀκόλουθον Εἰσήγησιν:

3. Εισήγησις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου τῶν Γ.Ο.Χ. Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου

ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ

κ.κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ

ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως

τῆς χειροτονίας Δωροθέου Τσάκου

ΥΠΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ Κ.Α.Π.

Κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Πειραιῶς κ.κ. Γερωντίου ἀσκοῦντος, κατόπιν ὑποδικίας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ.κ. Αὐξεντίου, καθήμενος Πρόεδρος τοῦ Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ὡς πρώτου τῇ τάξει Ἱεράρχου κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης, μελετήσας ἐπισταμένως τὸν φάκελλον τῆς σχηματισθείσης δικογραφίας ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς χειροτονίας εἰς ἐπίσκοπον τοῦ Δωροθέου Τσάκου, εἰσηγοῦμαι εὐλαβῶς τ' ἀκόλουθα:

1. Εἶναι ὀρθότατη ἡ παρατήρησις τοῦ ἀνακριτοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πενταπόλεως κ.κ. Καλλιοπίου ἐν τῷ πορίσματι αὐτοῦ, ὅτι πράγματι ἔλαβε χώραν ἡ χειροτονία τοῦ Δωροθέου Τσάκου εἰς ἐπισκοπὴν, τῇ ἐντολῇ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ.κ. Αὐξεντίου, ὑπὸ τῶν συγκατηγορουμένων αὐτοῦ Σεβ. Μητροπολιτῶν Κεφαλληνίας κ.κ. Μαξίμου καὶ Θηβῶν κ.κ. Γερασίμου. Τὸ γεγονός τῆς χειροτονίας τοῦ Δωροθέου Τσάκου δεόν νὰ θεωρηθῇ ἀδιαμφισβήτητον, κατόπιν τῶν τόσων σημαντικῶν ὁμολογιῶν τῶν κατηγορουμένων Σεβ. Μητροπολίτου Θηβῶν κ.κ. Γερασίμου καὶ κ. Περικλῆ Τσακίρη τῶν καταθέσεων ἀξιόπιστων μαρτύρων, ὡς τῶν Πανασ. Ἀρχιμανδριτῶν π. Ἀντωνίου Γεωργαντᾶ, π. Εὐθυμίου Μπαρδάκα, π. Ἀντωνίου Μούτσιου, π. Ἀνθίμου Καραμήτρου, π. Χρυσοστόμου Κουσκουτοπούλου καὶ τοῦ ἐγγράφου χειροτονικοῦ, τὸ ὁποῖο φέρει τὰς ὑπογραφὰς τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου κ.κ. Αὐξεντίου καὶ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θηβῶν κ.κ. Γερασίμου.

Παρὰ τὰς προσπάθειάς τοῦ ἀνακριτοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πενταπόλεως κ.κ. Καλλιοπίου νὰ προσδιορισθῇ ἐπακριβῶς ὁ χρόνος τῆς χειροτονίας τοῦτο δὲν κατέστη δυνατόν, ἐφ' ὅσον οἱ πρωτεργάται τῆς χειροτονίας αὐτῆς ἠρνήθησαν νὰ ἐμφανισθοῦν ἐνώπιον τοῦ Σεβ. ἀνακριτοῦ καὶ διὰ τῆς ἀπολογίας των νὰ διευκολύνουν εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ

τὸ ἔργον τῆς ἀνακρίσεως. Ἐν πάσῃ ὁμως περιπτώσει εἶναι ὀρθότατη ἡ παρατήρησις τοῦ Σεβ. Καλλιοπίου εἰς τὸ Πόρισμά του ὅτι εἶναι πιθανότερα ἡ ἐκδοχὴ νὰ ἐγένετο ἡ χειροτονία ἐντὸς τοῦ ἔτους 1985 καὶ συγκεκριμένως μετὰ τὴν 4ην Ἰανουαρίου, ὅτε ἐπραγματοποιήθη ἡ ἔνωσις τῶν Ἀρχιερέων τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου κ.κ. Αὐξεντίου καὶ τοῦ Μητροπολίτου κ. Γερωντίου. Εἰς τὴν ἀποψιν αὐτὴν, πέραν τῶν ἀληθῶν λόγων, τοὺς ὁποίους ἐπικαλεῖται ὁ Σεβ. ἀνακριτὴς, συνηγορεῖ καὶ τὸ γεγονός αὐτῆς ταύτης τῆς ἐσκεμμένης συσκοτίσεως τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐκ μέρους τῶν συμπραξάντων εἰς τὴν χειροτονίαν αὐτὴν, διότι ἂν πράγματι εἶχεν λάβει χώραν ἡ χειροτονία πρὸ τοῦ ἔτους 1985, δὲν θὰ εἶχον ἀπολύτως κανέναν λόγον ν' ἀποκρύπτουν τὴν ἡμερομηνίαν αὐτὴν οὐδὲν φοβούμενοι. Τὸ γεγονός, λοιπὸν, τοῦ ὅτι φοβοῦνται καὶ ἀποκρύπτουν καὶ συσκοτίζουν ἐπιμελῶς τὴν ἡμερομηνίαν τῆς χειροτονίας, αὐτὸ καὶ μόνον ἀποδεικνύει ὅτι αὕτη ἐγένετο ἐντὸς τοῦ 1985, καὶ εἰδικώτερον μετὰ τὸ Πάσχα, ὅποτε ὁ Δωρόθεος Τσάκος ἐπαύσε νὰ χρησιμοποιοῦ τὸν παλαιὸν τίτλον του ὡς «Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης», τὸν ὁποῖον εἶχε λάβει κατὰ τὴν χειροτονίαν του ἀπὸ τὸν ψευδεπίσκοπον Θεόκλητον Κοντάρη. Ὡς παρατηρεῖ καὶ ὁ Σεβ. ἀνακριτὴς, θὰ ἦτο ἄρνησις τῆς νέας τοῦ χειροτονίας ἡ ἐμφάνισις του ὑπὸ τὴν παλαιὰν του καὶ ἐδῶ Σπάρτης. Οὕτω δὲ, ἐὰν πράγματι ἡ χειροτονία του ἐγένετο τὴν περίοδον τοῦ Πάσχα 1985, ὡς μετὰ τοῦ ἐγένετο τὴν περίοδον τοῦ Πάσχα 1985, ὡς μετὰ βεβαιότητος καὶ ἡμεῖς μετὰ τοῦ Σεβ. ἀνακριτοῦ πιστεύομεν, γεννᾶται θέμα εὐθύνης τῶν συμπραξάντων Ἀρχιερέων εἰς τὴν χειροτονίαν αὐτὴν κατηγορουμένων, ἥτοι τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου κ.κ. Αὐξεντίου, ὡς ἡθικοῦ αὐτουργοῦ, καὶ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Κεφαλληνίας κ.κ. Μαξίμου καὶ Θηβῶν κ.κ. Γερασίμου ὡς φυσικῶν αὐτουργῶν, οἱ ὁποῖοι ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διέπραξαν τὴν ἀντικανονικὴν αὐτὴν ἐνέργειαν, ἥτοι ἐχειροτόνησαν τὸν Δωρόθεον Τσάκον εἰς ἐπίσκοπον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Οὕτω, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ ὁποῖος δεόν νὰ εἶναι ὁ φύλαξ τῆς ἐνότητος τῆς Ἱεραρχίας καὶ ὁ φρουρὸς τῆς κανονικῆς τάξεως μετεβλήθη εἰς τὸν ἐμπρηστὴν τῆς εἰρήνης καὶ γαλήνης τῆς. Δεδομένης μάλιστα τῆς τυφλῆς ἐξαρτήσεως τῶν Σεβ. Κεφαλληνίας κ.κ. Μαξίμου καὶ Θηβῶν κ.κ. Γερασίμου ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, ἡ εὐθύνη τοῦτου καθίσταται ἐτι μεγαλυτέρα, διότι ἐκμεταλλεύθη

τὴν ἀφοσίωσίν των εἰς τὸ πρόσωπόν του καὶ τοὺς παρακίνησε διὰ τὴν τέλεσιν τῆς χειροτονίας αὐτῆς, ἡ ὁποία εὐλόγως προεκάλεσε μεγάλην ἀναστάτῳσιν εἰς τοὺς κόλπους τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας.

Ἀλλὰ, καὶ ἂν ἀκόμη ὑποθέσωμεν ὅτι οἱ παρὰ τοὺς θεῖους καὶ ἱεροὺς Κανόνας ὁλως ἀντικανονικῶς ἐνεργήσαντες κατηγορούμενοι εἶχον χειροτονήσει τὸν Δωρόθεον Τσάκον, πρὸ τοῦ 1985 καὶ εἰδικώτερον τὸν Νοέμβριον 1983, ὡς ψευδῶς ἰσχυρίζεται ὁ κατηγορούμενος κ. Περικλῆς Τσακίρης, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ θεωρηθῇ ὅτι οἱ κατηγορούμενοι εἶναι ἀμέτοχοι εὐθυνῶν, γεγονός τὸ ὁποῖο ἐπιτυχῶς ἐπισημαίνεται καὶ εἰς τὸ Πόρισμα. Καὶ τοῦτο διότι, καὶ ἂν ἀκόμη εἶχε γίνει ἡ χειροτονία τοῦ Δωροθέου Τσάκου τὸν Νοέμβριον 1983, καὶ πάλιν τότε οἱ τρεῖς κατηγορούμενοι Ἀρχιερεῖς εἶχον αὐτῶν ὡς ἐνεργήσει ἐν ἀγνοίᾳ τῆς τότε Ἱερᾶς Συνόδου των, εἰς τὴν ὁποία μετείχον ὁ Λαρίσης Ἀθανάσιος καὶ ὁ Δωδεκανήσου Καλλίνικος. Ὁ Σεβ. Καλλίνικος μετεἶχε τῆς Συνόδου αὐτῆς ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰουλίου 1983, γεγονός τὸ ὁποῖο ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τοῦ σχετικοῦ δημοσιεύματος τοῦ περιοδικοῦ «Ἐκκλησι. Παράδοσις» (Ἰούλιος - Αὐγούστος 1983) εὐρισκομένου εἰς τὸν φάκελλον τῆς δικογραφίας. Ὁ Σεβ. Δωδεκανήσου κ.κ. Καλλίνικος ὄχι μόνον, ὡς μέλος τῆς τότε ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον κ.κ. Αὐξέντιον διεσπασμένης Συνόδου οὐδέποτε ἐκλήθη εἰς ἐκλογὴν τοῦ Δωροθέου Τσάκου εἰς ἐπίσκοπον, ἀλλὰ καὶ μέχρι πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, ὅταν ἠρωτήθη ἀπὸ τὸν ἀνακριτὴν Σεβ. κ.κ. Καλλιόπιον ἠγγόει τὴν ἐπιλήψιμον αὐτὴν χειροτονίαν ἀπὸ τοὺς κατηγορούμενους ἐπισκόπους. Ἐπομένως, εἴτε ἡ χειροτονία τοῦ Δωροθέου Τσάκου ἐγένετο ἐντὸς τοῦ 1985, εἴτε πρὸ τοῦ 1985, καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις οἱ αὐθαιρέτως καὶ ὁλως ἀντικανονικῶς ἐνεργήσαντες κατηγορούμενοι ἐπίσκοποι ἠγνόησαν τὴν προϊσταμένην αὐτῶν ἀρχὴν, δηλαδὴ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον των εἰς τὴν ὁποίαν ἀνῆκον. Εἰς τὴν δευτέραν δὲ περίπτωσιν, δηλαδὴ εἰς τὴν περίπτωσιν τελέσεως τῆς χειροτονίας του πρὸ τοῦ 1985, ἀπλῶς οἱ αὐθαιρέτως καὶ παρὰ νόμῳ ἐνεργήσαντες κατηγορούμενοι ἔχουν μεγαλύτεραν τὴν εὐθύνην, διότι ὡφείλον πρὸ τῆς ἐνώσεως των μὲ τοὺς λοιποὺς Ἀρχιερεῖς τοῦ Μητροπολίτου κ.κ. Γερωντίου νὰ ἀποκαλύψουν τὴν χειροτονίαν ταύτην καὶ οὐχὶ ν' ἀποκρύψουν αὐτήν, διότι ὀρθῶς ἐπισημαίνει εἰς τὸ Πόρισμά του ὁ Σεβ. κ.κ. Καλλιόπιος, ἂν γίνῃ δεκτὸν ὅτι ἠμποροῦσαν οἱ κατηγορούμενοι ν' ἀποκρύπτουν μίαν τόσο σημα-

σίας διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ἐνέργειαν, τότε νομιμοποιούνται οὗτοι καθ' ἐκάστην ν' ἀποκαλύπτουν καὶ νέας χειροτονίας, ἄλλων προσώπων, αἱ ὁποῖαι δῆθεν ἔλαβον χώραν πρὸ τῆς ἐνώσεως τῶν Ἀρχιερέων. Ἀλλ' οὕτω ἐνεργοῦντες δεχόμεθα τὴν ναρκοθέτησιν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ ἀνατίναξιν αὐτῆς οὐχ ὑπὸ τῶν ἐξωτερικῶν Αὐτῆς ἐχθρῶν, ἀλλ' ὑφ' ἡμῶν τῶν ἰδίων, οἱ ὁποῖοι ἔχομεν θεόθεν ταχθῇ ποιμένες καὶ φρουροὶ τῆς!

Βεβαίως, κατὰ τὸ παρελθόν, ἐγένοντο καὶ ἄλλαι ἀντικανονικαὶ χειροτονίαι. Οἱ πλείστοι δὲ ἐκ τῶν Ἀρχιερέων τῶν συγκροτούντων τὴν Ἱεραρχίαν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος εἴτε ἔλαβον εἰς τοιαύτας χειροτονίας, εἴτε προέρχονται ἐκ τοιούτων χειροτονιῶν. Γενομένης ὁμως κατ' Ἰανουάριον τρέχοντος ἔτους 1985 τῆς ἐνώσεως τῶν Ἀρχιερέων τῶν δύο μερίδων, ἀπεφασίσθη ἡ ἐκατέρωθεν ἐναγνώρισις πάντων τῶν Ἀρχιερέων καὶ ὁ τερματισμὸς ἐφεξῆς τῆς ἀντικανονικῆς ἀναδείξεως τῶν ἐπισκόπων. Ἡ ἀναγνώρισις ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν ἀντικανονικῶν αὐτῶν χειροτονιῶν κατὰ τὸ παρελθόν, δὲν γεννᾷ προηγούμενον διὰ ὑποχρεωτικὴν ἀναγνώρισιν καὶ ἄλλων νεωτέρων ὁμοίων χειροτονιῶν καὶ δὲν ἀπαλλάσσει τοὺς κατηγορουμένους ἐκ τῶν εὐθυνῶν των. Ἐφεξῆς καθὲ χειροτονία Ἀρχιερέως πρέπει νὰ γίνεται ὑπὸ τὸ πλήρες φῶς τῆς ἡμέρας, μὲ τὴν ἐπιδοκίμασίαν τοῦ λοιποῦ Κλήρου τῶν Μοναχῶν καὶ τοῦ λαικοῦ στοιχείου τῆς Ἐκκλησίας μας.

2. Ἕτερον θέμα τὸ ὁποῖον δέον σοβαρῶς ν' ἀπασχολήσῃ τὸ Δικαστήριον εἶναι ἡ προσπάθεια ὠρισμένων ἐκ τῶν προηγουμένων, ἰδίως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ.κ. Αὐξεντίου καὶ τοῦ Μητροπολίτου κ.κ. Μαξίμου νὰ παραπλανήσουν διὰ ψευδολογιῶν τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ὅτι δὲν ἐγένετο ἡ χειροτονία τοῦ Δωροθέου Τσάκου. Οὕτω, ἐν ἀρχῇ μὲν καὶ οἱ τρεῖς κατηγορούμενοι ἐπίσκοποι, Ἀρχιεπίσκοπος κ.κ. Αὐξέντιος καὶ Μητροπολίται κ.κ. Μάξιμος καὶ Γεράσιμος, ὑπέγραψαν δῆλῳσιν ἰσχυριζόμενοι ὅτι εἶναι ψεῦδος ὅτι ἐχειροτόνησαν ἐπίσκοπον τὸν Δωρόθεον Τσάκον, καὶ ὅτι τὸ ὑπάρχον χειροτονικὸν αὐτοῦ εἶναι πλαστὸν. Μάλιστα, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Αὐξέντιος ὑπεσχέθη ὅτι θὰ κατάρθε καὶ μὴνυσιν εἰς τὰ ποινικὰ δικαστήρια εἰς βάρος τοῦ Δωροθέου Τσάκου διὰ πλαστογραφίαν. Ὁ δὲ Κεφαλληνίας Μάξιμος ὠρκίσθη, διαβεβαιώσας ἐν τῇ Ἀρχιερωσύνῃ του, ὅτι εἶναι ψευδὴς ἡ φήμη τῆς ὑπ' αὐτοῦ χειροτονίας τοῦ Δωροθέου Τσάκου.

Ἐὰν εἶναι ἀδιανόητον καὶ μεγάλο ἁμάρτημα νὰ ψεύδεται εἰς ἀπλοῦς λαϊκὸς τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι πολὺ περισσότερον ἀδιανόητον καὶ μεγαλύτερον ἁμάρτημα νὰ ψεύδεται εἰς ἐπίσκοπος, καὶ μάλιστα νὰ ψευδορκῇ. Ὄταν ὁ Ἀνανίας ἐψεύσθη ἐνώπιον τοῦ Ἀπ. Πέτρου, οὗτος τοῦ εἶπεν «Ἀνανία, διατὶ ἐπλήρωσεν ὁ σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύσασθαί σε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον;... οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ» (Πράξ. ε' 3-4). Τὸ ἴδιον δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν καὶ διὰ τοὺς κατηγορουμένους Ἀρχιερεῖς, οἱ ὅποιοι «ἀφῆκαν τὸν σατανᾶν νὰ γεμίσῃ τὴν καρδίαν των, μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε νὰ θελήσουν νὰ ἐξαπατήσουν τὸ ἅγιον Πνεῦμα! Δὲν ἐψεύσθησαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ εἰς τὸν Θεόν»; Καὶ ὁ Ἀπ. Παῦλος παραγγέλει εἰς τοὺς χριστιανοὺς τῶν Κολλασσῶν «Μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους» (Κολ. γ' 9)! Εἰς δὲ τοὺς Ἐφεσίους «Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν» (Ἐφεσ. δ' 25). Ὁ δὲ μαθητὴς τῆς ἀγάπης, ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης εἰς τὴν ἀποκάλυψιν Του γράφει ὅτι τὸ μέρος ὧν ψεύδονται ποὺ ἔχει ἐτοιμασθῇ εἶναι ὁ τόπος μέσα εἰς τὴν λίμνην, ποὺ βράζει καὶ καίεται μὲ φωτιά καὶ μὲ θείαφι: «Πᾶσι τοῖς ψευδομένοις τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ ἐν πυρὶ καὶ θείῳ, ὃ ἐστὶν ὁ θάνατος ὁ δεύτερος» (Ἀποκ. κα' 8). Ἀντίθετα ὁ αὐτὸς Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης εἶδε τοὺς μετὰ τοῦ Ἀρνίου 144.000 σεσωσμένους εἰς τοὺς ὁποίους «οὐχ εὗρέθη ψεῦδος ἐν τῷ στόματι αὐτῶν». (Ἀποκ. ιδ' 5). Ἐντολὴ δὲ τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸ «οὐ ψευδομαρτυρήσης» (Ματθ. ιθ' 18). Πᾶσας τὰς ἀνωτέρω θείας ἐντολὰς οἱ τρεῖς κατηγορούμενοι Ἀρχιερεῖς μὲ πρωτοφανῇ κυνισμὸν παρέβησαν. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι τουλάχιστον ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν, ὁ Θηβῶν Γεράσιμος ἐνωρίτατα μεταμεληθεὶς, χωρὶς ὅμως νὰ «κλαύσηπικρῶς» ὡς ὁ Πέτρος, ἐφάνέρωσεν τὴν ὁλὴν ἀλήθειαν, ὑπογράφας αὐθημερόν (6 Ἰουλίου) νέαν δήλωσιν, ἀναιρετικὴν τῆς πρώτης, εἰς τὴν ὁποίαν ὡμολόγει τὴν πᾶσαν ἀλήθειαν ὡς πρὸς τὸ γεγονὸς τῆς χειροτονίας, οὐχὶ ὅμως καὶ ὡς πρὸς τὸν χρόνον τῆς χειροτονίας, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι ὁ Νοέμβριος 1983, ὡς γράφει, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ ἔτος 1985. Προξενεῖ ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἴδιος εἰς συζητήσιν του μὲ τοὺς Πανοσ. Ἀρχ/τας π. Ἀντώνιον Γεωργαντάν, π. Εὐθύμιον Μπαρδάκαν κ.ἄ. ἰσχυρίζεται, ψευδῶς βεβαίως καὶ πάλιν, ὅτι δὲν ἐνθυμεῖται ἐὰν ἡ χειροτονία αὕτη ἐγένετο πρὸ τῆς ἐνώσεως τῶν Ἀρχιερέων κατ' Ἰανουάριον τοῦ

1985, ἢ μετ' αὐτὴν, καθ' ἣν στιγμὴν ἐνθυμεῖται εἰς τὴν αὐτὴν συνομιλίαν τόσας ἄλλας λεπτομερεῖας τελείως ἐπουσιώδεις, ὅπως π.χ. τὸ ὅτι ἤρχισεν ἡ ἀγρυπνία τὴν 12ην νυκτερινὴν καὶ ὅτι ἐτελείωσεν τὴν 4.30 πρωϊνὴν ἢ χειροτονίαν τοῦ Δωροθέου Τσάκου! Ὅ,τι θέλει ἐνθυμεῖται ὁ ἅγιος Θηβῶν! Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ.κ. Αὐξέντιος ἐγνώριζε ὅτι ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θηβῶν κ.κ. Γεράσιμος εἶπεν τὴν πλήρη ἀλήθειαν, ὅταν μεταμεληθεὶς ἐδήλωσε ὅτι πράγματι ἐχειροτόνησαν τὸν Δωρόθεον Τσάκον, διότι ἐὰν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ.κ. Αὐξέντιος ἐπίστευε ὅτι ὁ Σεβ. Θηβῶν κ.κ. Γεράσιμος εἶπεν ψέμματα καὶ δὲν ἐχειροτονήθη πράγματι ὁ Δωρόθεος Τσάκος ὥφειλε ἀμέσως νὰ τὸν παραπέμψῃ εἰς δίκην ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ νὰ τὸν τιμωρήσῃ. Τίποτε, ὅμως ἀπὸ ὅλα αὐτὰ δὲν ἔκανε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ.κ. Αὐξέντιος. Ὁ ὀλισθηρὸς δρόμος τὸν ὁποῖον ἠθέλησεν ν' ἀκολουθήσῃ τόσον ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ὅσον καὶ ὁ Κεφαλληνίας δὲν ἐσταμάτησεν εἰς τὴν ἀρχικὴν ψευδῇ δήλωσιν. Τὴν 25ην Αὐγούστου 1985 οἱ ἀνωτέρω δύο Ἀρχιερεῖς ἐδημοσίευσαν εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν ΒΗΜΑ νεωτέραν ψευδῇ δήλωσιν ἰσχυριζόμενοι ὅτι: Οἱ ὑπογεγραμμένοι Ἀρχιεπίσκοπος ΓΟΧ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Αὐξέντιος καὶ ὁ Μητροπολίτης ΓΟΧ Κεφαλληνίας Μάξιμος δηλοῦμεν ὑπευθύνως ὅτι ὁ Δωρόθεος Τσάκος, κάτοικος Ἀθηνῶν οὐδέποτε ἀνῆκε ἢ ἀνήκει εἰς τὴν ἡμετέραν Ὁρθόδοξον ἀκαίνοτόμητον Ἐκκλησίαν, τὰ δὲ διαδοθέντα ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ Θηβῶν Γερασίμου περὶ συμμετοχῆς ἡμῶν εἰς τὴν χειροτονίαν τοῦ Δωροθέου Τσάκου εἰς ἐπίσκοπον εἶναι ὅλα ψευδῇ καὶ ἀνυπόστατα καὶ ἀφοροῦν ἴσως ἀτομικῶς τοὺς ἰδίους μόνον. Ἐὰν εἰς οἰονδήποτε χρόνον καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου προέβησαν σὲ χειροτονίαν τοῦ Δωροθέου Τσάκου, ἐμεῖς τὴν θεωροῦμεν ἄκυρον καὶ ὡς μηδέποτε γενομένην. Ταῦτα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας. Ἐν Ἀθῆναις τῇ 25ῃ Ἰουλίου 1985. Ὁ Ἀθηνῶν ΓΟΧ Αὐξέντιος, ὁ Κεφαλληνίας ΓΟΧ Μάξιμος. Κοινοποιήσις Ἱερᾶν Σύνοδον ΓΟΧ Κάνιγος 32, Ἀθῆναι, Θρησκευτικὸν καὶ ἡμερήσιον Τύπον»

Εἶναι φανερόν, ὅτι ἀντὶ μετανοίας οἱ δύο οὗτοι κατηγορούμενοι προετίμησαν τὴν ἐμμονὴν των εἰς τὴν ἁμαρτίαν, σκληρυνθείσης οὕτω τῆς καρδίας των.

Πῶς εἶναι δυνατόν κατόπιν τούτων οἱ ἀνωτέρω τρεῖς κατηγορούμενοι Ἀρχιερεῖς νὰ ποιμαίνουν τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου καὶ νὰ τὸν νοθεύουν ὅτι δὲν

πρέπει να ψεύδεται, όταν το ποίμνιον γνωρίζει ότι οὔτοι είναι οὐχὶ ἅπαξ ἀλλὰ πολλάκις ψεύσται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, οἷον βλάσφημοι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀρνούμενοι μίαν χειροτονίαν τὴν ὁποίαν ἐτέλεσαν ἐπικαλούμενοι τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καὶ ψεύδορκοι, ὅταν ἀρνοῦνται τὴν πράγματι γενομένην χειροτονίαν εἰς ἐπίσκοπον τοῦ Δωροθέου Τσάκου. Εἶναι τουλάχιστον πρὸς τιμὴν τοῦ τετάρτου ἐκ τῶν κατηγορουμένων, τοῦ λαϊκοῦ κ. Πέρικλῃ Τσακίρη, ὁ ὁποῖος ὡμολόγησεν εὐθαρσῶς τὴν χειροτονίαν αὐτὴν τοῦ Δωροθέου Τσάκου ὡς γενομένην, καὶ ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ κριθῇ ὡς ἐκ ταύτου μὲ πᾶσαν ἐπιείκτιαν διὰ τὴν συμμετοχὴν του ὡς ἱεροψάλτου εἰς τὴν χειροτονίαν αὐτὴν, ἐφ' ὅσον ἐκφράσῃ τὴν εἰλικρινῆ μεταμέλειάν του.

3. Ἡ χειροτονία εἰς ἐπίσκοπον τοῦ Δωροθέου Τσάκου ἀπὸ τοὺς κατηγορουμένους Ἀρχιερεῖς, πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἰδιαίτερα σοβαρὴ παράβασις, διότι:

α) Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἡμῶν κατὰ τὸ παρελθὸν εἶχεν ἀσχοληθῇ μὲ σχετικὸν αἶτημα τοῦ Δωροθέου Τσάκου νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν ὡς κληρικὸς καὶ εἶχεν ἀπορρίψῃ τὸ αἶτημα αὐτοῦ. Ἐφ' ὅσον, οἱ κατηγορούμενοι, καὶ ἰδιαίτερα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Αὐξέντιος, ἐγνώριζον τὴν ἀπορριπτικὴν αὐτὴ ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἡμῶν πῶς ἐτόλμησαν νὰ χειροτονήσουν νύκτα ἐπίσκοπο τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, τὸ ὁποῖο προηγουμένως ἡ Ἱερὰ Σύνοδος εἶχε κρίνει ἀκατάλληλον νὰ δεχθῇ ὡς κληρικὸν τῆς. Δὲν ἔχομεν τίποτε προσωπικὸν μὲ τὸν Δωρόθεον Τσάκον, ἀλλ' εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ κρίνομεν τὰς συγκεκριμένας ἐνεργείας τῶν κατηγορουμένων διὰ τὴν χειροτονίαν του, δι' αὐτὸ δὲ ἀναγκάζομεθα καὶ ἀναφερόμεθα εἰς τὸ πρόσωπόν του κατ' ἀνάγκην.

β) Ὁ Δωρόθεος Τσάκος, μέχρι τῆ στιγμῆς τῆς χειροτονίας του ποτὲ δὲν ὑπῆρξε μέλος τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας. Ἦταν δι' ἡμᾶς σχισματικὸς, ὡς ἀνῆκον εἰς τὸ νέον ἡμερολόγιον. Ὁ ἴδιος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Αὐξέντιος εἶχε δημοσιεύσει εἰς τὴν «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» (Ἀριθ. Τεύχ. 716, μηνὸς Σεπτεμβρίου 1975, σελὶς 15) θαρραλέα δήλωσίν του, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία λέγει: «Ἀξιότιμε κ. Διευθυντᾷ τῆς «Ἀκροπόλεως» Ἀνεγνώσαμεν σήμερον τὴν ἔγκριτον ἐφημερίδα ὑμῶν τῆς 10-9-1975 εἰς τὴν 3 σελίδα μὲ ἐπικεφαλίδαν «ἐπενεξετάζονται οἱ φάκελοι τῶν καθηρημένων κληρικῶν» καὶ ἐξεπλάγηνμεν διὰ τὰ γραφόμενα. Παρακαλοῦμεν, ὁθεν, ὑμᾶς,

πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας, ὅπως δημοσιεύσῃτε τὰ ἀκόλουθα: Οἱ καθαιρεθέντες καὶ καταδικασθέντες ἀπὸ Ἐκκλησιαστικὰ Δικαστήρια δι' ἠθικὰ παραπτώματα καὶ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ δημοσίευμά σας 1) Ἱερομ. Πατάπιος Δρούζας, 2) Μελέτιος Παναγιώτου, 3) Γαβριήλ Ρεβίθης, 4) Θεόφιλος Μπάϊλας, 5) Δωρόθεος Φλέγκας, 6) Ἰωάσαφ Θηβαῖος, 7) Δωρόθεος Τσάκος, 8) Στέφανος Παπαχαλαράμπους, 9) Δασασκηνὸς Τσουδράς καὶ 10) Χρυσόστομος Ἀπολλωνᾶτος δὲν ἀνήκουν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίαν τῶν Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ἀλλὰ ἐπαγγέλλονται τὸν παλαιοημερολογίτην κληρικὸν ἐκμεταλλευόμενοι τὴν ἀφελειαν ἐλαχίστων πιστῶν δι' ὠφελιμιστικοὺς σκοποὺς. Ἀρχιεπίσκοπος Αὐξέντιος.»

Γεννᾶται ἐπομένως τὸ ἐρώτημα, πῶς τώρα οἱ κατηγορούμενοι, καὶ ἰδιαίτερα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Αὐξέντιος τὸ ἄτομο αὐτὸ τὸ ὁποῖο ὁ ἴδιος ἐδήλωσε ὅτι ποτὲ δὲν ἀνῆκε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν ἀλλ' ἀπλῶς «ἐπαγγέλλεται τὸν παλαιοημερολογίτην», προκειμένου νὰ «ἐξαπατᾷ τοὺς ἀφελεῖς» ἐτόλμησαν καὶ τὸ ἐχειροτόνησαν αὐθαίρετως, ἀντικανονικῶς καὶ παρὰ πᾶσαν κανονικὴν ἔννοιαν ἐπίσκοπο τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ ἀκολουθῶς δηλώνουν ὅτι δὲν ἀναγνωρίζουν τὴν χειροτονίαν αὐτὴν;!!!!

γ) Ὁ Δωρόθεος Τσάκος ἐὰν πίστευε ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν εἶναι ἡ μόνη ἀληθὴς Ἐκκλησία, ὅπως καὶ πράγματι εἶναι, καὶ ἐνδιεφέρετο διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς του, θὰ ἔθετε τὸν ἑαυτὸν του ἐν ταπεινώσει στὴ διάθεσιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου χωρὶς νὰ ἀπαιτῇ τὴν ἐπισκοποποίησίν του. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος θὰ ἐξήταζε τὴν περίπτωσί του καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ τὸν δεχθῇ ὡς Μοναχὸν ἢ ἐὰν ἐπανεξεδίκασε τὴν ὑπόθεσίν του καὶ ἐφ' ὅσον εὐρίσκετο ἀθῶος, θὰ ἠδύνατο νὰ τὸν δεχθῇ ὡς πρεσβύτερον καὶ μετὰ ἀπὸ πολὺ χρόνον, ἐὰν τὸν ἔκρινεν ἄξιον, θὰ ἠδύνατο νὰ τὸν ἐκλέξῃ ἐπίσκοπον. Αὐτὸς ἦτο ὁ μόνος ἐνδεδειγμένος τρόπος, ποῦ ἔπρεπε νὰ ἐνεργήσῃ ὁ Δωρόθεος Τσάκος.

δ) Ὁ Δωρόθεος Τσάκος πρὶν χειροτονηθῇ ἐπίσκοπος ἀπὸ τοὺς κατηγορουμένους Ἀρχιερεῖς, ἀλλὰς δύο φορές προηγουμένως εἶχε χειροτονηθῇ ἐπίσκοπος ἀπὸ ὠρισμένους ψευδεπισκόπους. Ἐὰν ὁ Δωρόθεος Τσάκος ἐπίστευε κάποτε ὅτι ἡ χειροτονία του αὐτὴ ἦτο ἀνύπαρκτος, καὶ συνεπῶς ὅτι ὁ ἴδιος ἦτο ψευδεπίσκοπος, ἔπρεπε νὰ εἶχε παύσῃ ἀμέσως νὰ ἐμφανίζεται καὶ νὰ ἱεουργῇ ὡς Ὁρθόδοξος ἐπίσκοπος. Αὐτὸς ὅμως μέχρι τὴν τελευταία στιγμὴ,

που επέτυχε να χειροτονηθῇ ἐπίσκοπος ἀπὸ τοὺς κατηγορουμένους Ἀρχιερεῖς ποτὲ δὲν τὸ ἔκαμε! Ἐξακολούθησε λοιπὸν, νὰ ἐμφανίζεται ὡς «Μητροπολίτης Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης», μέχρι τὴν ἡμέρα ποὺ οἱ κατηγορούμενοι τὸν ἐχειροτόνησαν αὐθαιρέτως ἐπίσκοπο. Ἀλλὰ, καὶ ἡ εὐκολία μὲ τὴν ὁποία ὁ Δωρόθεος Τσάκος ζητᾷ καὶ λαμβάνει ἀλλεπάλληλες χειροτονίες ἐπισκόπου αὐτὸ δὲν φανερώνει τουλάχιστον μιὰ ἀσέβεια πρὸς τὴν ἱερωσύνη; Ἐχειροτονήθη τὴν πρώτην φορὰ ἀπὸ τὸν ψευδεπίσκοπο Νικ. Καλτσουνάκη διότι δὲν ἐγνώριζεν. Δὲν ἔπρεπε τὴν δεύτερη φορὰ νὰ εἶναι πιὸ προσεκτικὸς καὶ νὰ μὴ σπεύσῃ νὰ χειροτονηθῇ ἀπὸ τὸν ἄλλον ψευδεπίσκοπον Θεόκλητον Καντάρη; Καὶ σπεύδει καὶ διὰ τρίτην φορὰ νὰ χειροτονηθῇ μὲ ἀντικανονικὸ τρόπον; Μὲ ποῖο κύρος, εἶναι δυνατόν, νὰ ἐμφανισθῇ κάποιος ὡς ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἡ ὁποία ὑπερφανεύεται διὰ τὴν ἀκριβῆ προσήλωσίν της εἰς τὰς παραδόσεις τῆς Ὁρθοδόξιας, ὅταν τὸ ποίμνιον γνωρίζει ὅτι ἐχειροτονήθη τρεῖς φορές προηγουμένως ἐπίσκοπος;

ε) Τέλος, τὸ ὅλως ἰδιαίτερας σημασίας ζήτημα τῆς καθαιρέσεως τοῦ Δωροθέου Τσάκου ἀπὸ τὴν κρατούσα Νεοημερολογιτικὴ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία ὡς γνωστὸν τὸν κατεδίκασεν, νεοημερολογίτην ὄντα, τὸ 1968, μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 63 ἀπόφασίν της εἰς καθαιρέσιν, διὰ σοβαροὺς λόγους ἠθικῆς φύσεως, ἔπρεπε νὰ καταστήσῃ ἰδιαίτερα προσεκτικοὺς τοὺς κατηγορουμένους προτοῦ τολμήσουν νὰ χειροτονήσουν αὐτὸν αὐθαιρέτως εἰς ἐπίσκοπον.

Βεβαίως οἱ νεοημερολογίται τὸ νὰ καθαιρέσουν ἓνα ἰδικὸν μας κληρικόν, ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν δὲν ἔχει ὑποχρέωσιν ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀπόφασίν τους αὐτῇ. Ὅταν ὅμως καθαιροῦν ἓνα ἰδικὸν τους κληρικόν ὅπως ἦτο μέχρι τὴν καθαιρέσιν του ὁ Δωρόθεος Τσάκος, ὀφείλει ἡ Ἐκκλησία μας ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτῇ. Ὅταν δὲ ὁ καταδικασθεὶς μετὰ ταῦτα προσέλθῃ εἰς τὴν ἰδικὴν μας Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ γίνῃ δεκτός, ἐὰν ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασιν εἶναι ἀδίκος ἡ Ἱερὰ Σύνοδος δύναται νὰ ἐπενεκδικάσῃ τὴν ὅλην ὑπόθεσιν τοῦ φακέλλου του. Ὁ Δωρόθεος Τσάκος κατεδικάσθη ἀπὸ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Δικαστήρια τῶν Νεοημερολογιτῶν τὸ 1968. Ἐὰν, λοιπὸν, ἐπίστευεν ὅτι κατεδικάσθη ἀδίκως, λόγῳ δικτατορίας, ἤμποροῦσε μετὰ τὴν μεταπολίτευσιν νὰ κἀν ἔφεσιν καὶ ν' ἄθωωθῇ. Μετὰ τὴν μεταπολίτευσιν δόθηκε εἰς τοὺς καταδικασθέντας τὸ δικαίωμα αὐτὸ νὰ ἀσκήσουν ἔφεσιν καὶ νὰ

ἄθωωθοῦν ὅσοι κατεδικάσθησαν ἀδίκως. Πράγματι, πολλοὶ ἤσκησαν ἔφεσιν καὶ οἱ ὁποῖοι ὄχι μόνον ἄθωώθηκαν, ἀλλὰ μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἐξελέγησαν καὶ ἐπίσκοποι, ὅπως ὁ ἐπίσκοπος Ἀρσινόης τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας Στέφανος Παπαχαλαμπίους. Γεννᾶται, ἐπομένως τὸ εὐλογο ἐρώτημα. Ὁ Δωρόθεος Τσάκος ἤσκησε μετὰ τὴν μεταπολίτευσιν ἔφεσιν κατὰ τῆς ἀδίκου, ἂν τὴν θεωρῇ ἔτσι, ἀποφάσεως ποὺ τὸν καταδίκασε σὲ καθαιρέσιν; Καὶ ἂν ἤσκησε ἔφεσιν, ποῖον τὸ ἀποτέλεσμα; Ἄν δὲν ἤσκησε, γιατί δὲν θέλησε ν' ἀσκήσῃ;

Ἐπίσης ἐὰν ὁ Δωρόθεος Τσάκος ἐξακολουθῇ νὰ πιστεύῃ ὅτι εἶναι θῦμα συκοφαντικῆς ἐκστρατείας σὲ βάρος του πράγμα τὸ ὁποῖο ἡμεῖς δὲν γνωρίζομεν καὶ τὸ ὁποῖο δυστυχῶς συμβαίνει εἰς τὰς ἡμέρας μας μὲ πολλοὺς κληρικοὺς οἱ ὁποῖοι ἀδίκως συκοφαντοῦνται δὲν θὰ ἔπρεπε προηγουμένως, νὰ λάβῃ ἀντίγραφα ὅλου τοῦ φακέλλου τῆς δικογραφίας τοῦ ἀπὸ τὴν Κρατικὴ Ἐκκλησία τοῦ Νέου Ἡμερολογίου καὶ νὰ ἀναθέσῃ τὴν ἐπανεκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως τοῦ εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας; Καὶ ἔπρεπε νὰ εἶναι βέβαιος ὅτι ἂν πράγματι εἶχε ἀδικηθῇ, θὰ τὸν ἄθωνε ἡ Ἱερὰ Σύνοδος μας καὶ θὰ τὸν ἀποκαθιστοῦσε; Τίποτε, ὅμως δὲν ἔκανε ἀπὸ ὅλα αὐτὰ. Τότε, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ τὸν προσλάβῃ ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν, καὶ μάλιστα μὲ αὐτὸ τὸν ἀνήκουστο τρόπο, μὲ τὸν ὁποῖο ἐνήργησαν οἱ κατηγορούμενοι Ἀρχιερεῖς, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐχειροτόνησαν ἐπίσκοπο νύκτα, διὰ νὰ δημιουργήσουν τετελεσμένα γεγονότα; Ἐὰν προσλαμβάνομεν, ἀνεξέλεκτα, ἄτομα καταδικασμένα ἀπὸ τὴν Νεοημερολογιτικὴν Ἐκκλησίαν δικαίως ἢ ἀδίκως ἀσχετόν, ἔχουν ἀδικὸν κατόπιν τούτων, νὰ μᾶς ἐμπαίζουν οἱ ἐχθροὶ μας, ὅτι εἴμεθα «ὁ σκουπιδοτενεκές» εἰς τὸν ὁποῖον στοιβάζονται οἱ πάσης φύσεως καθηρημένοι κληρικοὶ τῶν νεοημερολογιτῶν; Τὸ γεγονός αὐτὸ ἐξηγεῖ καὶ τὸ λόγο διὰ τὸν ὁποῖον οἱ κατηγορούμενοι Ἀρχιερεῖς (πλὴν τοῦ Θηβῶν Γερασίου) δὲν ἐτόλμησαν ποτὲ μέχρι σήμερον νὰ ὁμολογήσουν τὴν πράξιν τῆς χειροτονίας τοῦ Δωροθέου Τσάκου, τὴν ὁποία ἤθελον, λέγουσιν νὰ εἶναι, «μυστικωτάτη», καὶ ἐδεσμεύθησαν μὲ ὅρκους νὰ μὴ ἀποκαλύψουν, διότι ἐφοβήθησαν τὴν ἀντίδρασιν τοῦ λαοῦ. Καὶ γνωρίζουν, πόσο ἤδη ἀντιδρᾷ ὁ λαὸς τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν διὰ τὴν θρασεῖαν αὐτὴν ἐνέργειαν τῶν κατηγορουμένων.

Ἡ εὐθύνη, λοιπὸν, τῶν κατηγορουμένων διὰ τὴν χειροτονίαν αὐτὴν εἶναι πελώρια καὶ διερωτάται

κανείς πώς αποτολμήθη αυτή, όταν ο ίδιος ο 'Αρχιεπίσκοπος Αὐξεντίος εἰς τὴν δῆλωσίν του, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν «Φωνὴν τῆς Ὁρθοδοξίας» (ἀριθ. τεύχ. 716, 1η Σεπτεμβρίου 1975) ὁμολογεῖ ὅτι εἶναι καθηρημένος ὁ Δωρόθεος Τσάκος δι' ἠθικά παραπτώματα. Ὡς ἐκ τούτου θὰ παραμείνῃ δι' ἡμᾶς ἀναπάντητον τὸ ἐρώτημα: ποῖοι λόγοι ὤθησαν τὸν 'Αρχιεπίσκοπο Αὐξεντίο εἰς τὸ νὰ δώσῃ ἐντολὴ νὰ χειροτονηθῇ ὁ Δωρόθεος Τσάκος; Ἐπίεσθη, ἐδόθησαν εἰς αὐτὸν οἰκονομικά ἀναταλλάγματα ἢ ἐμεσολάβησαν ἄλλοι σοβαροὶ λόγοι; Μόνο ὁ Θεὸς καὶ οἱ ἴδιοι γνωρίζουν!

4. Πρέπει ἰδιαίτερα νὰ προσεχθῇ ἡ συμπεριφορὰ τοῦ 'Αρχιεπισκόπου κ.κ. Αὐξεντίου κατὰ τὴν ἀνάκρισιν, ὁ ὁποῖος βεβαίως εἶχε κάθε δικαίωμα ν' ἀρνηθῇ νὰ προσέλθῃ εἰς τὸν ἀνακριτὴν καὶ ν' ἀπολογηθῇ. Δὲν εἶχε ὅμως ἀπολύτως κανένα δικαίωμα νὰ ἐξυβρίσῃ τοῦτον. Παραθέτομεν ἐν συνεχείᾳ τὸ περιεχόμενον τῆς διεξαχθείσης ἀπαραδέκτου τηλεφωνικῆς συνομιλίας τοῦ 'Αρχιεπισκόπου Αὐξεντίου μὲ τὸν ἀνακριτὴν, ὅπως ὑπάρχει εἰς τὴν σχετικὴν ἐκθεσιν, τὴν ὁποίαν συνέταξε ὁ Σεβ. Καλλιόπιος, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀπομαγνητοφώνησίν της:

Ε Κ Θ Ε Σ Ι Σ

Τῆς τηλεφωνικῆς συνδιαλέξεως τοῦ Μακ. 'Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ.κ. Αὐξεντίου μετὰ τοῦ 'Ανακριτοῦ τὴν 10/23 Αὐγούστου 1985.

- 'Ανακριτῆς: Εὐλογεῖτε...
- 'Αρχ/πος: Ὁ Κύριος.
- 'Ανακ/της: Ὁ Πενταπόλεως εἰμαι.
- 'Αρχ/πος: Τί γίνεται;
- 'Ανακ/της: Καλὰ, Δόξα τῷ Θεῷ. Σὰς πῆρα νὰ μοῦ ὠρίσετε τὴν ἡμέρα καὶ τὴν ὥραν διὰ νὰ ἔλθω νὰ καταθέσετε.
- 'Αρχ/πος: Καὶ ποῖος σὲ διώρισε τοιοῦτον ἀνακριτὴν;
- 'Ανακ/της: Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας.
- 'Αρχ/πος: Γιὰ ποῖα ὑπόθεση;
- 'Ανακ/της: Τσάκου...
- 'Αρχ/πος: Ἡ ὁποία ἐλύθη ἐνώπιον τῆς Συνόδου.
- 'Ανακ/της: Δὲν ἐλύθη...
- 'Αρχ/πος: (ἐν ὀργῇ) Ἐπειδὴ τὴν διέλυσε ἐσὺ;
- 'Ανακ/της: Ἐπειδὴ ἔχει τὸν σκοπὸν σου....
- 'Ανακ/της: Ὁχι, δὲν ἐλύθη. Κυτᾶχτε...
- 'Αρχ/πος: (συνεχίζων ἐν ὀργῇ) Ἐχεις τὸν σκοπὸν σου, βρὲ Καλλιόπιε...
- 'Ανακ/της: Δέσποτα, δὲν θὰ κάνουμε λογοπαίγνια...

- 'Αρχ/πος: Γιὰ πρόσεξε καλὰ, γιὰ μαζέψου...
- 'Ανακ/της: Δὲν θὰ κάνουμε λογοπαίγνιο. Θα καταθέσετε ναὶ ἢ ὄχι;
- 'Αρχ/πος: Γιὰ μαζέψου σὲ παρακαλῶ γιατί θὰ σὲ μαζέψουν ἄλλοι...
- 'Ανακ/της: Μὰ, σὰς παρακαλῶ...
- 'Αρχ/πος: Ἀκοῦς τί σοῦ λέω ἐγώ!...
- 'Ανακ/της: Θα καταθέσετε, ναὶ ἢ ὄχι;
- 'Αρχ/πος: Ἀκοῦς τί σοῦ λέω ἐγώ; Ποιὸς σοῦ ἀνέθεσε τέτοια πράγματα;
- 'Ανακ/της: Θα καταθέσετε, ναὶ ἢ ὄχι;
- 'Αρχ/πος: Ποιὸς σοῦ ἀνέθεσε;
- 'Ανακ/της: Ἡ Ἱεραρχία...
- 'Αρχ/πος: Ἐγώ σοῦ εἶπα νὰ κάνῃς αὐτὰ;
- 'Ανακ/της: Ἡ Ἱεραρχία Μακαριώτατε, γιὰ τὴν ὑπόθεση Τσάκου. Νὰ πῆτε τὴν ἀλήθεια Μακαριώτατε...
- 'Αρχ/πος: Ὁ Ἄδης εἶσαι σὺ βρὲ ἐλεεῖνέ καὶ τρισάθλιε...
- 'Ανακ/της: Εὐχαριστῶ. Τὰ γράφω αὐτὰ...
- 'Αρχ/πος: Σὲ ξέρουμε ἀπὸ τὸ Μοναστήρι ποιὸς εἶσαι...
- 'Ανακ/της: Τὰ γράφω αὐτὰ...
- 'Αρχ/πος: Νὰ τὰ γράψῃς βέβαια, νὰ τὰ γράψῃς...
- 'Ανακ/της: Βεβαίως.
- 'Αρχ/πος: Ποιὸς σὲ φοβάται;
- 'Ανακ/της: Ἐγώ Δέσποτα ἀνακρίνω, δὲν κρίνω.
- 'Αρχ/πος: Σκανδαλοποιὸς εἶσαι.
- 'Ανακ/της: Ἀνακρίνω, δὲν κρίνω.
- 'Αρχ/πος: Θα εἶσαι πάντοτε, δὲν θὰ ἀλλάξῃς ποτὲ πορεία;
- 'Ανακ/της: Γιατί δὲν λέτε τὴν ἀλήθεια Μακαριώτατε; Κάματε μία πράξιν, πῆς τε τὴν, νὰ...
- 'Αρχ/πος: Σὲ παρακαλῶ τὰ σκάνδαλα τὰ ὁποῖα δημιουργεῖς θὰ τὰ πληρώσῃς ὅλα.
- 'Ανακ/της: Ἐγώ, Μακαριώτατε, ἀνακρίνω ἐκ μέρους τῆς Ἱεραρχίας καὶ ὀφείλετε νὰ ἀπολογηθῆτε...
- 'Αρχ/πος: (ἐξω φρενῶν) Ἐγώ θὰ ἀπολογηθῶ σὲ σένανε;
- 'Ανακ/της: Βεβαίως.
- 'Αρχ/πος: Πρῶτα, πρῶτα, δὲν αἰσχύνεται νὰ τὰ λῆς αὐτὰ τὰ πράγματα;
- 'Ανακ/της: Τῆς Ἱεραρχίας, ὄχι σὲ μένα...
- 'Αρχ/πος: Σὲ βάλαμε μέσα κακεῖν κακῶς...
- 'Ανακ/της: Δὲν με βάλατε σεῖς Δέσποτα...
- 'Αρχ/πος: Σὲ κάναμε κεχαγιά τώρα ἐδῶ πέρα καὶ νὰ λῆς τέτοια λόγια; Θα σὲ καθίσω στὸ

σκάμνι...

Ανακ/της: Ἐγὼ δὲν ἔχω δικαίωμα νὰ πῶ. Ἐγὼ ἀνακρίνω...

Αρχ/πος: Ἐσὺ νὰ ἀνακρίνης, νὰ ἀνακρίνης τὸν ἑαυτὸν σου καὶ μόνον.

Ανακ/της: Ἄμα μὲ καταγγείλῃ κανεὶς, νὰ βαλετε ἀνακριτὴν νὰ μὲ ἀνακρίνῃ.

Αρχ/πος: Θὰ σὲ καταγγείλω ἐγώ.

Ανακ/της: Ἐν πάσῃ περιπτώσει, πέστε μου, θὰ ἔλθετε;

Δυστυχῶς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος συνέχισε ἐκνευρισμένος νὰ λέγει ἄσχετα πράγματα ὁπότε στὸ τέλος ἔκλεισε ἐν ὀργῇ τὸ τηλέφωνο.

Εἶναι περιττὸν νὰ λεχθῇ ὅτι πράγματι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς τῆν 6/19ην Ἰουλίου 1985 ἀνέθεσε εἰς τριμελὴ ἀνακριτικὴν ἐπιτροπὴν τὴν διερεύνησιν τῆς ὑποθέσεως Τσακού. ὡς καὶ ἄλλων δύο ὑποθέσεων. Δὲν ἦταν ἄλλωστε δυνατόν ν' ἀγνοήσῃ τὸ τεράστιον αὐτὸ θέμα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος. Τοῦτο ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τῶν ὑπευθύνων δηλώσεων, τὰς ὁποίας ὑπέγραψαν (11) ἑνδεκά Ἀρχιερεῖς, οἱ ὁποῖοι παρίσταντο κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτὴν καὶ βεβαιώνουν ὅτι πράγματι ἐλήφθη παρομοία ἀπόφασις. Διὰ ποῖον, λοιπὸν, λόγον ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Αὐξέντιος ἠθέλησε ν' ἀποφύγῃ τὰς ἀνακρίσεις; Διὰ νὰ μὴ ἀποκαλυφθῇ ἡ ἀλήθεια; Ἀλλ' οὐδὲν κρυπτὸν, ὃ οὐ μὴ φανερόν γενήσεται».

5. Κατόπιν ὧν αὐτῶν τῶν συγκλονιστικῶν στοιχείων εἶναι φανερὰ καὶ αὐταπόδεικτος ἡ ἐνοχὴ τῶν κατηγορουμένων, ὅπως ἀναφέρεται καὶ εἰς τὸ Πόρισμα. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου τούτου πρέπει νὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε καὶ τὴν Ἐκκλησίαν νὰ ὠφελήσῃ, μὲ τὸ νὰ παραδειγματισθοῦν οἱ πάντες, ὅτι κάθε κανονικὴ παράβασις ἀπὸ οἰανδήποτε προερχομένη θὰ ἔχῃ βαρύτατες συνέπειες, ἀλλὰ καὶ τοὺς κατηγορημένους νὰ βοηθήσῃ νὰ συναισθανθοῦν ἐν ταπεινώσει τὸ βαρύτατον παράπτωμά των. Ἀτυχῶς, μέχρι στιγμῆς, οἱ κατηγορούμενοι οὐδεμίαν διάθεσιν μεταμελείας ἐξεδήλωσαν. Τὸ σφάλειν εἶναι ἀνθρώπινον, τὸ ἐμμένειν εἰς τὸ σφάλμα σατανικὸν καὶ τὸ μετανοεῖν θεῖον. Ἐάν ἔστω, καὶ τὴν ὑστάτην στιγμὴν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου, οἱ κατηγορούμενοι ἐκδηλώσουν εἰλικρινῆ μεταμέλειαν, νομίζομεν, ὅτι δὲν θὰ ὑπάρξῃ Συνοδικὸς Ἀρχιερεὺς, ὃ ὁποῖος νὰ μὴ θελήσῃ νὰ ἐξαντλήσῃ κάθε περιθώριον ἐπιεικείας καὶ οικονομίας,

ὥστε νὰ ἀποφευχθῇ ἡ ἐπιβολὴ εἰς αὐτοὺς τῆς ἐσχάτης ποινῆς τῆς καθαιρεότως ἡ ὁποία προβλέπεται ἀπὸ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας νὰ ἐπιβάλλεται εἰς τὰς ἐκδικαζομένας παραβάσεις.

Κατόπιν ὧν αὐτῶν εἰσηγοῦμεθα ὅπως οἱ κατηγορούμενοι κηρυχθοῦν ἔνοχοι διὰ τὰς ἀποδοθείσας εἰς αὐτοὺς κατηγορίας τοῦ Πορίσματος καὶ ἀναλόγως τῆς μεταμελείας των ἢ μὴ, νὰ ἐπιβληθῶσι αἱ δέουσαι ποιναί, ἄνευ τινὸς προσωπικῆς ἡμῶν ἐμπαθείας, ἀλλὰ μὲ γνώμονα τὴν μόνον Ἀρχιερατικὴν ἡμῶν συνείδησιν, τὴν ἀγάπην διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν ἐνότητά της, ἀλλὰ καὶ τὴν εὐθύνην ὧν ἡμῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν τῶν κατηγορουμένων ἀδελφῶν μας Ἀρχιερέων, οἱ ὁποῖοι παρεπλανήθησαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν θεοστυγῶν πράξεων, αἱ ὁποῖαι εὐχόμεθα νὰ μὴ σκανδαλίσουν τὸν εὐσεβεῖ λαόν μας καὶ μὴ ὀδηγήσουν αὐτὸν εἰς τὴν ἀπώλειάν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28ῃ Αὐγούστου 1985 π. ἡμ.

Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

+ ὁ Ἀρχαῖος καὶ πάσης Πελοποννήσου
Καλλίνικος

*
* «Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»
* ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
* ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
*
* ΕΚΔΟΣΙΣ:
* ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.
* ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 — ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛ. 36.28.280
* Ο Πρæδρεῦν: Πειραιῶς & Σαλαμίνος Γερόντιος
* ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
* Ο Ἀττικῆς καὶ Ἀχαρνῶν, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
* Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς
* Κανιγγος 32 — Ἀθῆναι 10682
* ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:
* Ἐσωτερικοῦ: Ἐξάμηνος δραχμὰς 200
* " " " 400
* Ἐξωτερικοῦ: Ἐτησίᾳ δολλάρια 20
*
* Τιμὴ φύλλο δρχ. 20
*
* Υπεύθυνος Τυπογραφείου
* ΝΙΚΟΣ ΑΡΓΥΡΟΣ
* Μεθώνης 4 - Τηλ. 36.22.982
*

ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΟΔΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΔΙ' ΑΡΧΙΕΡΕΙΣ

Απόφασις ἀριθμ. 1/1985

Ἐν Μεγάλῳ Πεύκῳ Ἀττικῆς καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου, σήμερον τὴν 4/17-9-1985 συνελθοῦσα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, τῇ προσκλήσει τοῦ ἀρχαιοτέρου τῇ τάξει κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς ἀρχιερωσύνης 1) Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς Γερωντίου, κωλυομένου τοῦ Προέδρου αὐτῆς Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Αὐξεντίου, ὄντος κατηγορουμένου, παρόντων καὶ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν 2) Φθιώτιδος καὶ Θαιμακοῦ Καλλινίκου, 3) Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος Ἀντωνίου, 4) Μαγνησίας καὶ Δημητριάδος Μαξίμου, 5) Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου Καλλινίκου, 6) Οἰνῆς Ματθαίου, 7) Πενταπόλεως Καλλιοπίου, 8) Δωδεκανήσου Καλλινίκου, 9) Θεσσαλονίκης Εὐθυμίου, 10) Χίου Στεφάνου, 11) Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας Ἀθανασίου καὶ 12) Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας Ἰουστίνου.

Συγκροτηθεῖσα ὡς Συνοδικὸν Δικαστήριον ἵνα ἐκδικᾷ τὰς κατὰ τῶν:

- 1) Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Αὐξεντίου Πάστρα,
- 2) Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κεφαλληνίας Μαξίμου Βαλλιανάτου,
- 3) Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θηβῶν καὶ Βοιωτίας Γερασίμου Βράκα.
- καὶ 4) Περικλῆ Τσακίρη λαϊκοῦ.

Κατηγορίας: Ἐπὶ συμμετοχῇ εἰς τὴν τέλεσιν τῆς ἀντικανονικῆς χειροτονίας εἰς Ἐπίσκοπον Πατρῶν καὶ πάσης Πελοποννήσου τοῦ Δωροθέου Τσάκου, ἀτόμου μὴ ἀνήκοντος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ἀνευ γνώμης καὶ γνώσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Καθηκόντων Γραμματέως ἀσκήσαντος τοῦ Ἀρχιμ. Χριστοφόρου Ἀγγελοπούλου.

Ἐκ τῶν κατηγορουμένων οὐδεὶς παρέστη καίτοι ἀπαντῆς ἐκλήθησαν διὰ κλήσεως ἐπιδοθείσης νομίμως αὐτοῖς.

Ἐν ἀρχῇ ἀνεγνώσθη τὸ κατηγορητήριον ἔχον ὡς ἑξῆς: Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Αὐξέντιος κατὰ Νοέμβριον 1983, κατὰ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τινῶν ἐκ τῶν κατηγορουμένων, τὸ πιθανώτερον ὁμῶς κατ' Ἀπρίλιον 1985, ἔδωκεν ἐντολὴν εἰς τοὺς ἄλλους δύο συγκατηγορουμένους ἀρχιερεῖς, ἡτοὶ τὸν Κεφαλληνίας Μαξίμον καὶ τὸν Θηβῶν Γεράσιμον, ἵνα προβοῦν εἰς τὴν αὐθαίρετον καὶ ἀντικανονικὴν χειροτονίαν εἰς ἐπίσκοπον τοῦ Δωροθέου Τσάκου, ἀνευ τινός ἐκλογῆς, προσώπου μὴ ἀνήκοντος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου αὐτῆς ἀπορριψάσης σχετικὸν αὐτοῦ αἶτημα περὶ προσλήψεώς του, λόγῳ τοῦ ὅτι τοῦτο εἶχεν ἤδη καθαιρεθῆ διὰ σοβαροῦς λόγους, ὑπὸ τῶν Νεοημερολογιτῶν, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν ὁποίων ἀνῆκε παλαιότερον, καὶ εἶχεν δις προηγουμένως χειροτονηθῆ «ἐπίσκοπος» ὑπὸ διαφόρων ἄλλων ψευδεπισκόπων. Οἱ Μητροπολιταὶ Κεφαλληνίας Μαξίμος καὶ Θηβῶν Γεράσιμος, ἐκ λόγων κακῶς νοουμένως ὑπακοῆς πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Αὐξέντιον, προέβησαν πράγματι, ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ, εἰς τὴν χειροτονίαν τοῦ Δωροθέου Τσάκου, εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν ἁγίου Ἀντωνίου Ν. Ἡρακλείου Ἀττικῆς, κατὰ τὴν διάρκειαν ἀγρυπνίας, καθ' ἣν ἐκλείσθησαν αἱ θύραι τοῦ Ναοῦ, εἰς τρόπον ὥστε οὐδεὶς πλὴν τῶν συμπραξάντων νὰ δύναται νὰ παραστῇ ἐκτὸς τοῦ Περικλῆ Τσακίρη, ὁ ὁποῖος ἐξετέλεσε καὶ καθήκοντα ἱεροψάλτου. Ἀπαντῆς οἱ κατηγορούμενοι ἀρχιερεῖς διὰ νὰ ἐξαπατήσουν τὴν Ἱερὰν Σύνοδον διὰ ἐγγράφου: δηλώσεώς των ἰσχυρίσθησαν ψευδῶς ὅτι δὲν ἐχειροτόνησαν ἐπίσκοπον τὸν Δωροθέον Τσάκον, τοῦ Σεβ. Κεφαλληνίας Μαξίμου διαβεβαίωσαντος ἐπὶ τῇ ἀρχιερωσύνῃ του ὅτι οὐδὲν ἐγνώριζε περὶ τῆς χειροτονίας αὐτῆς, εἶτα δὲ ὁμολογήσαντος τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θηβῶν Γερασίμου, γέγονός τὸ ὁποῖον ἐπιβεβαίωσεν καὶ ὁ τέταρτος τῶν κατηγορουμένων Περικλῆς Τσακίρης.

Εἶτα ἀνεγνώσθησαν ὑπὸ τοῦ Γραμματέως ἀπαντα τὰ ἐγγραφα τῆς δικογράφας, ὡς καὶ τὸ πόρισμα

του ἀνακριτοῦ. Μετὰ ταῦτα, ὁ ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὀρισθεὶς ὡς εἰσηγητὴς Σεβ. Ἀχαΐας Καλλίνικος ἀνέγνωσεν τὴν εἰσήγησίν Του, διὰ τῆς ὁποίας ἐζήτησεν τὴν ἐνοχὴν τῶν κατηγορουμένων κατὰ τὸ κατηγορητήριον.

Τὸ Δικαστήριον συσκεφθὲν ἐδέχθη ὅτι ἀπεδείχθησαν αἱ εἰς βάρος τῶν κατηγορουμένων ἀπαγγελθεῖσαι κατηγορίαι.

Γενομένης ψηφοφορίας ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἐνοχῆς τῶν κατηγορουμένων, τοῦ Μητροπολίτου Πενταπόλεως Καλλιοπίου δηλώσαντος ὅτι ἐπέχει ὡς ἀσκήσαντος τὸ ἔργον τοῦ ἀνακριτοῦ, τὸ δικαστήριον ἐκήρυξεν ὁμοφώνως ἐνόχους τοὺς κατηγορουμένους διότι: 1) Ἀπαντες οἱ κατηγορούμενοι ἀρχιερεῖς, καὶ δὴ ὁ μὲν Ἀρχιεπίσκοπος Αὐξέντιος Πάστρας, ὡς ἠθικὸς αὐτουργός, οἱ δὲ Κεφαλληνίας Μάξιμος καὶ Θηβῶν Γεράσιμος, ὡς φυσικοὶ αὐτουργοὶ ἐχειροτόνησαν α) ἄτομον μὴ ἀνῆκον εἰς τὴν ἐκκλησίαν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ἥτοι ἀκοινωνήτου, β) ἔχον δεχθῆ προηγουμένως ἄλλας δύο ἐπισκοπικὰς χειροτονίας παρ' ἄλλων ψευδεπισκόπων καὶ γ) καθηρημένου ὑπὸ τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας τῶν Νεοσημερολογιτῶν, δ) Ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἄλλων μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου των, ε) μὴ ἐξετασθείσης τῆς περιπτώσεώς του προηγουμένως διὰ τὸ ἐνδεχόμενον ἀναγνωρίσεως εἰς αὐτὸν τῆς ιδιότητος τοῦ κληρικοῦ καὶ τοῦ οἰκείου βαθμοῦ του, στ) παρὰ τὴν παλαιότεραν δε δὴλωσιν - ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου περὶ μὴ προσλήψεώς του ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ζ) τῆς χειροτονίας του ὑπὸ τῶν κατηγορουμένων γενομένης ἄνευ Συνοδικῆς ἐκλογῆς, η) τελεσθείσης ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ τὰς μεταμεσονυκτίους ὥρας, μὲ κλειδωμένας τὰς θύρας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀδυνατῇ νὰ μετᾶσχη οἰοσδῇ ποτε ὅστις θὰ ἤθελε καὶ θ) τῶν κατηγορουμένων ἀρνηθέντων διὰ ψευδολογιῶν τὴν τέλεσιν τῆς χειροτονίας αὐτῆς. Ἐπὶ τῇ ὁλως ἀπιθάνῳ ἐκδοχῇ, ὅτι ἡ αὐθαίρετος καὶ ἀντικανονικὴ αὕτη χειροτονία ἐγένετο δῆθεν τὸν Νοέμβριον τοῦ 1983 οἱ κατηγορούμενοι ἀρχιερεῖς εἶναι ἐνοχοὶ διὰ τὸ ὅτι ἐξηπάτησαν τὴν Ἱερὰν Σύνοδον των κατὰ τὴν γενομένην ἐνωσιν τῶν ἀρχιερέων τοῦ Ἰανουαρίου 1985, διότι ἀπέκρυψαν ὅτι ἡ διεσπασμένη Σύνοδος των ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἑναν ὀλιγώτερον ἀρχιερέα.

2) Ἐπιπροσθέτως, ὁ Μητροπολίτης Κεφαλληνίας Μάξιμος ἐκηρύχθη ἐνοχὸς ψευδορκίας, διότι διαβεβαίωσεν εἰς τὴν ἀρχιερωσύνην του, ὅτι δὲν ἐχειροτόνησεν τὸν Δωρόθεον Τσάκον, ἐνῶ πράγματι τὸν ἐχειροτόνησεν ὁ ἴδιος.

3. Τέλος, ὁ λαϊκὸς Περικλῆς Τσακίρης ἐκηρύχθη ἐνοχὸς, διότι ὡς ἱεροψάλτης συμμετέσχεν εἰς τὴν ἱεροτελεστείαν τῆς χειροτονίας τοῦ Δωροθέου Τσάκου, κοινωνήσας μετ' αὐτοῦ, μετὰ τοῦ ὁποίου ἡ Ἐκκλησία Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, δὲν ἔχει ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν.

Ἦτοι ἐπὶ παραβάσει ρητῶν ἐντολῶν τοῦ Εὐαγγελίου (Κολ. γ' 9, Εφεσ. δ' 25, Α' Τιμοθ. γ' Λ-8 κ.λ.π.) καὶ τῶν ἱερῶν Κανόνων 4ου τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, 19ου τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ, 13ου τῆς ἐν Καρθαγένῃ, 3ου Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας, 9ου Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, 16ου Πρωτοδευτέρως, 133ου Καρθαγένῃς, 33ου Λαοδικεῖας καὶ 11ου Ἀποστολικοῦ.

Γενομένης ψηφοφορίας ἐπὶ τῆς ἐπιβλητέας ποινῆς, τοῦ Σεβ. Πενταπόλεως Καλλιοπίου ἐπέχοντος, τὸ Δικαστήριον ἐπέβαλεν α) τὴν ποινὴν τῆς καθαιρέσεως ἐκ παντὸς βαθμοῦ Ἱερωσύνης εἰς τοὺς κατηγορουμένους 1) Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν Αὐξέντιον Πάστραν, 2) Μητροπολίτην Κεφαλληνίας Μάξιμον καὶ 3) Μητροπολίτην Θηβῶν καὶ Βοιωτίας Γεράσιμον καὶ ἐπανεφέρεν αὐτοὺς εἰς τὴν τάξιν τῶν μοναχῶν καὶ β) τὴν ποινὴν τῆς τριετοῦς ἀκοινωνησίας εἰς τὸν λαϊκὸν Περικλῆν Τσακίρη.

Ἐπὶ τούτοις, τὸ Δικαστήριον ἀπεφάσισεν ὅπως πρὶν προβῇ εἰς τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης προσκαλέσῃ τοὺς κατηγορουμένους, τουλάχιστον δύο εἰσέτι φορὰς, ἐπ' ἐλπίδι μήπως οὗτοι συναισθανόμενοι τὸ βαρύτατον ἀτόπημά των ἐκζητήσωσι τὴν συγγνώμην τῆς Ἐκκλησίας ἐκδηλοῦντες τὴν εἰλικρινὴ τῶν μεταμέλειαν, ὁπότε εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ Δικαστήριον ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὸ τὸ δικαίωμα νὰ μεταρρυθμίῃ ἢ καὶ νὰ ἐξαφανίσῃ ὁλοσχερῶς τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν, πρὸς ἀποφυγὴν τυχόν σκανδαλισμοῦ τῶν πιστῶν.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη αὐθημερόν.

Ἔπονται αἱ ὑπογραφαί.

Ἀπόφασιν Ἀριθμ. 2/1985

Ἐν Μεγάλῳ Πεύκῳ καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου, σήμερον τὴν 18-9-1985 π. ἡ, συνελθοῦσα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος

Συγκροτηθεῖσα ὡς Συνοδικὸν Δικαστήριον, ἵνα ἀναθεωρήσῃ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1/1985 ἀπόφασιν τοῦ ἰδίου Δικαστηρίου, ἐκδοθεῖσαν εἰς βάρος τῶν κατηγορουμένων:

1) Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Αὐξεντίου, 2)

Μητροπολίτου Κεφαλληνίας Μάξιμου, 3) Μητροπολίτου Θηβών και Βοιωτίας Γερασίμου και 4) του λαϊκού Περικλή Τσακίρη, απάντων απόντων και ουδόλως παραστώντων, καίτοι νομίμως εκλήθησαν.

Καθηκόντων Γραμματέως άσκήσαντος, του Αρχιμ. Χριστοφόρου Αγγελοπούλου.

Το Δικαστήριο αποφασίζει παμψηφεί την αναβολήν της συζητήσεως διά την 18-10-1985 π. ή των κατηγορουμένων κληθεισομένων και αύθις νομίμως διά την ως άνω δικάσιμον.

Εκρίθη, άπεφασίσθη και έδημοσιεύθη αύθημερόν, έπονται αι υπογραφαί.

Απόφασις άριθμ. 3/1985

Εν Μεγάλω Πεύκω Αττικής και εν τη Ιερά Μονή του άγ. Αθανασίου του Αθωνίτου, σήμερα την 18-10-1985 π. ή, συνελευόυσα ή Ιερά Σύνοδος.

Συγκροτηθείσα ως Συνοδικόν Δικαστήριον, ίνα αναθεωρήση την υπ' άριθ. 1/1985 απόφασιν του ίδιου Δικαστηρίου, εκδοθείσα εις βάρος των κατηγορουμένων:

1) Μακ. Αρχιεπισκόπου Αθηνών Αύξεντίου 2) Μητροπολίτου Κεφαλληνίας Μαξίμου, 3) Μητροπολίτου Θηβών Γερασίμου και 4) του λαϊκού Περικλή Τσακίρη, απάντων απόντων και ουδόλως παραστώντων, καίτοι νομίμως εκλήθησαν μετ' αναβολήν της δικάσιμου 18-9-1985 π. ή.

Καθηκόντων Γραμματέως άσκήσαντος του Αρχιμ. Χριστοφόρου Αγγελοπούλου.

Του Γραμματέως αναγνώσαντος την υπ' άριθ. 1/1985 απόφασιν και τα πρακτικά της Συνεδριάσεως της 4-9-1985 π. ή. του Δικαστηρίου τούτου, το όποιον είχαν άποφασίσει 1) την καθαιρέσιν των κατηγορουμένων Αρχ/που Αύξεντίου Πάστρα, Μητροπολίτου Κεφαλληνίας Μαξίμου Βαλλιανάτου, Θηβών και Βοιωτίας Γερασίμου Βράκα εκ παντός Ιερατικού βαθμού και επαναφοράν αυτών εις την τάξιν των μοναχών και 2) τριετή άκοινωνησίαν εις τον λαϊκόν Περικλήν Τσακίρη, άποδειχθείσης της συμμετοχής αυτών εις την άντικανονικήν χειροτονίαν του Δωροθέου Τσάκου εις Επίσκοπον Πατρών και Πάσης Πελοποννήσου.

Διά διατάξεώς του το Δικαστήριον ειχεν άποφασίσει όπως μη δημοσιευθ ή 1/1985 ληφθείσα απόφασις πριν κληθώσι οι κατηγορούμενοι δισ, και εμφανισθώσι ενώπιον αυτού, επ' έλπίδι εκφράσεως εκ μέρους αυτών ειλικρινούς μεταμελείας, προκειμένου να τροποποιηθ ή εξαφανισθ όλοσχερώς ή

ληφθείσα κατά τ' ανωτέρω άπόφασις.

Το Δικαστήριο επανεξετάζον την υπόθεσιν αυτήν και παραβλέπον το γεγονός ότι ουδείς των κατηγορουμένων εξεδήλωσεν την ειλικρινή αυτού μεταμέλειαν, καθ' όσον εκ των κατηγορουμένων 1) ο μὲν Αρχιεπίσκοπος Αθηνών Αύξέντιος Πάστρας, απέστειλεν μὲν έπιστολήν υπό ήμερομηνίαν 18/31-10-1985, προς τον Πρόεδρον του Δικαστηρίου Σεβ. Μητροπολίτην Πειραιώς Γερόντιον, εν τη όποία έμμένων εν τη έαυτου βλασφημία κατά του Αγίου Πνεύματος εξακολουθεί να άρνείται ταίς εύλογίαις αυτού γενομένην άντικανονικήν χειροτονίαν εις Επίσκοπον Πατρών και πάσης Πελοποννήσου του Δωροθέου Τσάκου, 2) ο δε λαϊκός Περικλής Τσακίρης, εις τηλεφωνικήν συνδιάλεξίν του μετὰ του Σεβ. Μητροπολίτου Πενταπόλεως Καλλιοπίου, εξήτησεν από αυτόν όπως διαβιβάση εις το Δικαστήριο την μεταμέλειάν του και ήτήσατο την συγγνώμην αυτής, δεν ήθέλησεν όμως να εμφανισθ ή αυτοπροσώπως κατά την σημερινήν δικάσιμον και υποβάλη παρόμοιον αίτημα, 3) των λοιπών κατηγορουμένων ουδόλως μετανοσάντων.

Επανεξετάζον την υπόθεσιν κατ' άκροτάτην οικονομίαν και χάριν του συμφέροντος της χειμαζομένης ήμών Εκκλησίας παμψηφεί άποφασίζει:

1) Την επικύρωσιν της ποινής της καθαιρέσεως εις τον Μητροπολίτην Κεφαλληνίας Μάξιμον Βαλλιανάτον, επαναφερθέντα εις την τάξιν των μοναχών.

2) Τροποποιεί τας ποινάς της επιβληθείσης καθαιρέσεως και μεταβάλλει ταύτην εις Εκπτώσιν εκ του θρόνου αυτών, του μὲν Αρχιεπισκόπου Αθηνών εκτός Αρχιεπισκοπής Αθηνών, του δε Θηβών και Βοιωτίας εκ της Μητροπόλεως Θηβών και Βοιωτίας και 3) τροποποιεί την επιβληθείσαν ποινήν της τριετούς άκοινωνησίας εις τον λαϊκόν Περικλήν Τσακίρη και μετατρέπει αυτήν εις άκοινωνησίαν ενός έτους.

Επί τούτοις όρίζει όπως ή άπόφασις αυτή μη δημοσιευθ ή επί εν δεκαήμερον, προκειμένου να κληθ ή ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών Αύξέντιος και υποβάλη οικειοθελώς την παραίτησιν του εκ του Αρχιεπισκοπικού θρόνου, ίνα άποφευχθ ή τυχόν σκανδαλισμός των πιστών. Παρελθούσης της ανωτέρω προθεσμίας ή εν ρητή άρνήσει του Αρχιεπισκόπου Αθηνών Αύξεντίου άποφασίζεται να δημοσιευθ ή άπόφασις αυτή, καθισταμένη τελεσίδικος.

Επονται αι υπογραφαί.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΤΟ ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΑΡΙΘ. 4/1985

Ἐν Μεγάλῳ Πεύκῳ Ἀττικῆς καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου, σήμερον τὴν 22-10-1985 π. ἑορτ. συνελευσάσα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας ΓΟΧ Ἑλλάδος, τῇ προσκλήσει τοῦ Προεδρεύοντος αὐτῆς 1) Σεβασμ. Μητροπολίτου Γερωντίου, παρόντων καὶ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν 2) Φθιώτιδος καὶ Θαυμακοῦ Καλλινίκου, 3) Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος Ἀντωνίου 4) Οἰνῆς Ματθαίου, 5) Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου Καλλινίκου, 6) Μαγνησίας Μαξίμου, 7) Πενταπόλεως Καλλιοπίου, 8) Δωδεκανήσου Καλλινίκου, 9) Θεσσαλονίκης Εὐθυμίου, 10) Χίου Στεφάνου, 11) Ἀχαρνῶν καὶ Νέας Ἰωνίας Ἀθανασίου καὶ 12) Εὐρίππου Ἰουστίνου, συγκροτηθεῖσα ὡς Συνοδικὸν Δικαστήριον.

Ἵνα ἐκδικάσῃ τὰς κατὰ τῶν:

1) Σεβασμ. Μητροπολίτου Λαρίσης Ἀθανασίου, 2) Σεβασμ. Μητροπολίτου Αἰολίας Γερμανοῦ, 3) Μακ. Ἀρχιεπισκόπου πρώην Ἀθηνῶν Αὐξέντιου 4) Σεβ. Μητροπολ. πρ. Θηβῶν καὶ Λεβαδείας Γερασίμου καὶ 5) μοναχοῦ Βαλλιανάτου Μαξίμου, πρώην Μητροπολίτου Κεφαλληνίας, ἀπάντων ἀπόντων,

Κατηγορίας: τῆς φατρίας, τυρείας, παρασυναγωγῆς, καταφρονήσεως τῆς Προϊσταμένης αὐτῶν Ἀρχῆς τ. ἑ. τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας ΓΟΧ Ἑλλάδος, στάσεως, προκλήσεως σχίσματος, ἀπωλείας τῆς ἑξῶθεν καλῆς μαρτυρίας καὶ σκανδαλισμοῦ τῶν Πιστῶν.

Καθηκόντων Γραμματέως ἀσκήσαντος τοῦ Ἀρχιμ. Μεθοδίου Δεσποτίδη.

Ἐξετάσασα τὰς καθ' ἑνὸς ἐκάστου τῶν κατηγορουμένων κατηγορίας, εὔρεν ταύτας ἀληθεῖς καὶ ἔκρινεν τούτους ἐνόχους, ὡς κάτωθι:

1) Τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας α) Λαρίσης Ἀθανάσιον, β) Αἰολίας Γερμανόν, γ) Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον πρώην Αὐξέντιον καὶ δ) Μοναχόν Βαλλιανάτον Μαξίμον, τὸν ποτὲ Μητροπολίτην Κεφαλληνίας, διότι ἀπὸ τριμήνου μετέσχον ἅπαντες κατὰ διαστήματα συνάξεων, ἀντιποιοιμένων τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας ΓΟΧ Ἑλλάδος, δημιουργήσαντες οὕτω ἀντι-Σύνοδον καὶ λαβόντων ἀποφάσεις στρεφομένας κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ τῆς

ἀνωτάτης αὐτῆς Ἀρχῆς, ὡς κατὰ 3/17-9-1985, διαπράξαντας οὕτω τὰ κανονικὰ ἀδικήματα τῆς φατρίας, τυρείας, παρασυναγωγῆς, στάσεως, κατὰ τῆς Προϊσταμένης αὐτῶν Ἀρχῆς καὶ προκλήσεως σχίσματος.

2. Τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας: α) Λαρίσης Ἀθανάσιον, β) Αἰολίας Γερμανόν, γ) Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον πρώην Ἀθηνῶν Αὐξέντιον, δ) Σεβ. Μητροπολίτην πρώην Θηβῶν Γεράσιμον καὶ ε) τὸν μοναχόν Βαλλιανάτον Μαξίμον, τὸν ποτὲ Μητροπολίτην Κεφαλληνίας διότι ἐν Ἀθήναις τὴν 16/29-10-1985 καὶ 18/31-10-1985, κατὰ παράβασιν τῶν ἱερῶν Κανόνων 18ου Δ' Οἰκουμ., 11ου Καρθαγ. 1ου Μεγ. Βασιλείου καὶ 6ου Β' Οἰκουμ. συνεκρότησαν ληστρικὸν Δικαστήριον διὰ νὰ καταδικάσουν τὰ Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας ΓΟΧ Ἑλλάδος, ἐπειδὴ Αὐτὴ προέβη προηγουμένως εἰς τὴν δικαίαν καὶ κανονικὴν καταδίκην τινῶν ἐξ αὐτῶν, χρησιμοποίησαντες ἀντικανονικὰς μεθοδεύσεις καὶ χαλκεύμενας κατηγορίας, προκειμένου νὰ δυσφημήσουν τὴν Ἱερὰν Σύνοδον καὶ τὰ Μέλη Αὐτῆς, διαπράξαντες οὕτω τὰ ὑπὸ τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων προβλέποντα ἀδικήματα τῆς φατρίας, τυρείας, παρασυναγωγῆς, στάσεως καὶ καταφρονήσεως τῆς Προϊσταμένης αὐτῶν Ἀρχῆς, τούτέστιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ προκλήσεως σχίσματος.

3. Τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον πρώην Ἀθηνῶν Αὐξέντιον ἐπὶ σκανδαλισμῷ τῶν Πιστῶν καὶ ἀπωλείᾳ τῆς ἑξῶθεν καλῆς μαρτυρίας, διότι δὲν ἐτόλμησεν ν' ἀντικρούσῃ τὰς κατὰ καιροὺς ἰδούσας τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος καταγγελίας, ὅπως τῆς ἐφημερίδας «Ὁρθόδοξος Λόγος» ἥτις ἀνέγραψε χαρακτηριστικῶς «Ζητοῦμεν ἄνδρα Ἀρχιεπίσκοπον».

Γενομένης ψηφοφορίας τὸ Δικαστήριον ὁμοφώνως κατεδίκασεν τούτους, ὡς ἀκολούθως, ἐπὶ παραβάσει τοῦ 18ου τῆς Δ' Οἰκουμ., 11ου Καρθαγ. 6ου Β' Οἰκουμ. κλπ.

1) Τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας α) Λαρίσης Ἀθανάσιον, β) Αἰολίας Γερμανόν, γ) τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον πρώην Ἀθηνῶν Αὐξέντιον, δ) τὸν Σεβ. Μητροπολίτην πρώην Θηβῶν Γεράσιμον Βράκαν, εἰς τὴν ποινὴν τῆς καθαιρέσεως, ἀπογυμνοῦντα αὐτοὺς παντὸς βαθμοῦ ἱερωσύνης, ἵνα μὴ ὑπὸ ἀναξίων τὰ θεῖα καὶ Ἀγγέλοις φοβερά τελεσιουργῶνται Μυστήρια καὶ ἐπαναφέρει αὐτοὺς εἰς τὴν

τάξιν τῶν μοναχῶν.

2) Τὸν μοναχὸν Βαλλιανάτον Μάξιμον, τὸν ποτὲ Μητροπολίτην Κεφαλληνίας εἰς τὴν ποινὴν τῆς ἀκοινωνησίας, καταστήσας αὐτὸν ἄδεκτον εἰς πάσας τὰς Ἐκκλησιαστικὰς αὐτῆς Ἀκολουθίας καὶ Συνάξεις.

Τὸ Συνοδικὸν Δικαστήριον ἐπιφυλάσσει εἰς ἐαυτὸ τὸ δικαίωμα, ὅπως ἐν περιπτώσει εἰλικρινοῦς μετανοίας τινὸς ἐξ αὐτῶν καὶ αἰτήσεώς του, μεταβάλλει καὶ τροποποιήσει ἢ ἐξαφανίσει ὁλοσχερῶς τὴν Ἀπόφασιν ταύτην.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη αὐθιμερὸν.

Ὁ Προεδρεύων τοῦ Συνοδικοῦ Δικαστηρίου

+ Ὁ Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

+ Ὁ Φθιώτιδος καὶ Θαυμακοῦ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

+ Ὁ Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος ΑΝΤΩΝΙΟΣ

+ Ὁ Δημητριάδος καὶ Μαγνησίας ΜΑΞΙΜΟΣ

+ Ὁ Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

+ Ὁ Οἰνός ΜΑΤΘΑΙΟΣ

+ Ὁ Πενταπόλεως ΚΑΛΛΙΟΠΙΟΣ

4. Ἡ πρώτη καὶ δευτέρα ἀπόφασις κατὰ τῶν κατηγορουμένων.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Γερόντιος, ὡς Προεδρεύων τοῦ Συνοδικοῦ Δικαστηρίου, ὥρισεν ἡμερομηνίαν διεξαγωγῆς τῆς δίκης τῶν κατηγορουμένων τότε Ἀρχιεπισκόπου καὶ ἤδη μοναχοῦ Αὐξεντίου Πάστρα καὶ τῶν τότε ἀρχιερέων καὶ ἤδη μοναχῶν Γερασίου Βράκα καὶ Μαξίμου Βαλλιανάτου, τὴν 4 - 9 - 1985 π.ἡ.

Κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν αὐτὴν διεξήχθη πρᾶγματι ἡ δίκη, χωρὶς ὅμως νὰ ἐμφανισθοῦν οἱ κατηγορούμενοι. Τὸ δωδεκαμελὲς Συνοδικὸν Δικαστήριον ἀπεφάσισεν τὴν καθαίρεσιν καὶ τῶν τριῶν κατηγορουμένων Ἀρχιερέων, ἐξέδωσε δὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1 ἀπόφασίν του, ἡ ὁποία δημοσιεύεται εἰς ἄλλην σελίδα τῆς «ΦΩΝΗΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ». Τὸ Συνοδικὸν Δικαστήριον ἐπειδὴ ἐξηκολούθη νὰ ἐλπίζῃ ὅτι εἶναι δυνατόν ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος καὶ νῦν μοναχὸς Αὐξέντιος Πάστρας νὰ μεταμεληθῇ εἰλικρινῶς διὰ τὰς ἀντικανονικὰς ἐνεργείας του νὰ προβῇ εἰς τὴν χειροτονίαν τοῦ Δωροθέου Τσάκου καὶ ἀκολουθῶς νὰ ἀρνεῖται αὐτήν, διέλαβεν εἰς τὴν ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 1 ἀπόφασίν του διάταξιν, συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν ἔπρεπε οἱ τρεῖς τότε

Ἀρχιερεῖς νὰ κληθοῦν δύο εἰσέτι φορὰς νὰ ἐμφανισθοῦν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ἐπ' ἐλπίδι ἐκφράσεως ἐκ μέρους τῶν τῆς μεταμελείας.

Οὕτω, ὠρίσθη νέα μετὰ ταῦτα συνεδρίασις τοῦ Δικαστηρίου τὴν 18-9-1985 π. ἡ., ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐκλήθη ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἤδη μοναχὸς Αὐξέντιος Πάστρας διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὴν μεταμέλειάν του. Ἀτυχῶς, οὗτος, ὅχι μόνον δὲν προσῆλθε ἀλλ' ἐκοινοποίησε ἀπειλιτικὴν «ἀπόφασιν» τῆς σχηματικῆς ἀντι - Συνόδου του, τὴν ὁποίαν ἐν τῷ μεταξὺ εἶχεν σχηματίσῃ (!), συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν ἠπειλοῦντο οἱ Συνοδικοὶ Ἱεράρχαι νὰ μὴ προσέλθουν εἰς τὴν συνεδρίασιν τοῦ Δικαστηρίου.

Παρὰ ταῦτα, τὸ Δικαστήριον μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2 ἀπόφασίν του ὥρισε καὶ νέαν συνεδρίασιν διὰ τὴν 18 - 10 - 1985.

Τὴν 7 - 10 - 1985 π.ἡ., ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἤδη μοναχὸς Αὐξέντιος Πάστρας ἐζήτησεν ὁ ἴδιος Γνωμοδότησιν ἐπὶ τῶν θεμάτων αὐτῶν ἀπὸ τὸν γνωστὸν Δικηγόρον - Νομοκανονολόγον κ. Ἀθαν. Σακαρέλλον ὁ ὁποῖος τοῦ ἀπήντησεν σχετικῶς:

5. Ἡ ἀντεπίθεσις τοῦ Αὐξεντίου ἐναντίον τοῦ Σεβ. Γεροντίου.

Ὁ πάλαι ποτὲ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἤδη μοναχὸς Αὐξέντιος Πάστρας, δοῦλος τοῦ πάθους του ἐναντίον τῶν Συνοδικῶν Ἀρχιερέων καὶ δόλιος εἰς τὰς ἐνεργείας του, ἐτόλμησεν νὰ στείλῃ τὴν 23 - 10 - 1985 κλήσιν πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Πειραιῶς κ. Γερόντιον, Πρόεδρον τοῦ Συνοδικοῦ Δικαστηρίου μετὰ τὴν ἀπαίτησιν νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον 5μελοῦς ψευδο-Συνόδου του διὰ νὰ τὸν «δικάσῃ», μετὰ τὴν ψευδὴ κατηγορίαν ὅτι δῆθεν ἐτέλεσε τὸ ἔτος 1981 γάμον μεταξὺ δύο ὁμοφυλοφίλων ἀνδρῶν!

Ὡς ἦτο φυσικόν, ὁ Σεβ. Πειραιῶς κ. Γερόντιος δὲν ἦτο δυνατόν ποτὲ ν' ἀναγνώρισῃ τὴν ψευδο-Σύνοδον τοῦ πάλαι ποτὲ Ἀρχιεπισκόπου καὶ ἤδη μοναχοῦ Αὐξεντίου, ἐθεώρησε ὅμως ὑποχρέωσιν του νὰ ἀντικρούσῃ τὰς συκοφαντικὰς του αὐτὲς ψευδολογίας δι' ἐξωδίκου του τὸ ὁποῖον ἐκοινοποιήθη εἰς τὸν Αὐξέντιον τὴν ἐπομένην 11 - 10 - 1985 π.ἡ. καὶ τὸ ὁποῖον δημοσιεύομεν ἀκολουθῶς:

Μακαριώτατε,

Κατώδυνος τῇ ψυχῇ καὶ ἀλγῶν τῇ καρδίᾳ ἀνέγνωσα τὴν μόλις κοινοποιηθεῖσαν εἰς ἐμὲ ἐξώδικον δῆλωσιν καὶ πρόσκλησίν σας διὰ δικαστικοῦ ἐπι-

μελητοῦ, διὰ τῆς ὁποίας «καλεῖτε με ἵνα προσέλθω προσωπικῶς καὶ ἀπολογηθῶ ἐνώπιον Ὑμῶν» μεθαύριον Σάββατον, ἥτοι ἐντὸς 48 ὥρων(!) «διὰ τὴν ἐκκλησιαστικῶς καὶ ἠθικῶς ἀπαράδεκτον καὶ πρωτόκουστον, ὡς τὴν χαρακτηρίζετε, πρᾶξιν μου, ἄλλως θὰ ἐφαρμόσητε κατ' ἐμοῦ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας καὶ θὰ προβῆτε εἰς τὴν καθαίρεσίν μου» εἶναι δὲ «ἡ θλιβερά μου πρᾶξις» ὅτι ἐξέδωσα ἄδειαν ἐν ἔτει 1981 καὶ ἡυλόγησα γάμον εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἁγ. Βαρβάρας Αἰγάλεω μεταξύ δύο ἀτόμων τοῦ αὐτοῦ φύλου, ἥτοι τῆς «τραβεστί», ὡς τὴν ὀνομάζετε Ὑμεῖς, κ. Ὁντυ Καββαδᾶ καὶ τοῦ κ. Νικολάου Ἰδῆ.

Θὰ ἀνέμενον Μακαριώτατε, εἰς τὰς κρισίμους δι' Ὑμᾶς ταύτας στιγμὰς νὰ εἶχате περισσότερον ἐστραμμένην τὴν προσοχὴν Ὑμῶν, εἰς τὴν περίπτωσίν Σας, μὲ τὴν ὁποίαν θὰ ἀσχοληθῇ ἡ καθ' ἡμᾶς Ἱερὰ Σύνοδος τὴν προσεχῇ Πέμπτην, 18ην Ὀκτωβρίου 1985 (π. ἡμ.) καὶ ὄχι μὲ τὴν δημιουργίαν ζητημάτων πρὸς ἀντιπερισπασμὸν διὰ τὴν δημιουργίαν ἐντυπώσεων.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐπειδὴ ὠρισμέναι ψυχαὶ αἱ ὁποῖαι τυχὸν θὰ λάβουν γνῶσιν τοῦ ἐγγράφου Σας αὐτοῦ, πιθανὸν νὰ σκανδαλισθοῦν, εὐχαρίστως κατὰ χρέος καὶ καθῆκον ἀρχιερατικόν. Σᾶς πληροφορῶ τ' ἀκόλουθα:

Πρῶτον: Δὲν ἔχετε ἀπολύτως κανένα δικαίωμα νὰ καλεῖτε οἰονδήποτε ἀδελφὸν «ἐνώπιον Ὑμῶν διὰ νὰ ἀπολογηθῇ», διότι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἡμῶν, οὐδέποτε συνεδριάσασα διέταξεν ἀνακρίσεις εἰς βάρος ἡμῶν, ὡς καὶ οὐδέποτε ὠρισεν Ὑμᾶς ἀνακριτὴν. Ἐὰν ποτὲ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἤθελεν διατάξῃ οἷανδήποτε ἀνάκρισιν εἶμαι διατεθειμένος νὰ συμμορφωθῶ ἀπολύτως καὶ νὰ δεχθῶ ἀδιαμαρτυρήτως πᾶσαν τιμωρίαν. Καλεῖτε με μάλιστα ἵνα «προσέλθω προσωπικῶς», καθ' ἣν στιγμὴν ἴσως δὲν γνωρίζετε ὅτι λόγοι ὑγείας, δὲν μοῦ ἐπιτρέπουν ἐπὶ τοῦ παρόντος τοιαύτας μετακινήσεις.

Δεύτερον: Διαφεύγει τῆς προσοχῆς Σας ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἡμῶν, Σᾶς κατέστησεν ὑπόδικον καὶ μέλλει τὴν προσεχῇ Πέμπτην νὰ δικάσῃ τὴν ὑπόθεσίν Σας, συνεπῶς, δὲν ἔχετε ἂν μὴ τι ἄλλο, τοῦλάχιστον ἠθικῶς τὸ δικαίωμα νὰ καθιστᾶτε τοὺς δικαστὰς Σας ὑπόδικους.

Τρίτον: Ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως, διὰ τὴν ὁποίαν μὲ μέμφεσθε, θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου, ὄχι μόνον πρὸ Ὑμᾶς, ἀλλὰ πρὸς πάντα ἀδελφόν, νὰ παράσχω πᾶσαν ἀπαραίτητον ἐξηγήσιν.

Ὁμολογῶ, λοιπὸν, ὅτι πράγματι ἐτέλεσα τὸν γάμον τοῦ Νικολάου Ἰδῆ μετὰ τῆς Ὁντυ Καββαδᾶ ἐν ἔτει 1981, ἐκδῶσας μάλιστα καὶ τὴν σχετικὴν ἄδειαν γάμου. Σᾶς πληροφορῶ ἀκόμη ὅτι ὁ Νικόλαος Ἰδῆς ἦτο προηγουμένως μωαμεθανὸς, ἐκατηχήθη καὶ ἐβαπτίσθη συμφώνως μὲ τὸ παλαιὸν Ὁρθόδοξον Ἑορτολόγιον ἀπὸ τὸν ἡμέτερον ἱερέα π. Μεθόδιον Δεσποτίδην. Ὁ βαπτισθεὶς οὗτος Νικόλαος Ἰδῆς, προσεκόμισεν εἰς τὸν ἱερέα π. Μεθόδιον Δεσποτίδην τὸ Διαζευκτήριον τῆς ὑποψήφιας συζύγου του κ. Ὁντυ Καββαδᾶ, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐκδώσει ὁ νεοημερολογίτης Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Σεραφεῖμ τὴν 14/12/1979. Εἰς τὸ Διαζευκτήριον αὐτὸ ἀναφέρει ρητῶς ὅτι διαζευγνύεται ἡ Ὁντυ Καββαδᾶ τὸν σύζυγόν της Ἀπάστολον Κρινᾶ καὶ δύναται νὰ προσέλθῃ εἰς τρίτον γάμον!

Ὁ ἱερεὺς π. Μεθόδιος Δεσποτίδης μοῦ προσεκόμισεν τὸ ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐκδοσὶν ἀδείας γάμου Διαζευκτήριον τῆς Ὁντυ Καββαδᾶ καὶ συμφώνως πρὸς τὸ Διαζευκτήριον αὐτὸ ἐξέδωσα τὴν ἄδειαν διὰ τὴν τέλεσιν τοῦ τρίτου γάμου τῆς, κληθεὶς μάλιστα παρέστην αὐτοπροσώπως καὶ ἡυλόγησα αὐτὸν.

Μπορεῖτε, νὰ μοῦ εἰπῆτε Μακαριώτατε ἅγιε ἀδελφε, ποία εἶναι ἡ παράλειψίς μου; Ὑμεῖς, δὲν θὰ ἐκδίδατε τὴν αἰτουμένην ἄδειαν; Μήπως, Ὑμεῖς θὰ ὑποβάλλατε τοὺς μελλονύμφους εἰς ἱατρικὴν ἐξέτασιν, διὰ νὰ διαπιστώνατε μήπως κάποιος ἐκ τούτων εἶναι «τραβεστί»; Ἡμεῖς πάντως τοιοῦτους ἐλέγχους δὲν κάμνομεν, ἀλλ' οὔτε καὶ κανεὶς ἄλλος ποτὲ νομιζομεν θὰ ἀμφέβαλλεν ὅτι εἶναι δυνατόν ἡ ἐν τῷ Διαζευκτηρίῳ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἀναφερομένη κ. Ὁντυ, δὲν εἶναι γυναῖκα, ἀλλὰ... ἄνδρα!

Λυποῦμαι, Μακαριώτατε, διότι ἀπεδείχθη «ἄνθρακες ὁ θυσαυρὸς Σας»!

Πάντως, θέλω νὰ Σᾶς διαβεβαιώσω, ὅτι ἡ ἐνέργειά Σας αὕτη, ἡ τόσον ἀφιλάδελφος καὶ ἐπιπολαία, δὲν πρόκειται οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον νὰ ἐπιρεάσῃ εἰς βάρος Σας τὴν δικαστικὴν μου κρίσιν, ὅταν μεθαύριον πρόκειται νὰ μετᾶσχῃ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἡ ὁποία θὰ κρίνῃ τὴν περίπτωσίν Σας. Δράττομαι δὲ τῆς εὐκαιρίας νὰ Σᾶς παρακαλέσω νὰ βοηθήσετε τὴν Ἱερὰν Σύνοδον νὰ ἐκδώσῃ τὴν προσφορωτέραν ἀπόφασιν τόσον διὰ τὸ καλὸν Ὑμῶν καὶ τῶν λοιπῶν κατηγορουμένων, ὅσον καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν γενικώτερον. Πιστεύω ἀκραδάντως ὅτι πάντες οἱ ἅγιοι ἀδελφοί, ποὺ θὰ κρίνουν, συνεχέονται ὑπὸ τὸ

βάρος τῶν εὐθυνῶν τους αὐτῶν καὶ παρακαλοῦν τὸν Ἀρχηγὸν τῆς πίστεώς μας τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ὅπως γένηται ἱλεως ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ὅλων ἡμῶν. Παρακαλοῦμεν ἐπὶ τούτοις ἀδελφικῶς Ὑμᾶς, ὅπως καὶ Ὑμεῖς συναισθανθῆτε τὰς ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων εὐθύνας Σας καὶ παύσητε νὰ συνεδριάζετε μετὰ δύο ἢ τριῶν ἀνταρτῶν ἀρχιερέων τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου καὶ νὰ λαμβάνετε ἀντικανονικὰς ἀποφάσεις, γεγονὸς τὸ ὁποῖον συνιστᾷ τὸ μεγάλο κανονικὸν παράπτωμα τῆς φατρίας, διὰ τὸ ὁποῖο φοβοῦμαι μήπως ἀναγκασθῇ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος νὰ λάβῃ λίαν αὐστηρὰ μέτρα ἐναντίον παντὸς ὑπαίτιου.

Μακαριώτατε, συνέλθετε!

Ἐπὶ τούτοις, σᾶς συγκοινοποιῶ μὲ τὴν παροῦσαν ἀπάντησί μου φωτοτυπίαν τοῦ Διαzeugτηρίου τῆς διαβολῆς κ. Ὄντυ Καββαδᾶ, διὰ νὰ πεισθῆτε διὰ τὴν ἀλήθειαν τῶν λεγομένων μου. Τὴν παροῦσαν ἀπάντησί μου κοινοποιῶ κατ' ἀνάγκην εἰς τοὺς ἀγίους ἀδελφούς, πρὸς τοὺς ὁποίους κοινοποιήσατε Ὑμεῖς πρῶτος τὴν ἐξώδικον δήλωσίν Σας.

Ἐπίσης, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Γερρόντιος ἔστειλε εἰς τὴν ἐφημερίδα «ΒΡΑΔΥΝΗ» ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν:

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Μὲ ἰδιαίτερη λύπη διάβασα στὴν ἐγκριτὴ ἐφημερίδα Σας δημοσίευμα τοῦ περασμένου Σαββάτου (2ας Νοεμβρίου) ἀναφερόμενο στὸ γάμο τοῦ Ὁδυσσεᾶ Καββαδᾶ, ὁ ὁποῖος μὲ χειρουργικὴ ἐπέμβασι ἄλλαξε φύλο, τὸν ὁποῖον ἐτέλεσα ἐν ἀγνοίᾳ μου πρὸ τετραετίας.

Ἐπειδὴ πιστεύω πῶς ἡ ἀγαπητὴ ἐφημερίδα σας, ἡ ὁποία πάντοτε ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν ἀντικειμενικὴ καὶ ἀληθινὴ ἐνημέρωσι τῶν ἀναγνωστῶν της, αὐτὴν τὴν φορὰ ἔπese θῆμα ὑποβολιμαίων πληροφοριῶν, παρακαλῶ ὅπως πρὸς ἀποκατάστασι τῆς ἀληθείας δημοσιεύσετε ὅτι τὸ ἔτος 1981 ὁ ἐφημέριος Μεθόδιος Δεσποτίδης υπέβαλεν εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Πειραιῶς τῶν Γ.Ο.Χ., τὰ δικαιολογητικὰ γιὰ τὴν ἐκδοσὶ τῆς ἀδείας γάμου τοῦ παλαιοημερολογίτου Νικ. Ἰδῆ καὶ τῆς κυρίας Ὄντυ Καββαδᾶ. Μεταξὺ αὐτῶν τῶν δικαιολογητικῶν ἦτο καὶ τὸ διαzeugτήριον, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐκδώσει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Σεραφεῖμ ἐκ προηγουμένου γάμου της μετὰ τοῦ Ἀπ. Κρινᾶ.

Ἦτο ἐκ τῶν πραγμάτων ἀδύνατον σὲ μένα νὰ ὑποψιαστῶ ποτὲ τὴν διαzeugμένη «κυρία» Ὄντυ Καββαδᾶ δὲν ἦτο πραγματικὴ γυναίκα, ἀλλὰ ἄνδρας, ὁ ὁποῖος μὲ χειρουργικὴ ἐπέμβασι εἶχε μεταβάλλει φύλον. Ἀλλωστε πρὸ ἐμοῦ εἶχε ἐξαπατήσῃ καὶ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν Σεραφεῖμ, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐκδώσει ὁμοίαν ἀδειαν τοῦ προηγουμένου γάμου του. Διαψεύδω μὲ ἱερὴ ἀγανάκτησι τὴν δημοσιευθεῖσα πληροφορία ὅτι δῆθεν ὑπῆρξε προηγουμένη χρηματικὴ συναλλαγή γιὰ τὴν τέλεσιν αὐτοῦ τοῦ γάμου, γεγονὸς τὸ ὁποῖο θ' ἀποδειχθῇ καὶ ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων, εἰς τὰ ὁποῖα εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ καταφύγω κατὰ τῶν συκοφαντῶν μου, οἱ ὁποῖοι ἀσφαλῶς προέρχονται ἀπὸ τὸ περιβάλλον τῶν πέντε καθαιρεθέντων ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας μας Μητροπολιτῶν. Ἐνας μόνον τρόπος ὑπῆρχε γιὰ νὰ μποροῦσα νὰ εἶχα ἀποφύγῃ τὴν ἐξαπάτησί μου σχετικὰ μὲ τὸ φύλον τοῦ ἢ τῆς Ὄντυ Καββαδᾶ. Ἄν ὅλοι οἱ ἀρχιερεῖς ἀνῆλθούσαμε ὡς ἀπαραίτητο δικαιολογητικὸ γιὰ τὴν ἐκδοσὶ ἀδείας γάμου κάθε φορὰ καὶ πιστοποιητικὸν ἱατροδικαστοῦ περὶ τοῦ φύλου ἐκάστου ἐκ τῶν νεονύμφων;

Θὰ Σᾶς εἶμαι ἰδιαίτερα εὐγνώμων, ἂν προβῇτε στὴν ἀμεση δημοσίευσιν τῆς ἐπιστολῆς μου αὐτῆς, διότι ἀπ' τὸ δημοσίευσμά Σας προκλήθηκε μεγάλος σκανδαλισμὸς μετὰ τοῦ ἀναγνωστικοῦ Σας κοινοῦ Σᾶς εὐχαριστῶ ἐκ τῶν προτέρων.

Μετ' εὐχῶν

Ὁ Μητροπολίτης

Ὁ Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

Συνημμένα

- 1) Ἐξώδικον Δήλωσίν μου πρὸς Ἀρχιεπίσκοπον Αὐξέντιον.
- 2) Τὸ ἀπὸ 14.1.1979 Διαzeugτήριον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σεραφεῖμ
- 3) Δημοσίευμα ἐφημερίδος «Ἀκρόπολις» 26.10.1985.

Μακαριώτατον

Ἀρχιεπίσκοπον Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

κ.κ. ΑΥΞΕΝΤΙΟΝ

Ι. Μονὴν ἀγ. Ἰωάννου Θεολόγου

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΝ

7. Ἡ «Ἀπόφασις» τῆς ψευδο-Συνόδου τοῦ Αὐξεντίου

Ἡ ψευδο-Σύνοδος τοῦ Αὐξεντίου τρεῖς ἡμέρας μετὰ ἀπὸ τὴν ἡμερομηνίαν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκάλει διὰ τὴν «δικάση» τὸν Σεβ. Προεδρεύοντα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος Μητροπολίτην Πειραιῶς κ. Γερόντιον, ἤτοι τὴν 16-10-1985 π. ἡ ἐξέδωσεν «ἀπόφασιν» σύμφωνα μὲ τὴν ὁποίαν δῆθεν τὸν «καθήρεσεν» ἀπὸ ἐπίσκοπον! Καὶ μαζί μὲ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Γερόντιον ἡ ψευδο-Σύνοδος τοῦ Αὐξεντίου ἀνεκοίνωσεν τὴν «καθαίρεσιν» τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Οἰνώως κ. Ματθαίου καὶ Πενταπόλεως κ. Καλλιοπίου, μὲ τὴν ψευδὴ αἰτιολογίαν ὅτι δῆθεν «ἐκάλυψαν καὶ δὲν κατέδικασαν τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Γερόντιον!

Εἶναι περιττὸν νὰ λεχθῇ, ὅτι ἡ «ἀπόφασις» αὕτη τῆς ψευδο-Συνόδου τοῦ Αὐξεντίου δὲν ἔχει καμμίαν ἀξίαν, διότι δὲν εἶναι ἀπόφασις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ἀλλὰ τῆς ἀντι-Συνόδου τῶν κατηγορουμένων πάλαι ποτὲ Ἀρχιερέων Αὐξεντίου, Μάξιμου καὶ Γερασίου, ὡς καὶ τῶν ἄλλων δύο στασιασάντων Ἀθανασίου Ποστάλα καὶ Γερμανοῦ Ἀθανασίου, οἱ ὁποῖοι ἐδημιούργησαν φατρίαν, διὰ νὰ πλήξουν τὴν ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. καὶ τοὺς Σεβ. Ἱεράρχας τῆς καὶ ἔτσι ν' ἀποφύγουν, ὡς ἐνόμιζον, τὴν δικαίαν τιμωρίαν των.

Σημειωτέον, ὅτι ὁ Αὐξέντιος διὰ τὴν νὰ δείξῃ ὅτι ἔχει μεγάλον ἀριθμὸν «Ἀρχιερέων» εἰς τὴν ψευδο-Συνόδον του, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς πέντε παρόντας πάλαι ποτὲ Ἀρχιερεῖς (Αὐξέντιο, Μάξιμο, Γεράσιμο, Ἀθανάσιο καὶ Γερμανὸ) ἐνεφάνισεν ὡς παρόντας καὶ τοὺς τέσσαρες Πορτογάλλους Ἀρχιερεῖς (Λισσαβῶνος, Γαβριήλ, Κοῖμπρα Ἰάκωβον, Εὐβούρα Θεόδωρον καὶ Ἀκουελίας Γρηγόριον) οἱ ὁποῖοι ὅμως οὐδέποτε ὑπῆρξαν μέλη τῆς μετὰ τὸν Ἰανουάριον 1985 ἐνωμένης Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, οὐδέποτε ἦλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ ἔτος 1985, πολὺ περισσότερον κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καὶ ἔθεσεν πλαστὴν τὴν ὑπογραφὴν των εἰς τὴν «ἀπόφασιν» αὐτῆς τῆς ψευδο-Συνόδου Του!

8. Ἡ τρίτη ἀπόφασις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν

Ἡ τρίτη συνεδρίασις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος εἶχεν ὀρισθῇ ὡς εἶπομεν διὰ τὴν 18-10-1985 π.ἡ.

Τὴν προηγουμένην ἡμέραν ὁ πάλαι ποτὲ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἤδη μοναχὸς Αὐξέντιος εἶχεν ἐπισκεφθῇ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Πειραιῶς κ. Γερόντιον εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν ἁγ. Ἀθανασίου εἰς Μεγάλον Πεύκον Ἀττικῆς (τὸν ὁποῖον ὑποτίθεται μίαν ἡμέραν προηγουμένως εἶχεν «καθαίρεσι» ἡ ψευδο-Συνόδος του!) καὶ προσεπάθησεν, χωρὶς νὰ ἐκδηλώσῃ ἴχνος μεταμελείας, νὰ τὸν πείσῃ νὰ σταματήσῃ τὴν δίκην.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Γερόντιος εἶπεν εἰς τὸν Αὐξέντιον νὰ προσέλθῃ τὴν ἐπομένην εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἐκεῖ νὰ εἴπῃ, ὅ,τι ἔχει νὰ εἴπῃ. Ὁ Αὐξέντιος ὅμως, ὅχι μόνον δὲν προσῆλθεν, ἀλλ' ἔστειλεν ἐπιστολὴν τῆς 18-10-1985 π.ἡ εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Πειραιῶς κ. Γερόντιον (τὸν ὁποῖον ὑποτίθεται ὅτι εἶχεν πρὸ δύο ἡμερῶν «καθαίρεσι» μὲ τὴν ψευδο-Συνόδον του) εἰς τὴν ὁποίαν ἔλεγεν ὅτι δὲν θὰ προσήρχετο.

Κατόπιν τούτου ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος συνεδρίασα κανονικῶς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Πειραιῶς κ. Γερωντίου ὡς Συνοδικὸν Δικαστήριον ἐξέδωκε τὴν ὑπ' ἀριθ. 3 ἀπόφασίν Της, ἡ ὁποία δημοσιεύεται εἰς ἄλλην σελίδα τοῦ παρόντος τεύχους. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, φειδομένη τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος, μολονότι οἱ πάλαι ποτὲ οὗτοι Ἀρχιερεῖς, οὐδεμίαν ἐξεδήλωσαν μεταμέλειαν, ἀπεφάσισεν νὰ μεταρρυθμίσῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς καθαιρέσεως, τουλάχιστον ὡς πρὸς τὸν Αὐξέντιον καὶ τὸν Γεράσιμον, ὅχι ὅμως καὶ ὡς πρὸς τὸν Μάξιμον, ὁ ὁποῖος εἶχεν κριθῇ ὡς ψευδορκος. Οὕτω, ἀπεφάσισεν, νὰ κηρύξῃ τὸν Αὐξέντιον καὶ τὸν Γεράσιμον ἐκπτώτους μόνον τῶν θρόνων των.

Ἀπεφάσισε ἀκόμη, νὰ μὴν δημοσιεύσῃ ἐπὶ δεκαήμερον οὔτε αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν, προκειμένου νὰ κληθῇ ὁ Αὐξέντιος νὰ ὑποβάλλῃ ἐκουσίως τὴν παραίτησίν του ἐκ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου, διὰ ν' ἀποφευχθῇ ἐνδεχόμενος σκανδαλισμὸς ἀπὸ τὴν καταδίκην του. Πράγματι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔστειλε αὐθημερὸν ἐγγραφον εἰς τὸν Αὐξέντιον τὸν ὁποῖον παρεκάλει νὰ ὑποβάλλῃ ἐκουσίως τὴν παραίτησίν του. Ὁ Αὐξέντιος ὅμως, ὅχι μόνον δὲν ἐδέχθη κάτι τέτοιο, ἀλλὰ τὴν νύκτα τῆς ἰδίας ἡμέρας, τὴν 18-10-1985 συνεδρίασεν μὲ τὴν πενταμελῆ ψευδο-Συνόδον του καὶ «ἀπεφάσισε» τὴν «καθαίρεσιν» τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης Εὐθυμίου «διὰ τὰ καταγγελλόμενα κατὰ καιροὺς ἐνυπόγραφα κατ' αὐτοῦ». Τὸ μένος τοῦ Αὐξεντίου ἐναντίον τοῦ Σεβ. Θεσσαλονίκης Εὐθυμίου ἐξηγῆται ἀπ' τὸ γεγονὸς

Ποστάλα καὶ τοῦ Γερμανοῦ Ἀθανασίου, ἐκδώσα-
σα τὴν ὑπ' ἀριθμ. 4 ἀπόφασίν της, ἡ ὁποία
δημοσιεύεται εἰς ἄλλην σελίδα τοῦ παρόντος τεύ-
χους.

Ἄλλα, καὶ πάλιν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος διέλαβεν
διάταξιν εἰς τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασιν τοὺς, συμφώ-
νως πρὸς τὴν ὁποίαν ἔαν οἰοσδήποτε ἐκ τῶν καταδι-
κασθέντων πρώην Ἀρχιερέων καὶ ἡδὴ μοναχῶν
Αὐξεντίου, Μαξίμου, Γεράσιμου, Ἀθανασίου καὶ
Γερμανοῦ ἤθελεν ἐκφράσει τὴν μεταμέλειάν του, ἡ
ἰδία Ἱερὰ Σύνοδος νὰ τροποποιῇ ἢ καὶ ἐξαφανίζει
τὴν ποινὴν αὐτὴν.

Ἀρμόδιος δικαστικός ἐπιμελητὴς ἐπιδότω νομίμως τὸ παρὸν εἰς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον τῶν Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν κ.κ. Αὐξέντιον Πάστραν πρὸς γνῶσιν Του καὶ διὰ τὰς νομίμους συνεπείας ἀντιγράφων αὐτὸ ὁλόκληρον ἐν τῷ ἐπιδοτηρίῳ του.

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἀγαπητὸς ἐν
Χριστῷ ἀδελφός.

+ Ο Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

2365
Διατμήσιμα
Αναμνηστικά
850 ες 900
καθόντες υπ' αὐτὴν τὴν διατμήσιμον ὑπ' ἀριθ. 1066/1979 Ἐγγράφου Παραγγέλων
τοῦ κ. Εισαγγελέως τῶν ἐν τῇ Πρωτοδικῇ συμφώνως τῷ Νόμῳ διαδιασσεύ-
σαν ἤμιν, ὑπ' ἀριθ. 8536, καὶ ἀπὸ 4^{ης} Ἰαννουαρίου
1979 ἀπόφασιν τοῦ ἐν Ἀθῶναις Πρωτοδικείου
καταστήσαν ὁριστικὴν καὶ ἀμετακλήτην ἀπὸ τῆς 5^{ης} 10^{ης} 1979
ἥς ἀντίγραφον ἐπίσημον παρακατετέθη ἐν τοῖς Ἀρχείοις τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ταύτης
ὑπ' ἀριθ. 2365 δι' ἣς ἐκυρώθη διατελειμένος πολιτικός ὁ
μεταρ. τοῦ Ἀναστασίου (Παναγιώτου) Κρίνου,
κατοικοῦ Ἀθηνῶν.
καὶ τῆς αὐτοῦ αὐτοῦ Ὀδῶν
τὸ γένος Τσιγγιῶν Καραβασῶν,
κατοικοῦ Ἀθηνῶν.
χάρος, συμφώνως τῷ Καταστατικῷ Νόμῳ τῆς Αὐτοεφελούς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
κπρόσωπον καὶ πνευματικὸς μεμεινένον τὸν μετὰ τὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι προσώπων χάρος,
τελεσθέντα ἡμεῖς ἐν ἀριθ. 274/84 τοῦ 1978,
ἀναμνηστικῶν ἐν ἀριθ. 10834 τοῦ 1979
ἡμῶν, ὑπογράφοντες μὲν, ὁ εὐσεβὴς καὶ ἐν
αὐτοῖς δὲ διατελειμένους καὶ ζήσανς πρὸς ἀλλήλους ἡμεῖς τὸν ὅμοιον ὄντας να-
μικὴν συνάφειαν ἢ σχέσιν, συναρμόνως δὲ εἰς ἑαυτοὺς ἐν Ἀθῶναις
νομήμου χάρος κοινωνίαν ἀπέδιν, κατὰ τὰς κανονικάς τῆς Ἐκκλησίας διατάξεις.
Ἐφ' οὗ δίδονται τὸ παρὸν Ἐκκλησιαστικὸν διαζύγιον παρὰ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς
ταύτης εἰς δύο ὅμοια πρὸς ἀμφοτέρω τὰ μέρη πρὸς ἐνδεδῆν.
Ἐν Ἀθῶναις τῇ 14^ῃ Ἰαννουαρίου 1979
Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
+ ὁ ὁμοῦ Ἐπὶ τῇ 14^ῃ Ἰαννουαρίου 1979
Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
Εὐφρύγιος Κατσῆς
Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν
Ἐν Ἀθῶναις τῇ 14^ῃ Ἰαννουαρίου 1979
Εὐφρύγιος Κατσῆς
ΠΡΟΪΣΤΑΜ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ - ΔΙΑΖΥΓΙΟΝ
Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν
Εὐφρύγιος Κατσῆς

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 Τηλ. 36.28.280

Πρωτ. 2039

Αριθ.

Διεκπ.....

ΑΘΗΝΗΣ.....

Ἱερὰν Σύνοδον τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, ἐκτὸς τῆς Ρωσσίας

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΟΝ ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΓΡΑΜΜΑ

Ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος, κατώδυνος τὴν ψυχὴν ἐπὶ τῇ ἀδοκῇ τῇ τελευτῇ τοῦ σεπτοῦ προκαθημένου τῆς ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τῶν Ρώσων Ἐπισκόπων, ἐκτὸς τῆς Ρωσσίας,

+ ΚΥΡΟΥ ΦΙΛΑΡΕΤΟΥ

συνελθοῦσα ἐν ἐκτάκτῳ συνεδρίᾳ σήμερον Τρίτην 20ην Νοεμβρίου 1985, (Ο.Ε) ἐν τοῖς Γραφείοις αὐτῆς καὶ ἀκούσασα τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου Αὐτῆς Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ.κ. Γεροντίου, ἐξάραντος τοὺς ἀγῶνας τῆς ἐκλιπούσης γεραρᾶς Κορυφῆς ὑπὲρ τῆς ἀκραιφνοῦς Ὁρθοδοξίας, καὶ τοῦ Πατρὸς Ἑορτολογίου, ὁμοθυμῶν γνώμη, συνέταξε τόδε τὸ Συνοδικὸν Γράμμα:

Ἐκφράζει τὰ θερμότερα συλληπητήρια Αὐτῆς πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς ἀδελφῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, ἐκτὸς τῆς Ρωσσίας, καὶ εὐχεται ἐκ βαθέων ὅπως ὁ Κύριος τῆς Ζωῆς καὶ τοῦ Θανάτου ἀναπαύσῃ, τὴν μακαρίαν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐνδόξῳ χορείᾳ τῶν Μεγάλων Πατέρων τῆς Ἀγίας Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀναδείξῃ δὲ καὶ τὸν ἀντάξιον διάδοχον τούτου.

Ἀγῆρως καὶ αἰνετὴ ἡ μνήμη τοῦ πεφιλημένου ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ μακαριστοῦ Φιλαρέτου!

Τὸ παρὸν νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ ἐπίσημον δημοσιογραφικὸν ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν «Ἡ Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας».

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος Γερόντιος

Πρόεδρος